

UNIVERZITA KARLOVA

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut komunikačních studií a žurnalistiky

Katedra mediálních studií

Diplomová práce

2021

Adam Mikoláš

UNIVERZITA KARLOVA

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut komunikačních studií a žurnalistiky

Katedra mediálních studií

**Komparativní analýza čínských a českých médií na
příkladu událostí roku 2019**

Diplomová práce

Autor práce: Bc. Adam Mikoláš

Studijní program: Mediální a komunikační studia

Vedoucí práce: Mgr. Jan Miessler

Rok obhajoby: 2021

Prohlášení

1. Prohlašuji, že jsem předkládanou práci zpracoval samostatně a použil jen uvedené prameny a literaturu.
2. Prohlašuji, že práce nebyla využita k získání jiného titulu.
3. Souhlasím s tím, aby práce byla zpřístupněna pro studijní a výzkumné účely.

V Praze dne 2.5.2021

Adam Mikoláš

Bibliografický záznam

MIKOLÁŠ, Adam. *Komparativní analýza čínských a českých médií na příkladu události roku 2019*. Praha, 2021. 85 s. Diplomová práce (Mgr.). Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut komunikačních studií a žurnalistiky, Katedra mediálních studií. Vedoucí diplomové práce Mgr. Jan Miessler.

Rozsah práce: 116 442 znaků

Abstrakt

Tato diplomová práce se zabývá zobrazením hongkongských prodemokratických protestů v roce 2019 v českých a čínských médiích. Za užití metody kvantitativní obsahové analýzy dochází k porovnání rámcování těchto protestů ve vybraných médiích s cílem odhalení podobností a rozdílností jak mezi jednotlivými českými médii v kontextu české veřejné debaty o Číně, tak mezi českými a čínskými médii.

Teoretická část práce představuje koncepty mediální teorie jako je rámcování, nastolování agendy a sociální konstrukce reality a charakterizuje specifika jednotlivých mediálních systémů. Dále práce popisuje předchozí poznatky studií protestního paradigmatu, ze kterých následně vychází ve své analytické části. Zároveň je představen koncept tzv. soft power s čínskými charakteristikami a jeho konkrétní projevy ve snahách Čínské lidové republiky o ovlivňování české veřejné debaty o Číně. Metodologická část pak prezentuje výzkumný cíl, otázky a hypotézy, definuje výzkumný soubor a užitou metodu výzkumu včetně charakteristiky jednotlivých proměnných. V analytické části práce jsou pak prezentovány výsledky výzkumu, které jsou dány do souvislostí s předchozími poznatky studií protestního paradigmatu a následně interpretovány v kontextu českého a čínského mediálního prostředí. Závěrem této práce je poznatek, že rámcování hongkongských prodemokratických protestů se v období od června 2019 do ledna 2020 v jednotlivých českých médiích do značné míry nelišilo, přičemž všechna sledovaná česká média rámcovala tyto protesty značně odlišně než sledovaná média čínská, která svou rétorikou podporovala postoje čínského režimu.

Abstract

This diploma thesis examines the image of Hong Kong's pro-democracy protests in 2019 in the Czech and Chinese media. The framing of these protests in selected media is compared using the method of quantitative content analysis, with the aim of revealing similarities and differences both between the individual Czech media in the context of the Czech public debate on China and between the Czech and Chinese media.

The theoretical part of this thesis presents the concepts of media theory such as framing, agenda setting and social construction of reality and characterizes the specifics of given media systems. Furthermore, the work describes the previous findings of the protest paradigm, which are then employed in analytical part of this study. At the same time, the concept of soft power with Chinese characteristics and its specific manifestations in the

efforts of the People's Republic of China to influence the Czech public debate on China is introduced. The methodological part then presents the research goal, research questions and hypotheses, defines the research sample and the research method used, including the characteristics of individual variables. The analytical part of the work presents the results of the research, which are then discussed in the framework of previous findings of the protest paradigm and interpreted in the context of Czech and Chinese media environment. The findings of this thesis are that the framing of Hong Kong pro-democracy protests in the period from June 2019 to January 2020 in the individual Czech media did not differ significantly, and that all monitored Czech media framed these protests significantly differently than the Chinese media, whose rhetoric supported the attitudes of the Chinese regime.

Klíčová slova

Hongkongské protesty, česká média, čínská média, protestní paradigma, rámcování protestů, čínská soft power

Keywords

Hong Kong protests, czech media, chinese media, protest paradigm, framing protests, chinese soft power

Title

Comparative analysis of Czech and Chinese media on the example of events of 2019

Poděkování

Na tomto místě bych rád poděkoval vedoucímu práce Mgr. Janu Miesslerovi za konzultace v celém průběhu výzkumu, odbornost a především za trpělivost.

Obsah

Úvod	3
1. Teoretická část	5
1.1. Teoretická východiska	5
1.1.1. <i>Rámcování, nastolování agendy a sociální konstrukce reality</i>	5
1.1.2. <i>Protestní paradigma</i>	7
1.1.3. <i>Komparativní hledisko</i>	12
1.1.4. <i>Soft power v podání Číny</i>	14
1.2. Kontext zkoumaných událostí	16
1.2.1. <i>Vliv Číny v České republice</i>	16
1.2.2. <i>Čína a ovlivňování médií v roce 2019</i>	19
1.2.3. <i>Hongkong a jeho protesty</i>	21
1.2.4. <i>Hongkongské prodemokratické protesty 2019</i>	24
2. Metodologická část	26
2.1. Výzkumný cíl	26
2.2. Výzkumné otázky a hypotézy	26
2.3. Metoda výzkumu	27
2.4. Výzkumný soubor	28
2.5. Charakteristika proměnných	30
2.5.1. <i>Vládní aktivita</i>	31
2.5.2. <i>Chování protestujících</i>	31
2.5.3. <i>Perspektiva zpráv</i>	32
2.5.4. <i>Konfliktní rámec</i>	32
2.5.5. <i>Příčinnost událostí</i>	33
2.5.6. <i>Řešení</i>	33
2.5.7. <i>Zmínka předešlých protestů</i>	33
2.5.8. <i>Ekonomické následky</i>	34

2.5.9. <i>Lidský příklad</i>	34
2.5.10. <i>Zdroj zprávy</i>	35
2.5.11. <i>Posuzující titulek</i>	35
3. Analytická část	36
3.1. <i>Prezentace výsledků</i>	36
3.1.1. <i>Vládní aktivita, chování protestujících a celková perspektiva zpráv</i>	36
3.1.2. <i>Konfliktní rámec</i>	39
3.1.3. <i>Lidský příklad</i>	40
3.1.4. <i>Ekonomické následky</i>	41
3.1.5. <i>Zodpovědnost za řešení</i>	42
3.1.6. <i>Příčinnost událostí</i>	43
3.1.7. <i>Zdroje zpráv</i>	44
3.1.8. <i>Zmínka předešlých protestů</i>	45
3.1.9. <i>Přítomnost posuzujících titulků</i>	46
3.2. <i>Diskuse</i>	48
Závěr	53
Summary	55
Použitá literatura	57
Teze diplomové práce	79
Seznam příloh	84
Seznam vložených tabulek	85

Úvod

Tato diplomová práce se bude zabývat zobrazením hongkongských prodemokratických protestů z roku 2019 v českých a čínských médiích.

Česká veřejná debata o Číně je dlouhodobě určovaná proudy ekonomického pragmatismu a tradice české lidskoprávní politiky 90. let. Stejně jako v jiných částech světa i v České republice dochází ze strany Čínské lidové republiky (dále též jako ČLR) ke snahám o ovlivňování veřejné debaty o Číně. Spolu s jinými aktivitami se jedná o aplikování tzv. soft power s čínskými charakteristikami jakožto oficiálního přístupu tamní Komunistické strany (dále též KS) k propagaci Číny ve světě. V souvislosti s možným ovlivňováním mediálního obrazu Číny a s ní souvisejících témat bylo v českých médiích v roce 2019 prezentováno několik jednotlivých kauz, v rámci kterých byli někteří aktéři (včetně médií) obviněni z jejich navázání buď přímo na ČLR či na (do jisté míry) pro-čínské aktéry. Tato práce se proto bude zabývat mediálním obrazem hongkongských prodemokratických protestů, probíhajících v roce 2019 a tedy v období, kdy mělo ke snahám ovlivňování veřejné debaty docházet. Téma hongkongských protestů bylo kromě časovém prolnutí s možným ovlivňováním zvoleno z důvodu prokazatelných snah ČLR o určité vyobrazení tohoto problému v západních médiích. Mediální obraz bude analyzován pomocí kvantitativní obsahové analýzy rámcování vybraného tématu, a to s ohledem na předchozí poznatky studií protestního paradigmatu. Stejný postup pak bude aplikován na vybraná čínská média, a to za účelem porovnání výsledků v jednotlivých českých médiích s čínskými protějšky. Historie studií zabývajících se tématem rámcování protestů v médiích je poměrně obsáhlá. Mediálním pokrytím hongkongských protestů se pak zabývalo několik zahraničních studií (především se jedná o protesty v rámci tzv. deštníkového hnutí v roce 2014), a to i z hlediska komparace jejich rámcování v jednotlivých mediálních systémech. Tato práce pak ve své analytické části vychází z postupů studie *A Movement of Varying Faces: How “Occupy Central” was Framed in the News in Hong Kong, Taiwan, Mainland China, the UK, and the U.S.* (dále též jako zdrojová studie), která porovnávala rámcování hongkongských protestů (v roce 2014) v mediálních systémech pěti různých států (Du, Zhu, Yang, 2018).

Od schválených tezí se tato práce liší v několika aspektech. Předně došlo k redukci původně zahrnutého tématu rámcování ujgurského obyvatelstva. K tomuto kroku bylo dospěno po konzultaci s vedoucím práce, a to na základě omezeného počtu článků s tímto tématem v českých médiích a jeho kompletní cenzury v médiích čínských. Dále došlo ke změně

analyzovaných čínských titulů, z důvodu zařazení People's Daily ve výzkumu zmíněné zdrojové studie (z čehož plyne možnost porovnání výsledků obou studií), Shanghai Daily pak bylo na radu vedoucího práce nahrazeno tabloidem Global Times (zde byla důvodem konzervativnější povaha prvního jmenovaného média). Tyto změny pak měly dílčí vliv i na strukturu práce, jejíž podstata však byla zachována. V tezích zmíněná literatura pak byla doplněna především o studie protestního paradigmatu.

1. Teoretická část

Teoretická část této práce představí základy vybraných konceptů mediální teorie, k jejichž aplikaci následně dochází v analytické části práce. Jedná se především o proces rámcování, jakožto druhý stupeň nastolování agendy a jeho vztah k sociální konstrukci reality. Dále bude představeno protestní paradigma, jeho vývoj a studie, na jejichž poznatcích tato práce staví. Přiblíženy budou také jednotlivé mediální systémy z komparativní perspektivy, koncept tzv. soft power (dále též jako měkká síla) s čínskými specifiky a jeho aplikace v podobě snahy o ovlivňování české veřejné debaty o Číně. Závěrem kapitoly pak budou popsány události hongkongských prodemokratických protestů v roce 2019, včetně širšího historického geopolitického kontextu.

1.1. Teoretická východiska

1.1.1. Rámcování, nastolování agendy a sociální konstrukce reality

Teorie nastolování agendy se zabývá procesem utváření priorit na základě společenského souhlasu, přičemž v rámci tohoto procesu dochází ke vzájemnému ovlivňování subsystémů medií, veřejnosti a politiky a zároveň k interakci s událostmi v ne-mediovaném světě (Kalvas et al., 2012: 5). Na ono nastolování agendy má vliv kromě jiných faktorů činnost médií, která už samotným aktem prezentování zprávy veřejnosti dávají danému tématu relevanci, přičemž aspekty vnímání tématu veřejností jsou odvislé od jeho obrazu v médiích (Burton, Jiráček, 2001: 237).

Nastolování agendy lze zároveň rozdělit do dvou stupňů, přičemž první stupeň se soustředí na proces přenosu významnosti objektů (tzv. tradiční teorie), druhý pak na proces přenosu významnosti atributů těchto objektů z mediální sféry na veřejnost. Tyto stupně se od sebe liší též v přístupu ke zkoumanému jevu, kde je při sledování prvního stupně soustředěno na pozornost věnovanou danému objektu, v druhém stupni pak na jeho porozumění (Tabery, 2008: 28). Typem druhého stupně nastolování agendy (v literatuře též nastolování agendy atributů (Kalvas et al., 2012: 7)) je pak rámcování (framing), které je Entmanem definováno jako vybírání „některých aspektů pozorované reality“ a udílení „jim větší významnosti v komunikovaném textu, a to způsobem podporujícím určitou definici problému, příčinnou interpretací, morálním hodnocením, a/nebo doporučením řešení popsané skutečnosti“

(Entman, 1993: 52). Dle Entmana se jedná o mocenský proces, což akcentuje i Reese, když konstatuje, že „rámce (...) fungují symbolicky, aby významně strukturovaly sociální svět“ (Reese, 2001: 11). Dle Entmana nejsou rámce přítomné pouze v mediálních obsazích, ale také u příjemce, komunikátora a kultury. Proces rámcování pak kromě budování rámců obsahuje také procesy jejich nastolování a působení (Kalvas et al., 2012: 6).

Z hlediska účinků pak proces rámcování poskytuje vzorce ke konstrukci interpretace reality, na čemž se (jak poukazují D'Angelo a Kuypers) shoduje většina výzkumů (D'Angelo & Kuypers, 2010). Ty vycházejí ze sociálně konstruktivistického předpokladu, že na jedné straně konstruují realitu média a na té druhé svůj pohled na realitu formuje samotné publikum. Aktivita tak není jen na straně vysílatele, ale i na straně příjemce, což řadí tento proces z hlediska McQuailovy teorie o zkoumání účinků médií do čtvrté fáze tzv. dohodnutého vlivu. Společně pak nastolování agendy a rámcování slouží ke „zkoumání hlubších organizačních struktur, které podmiňují a zajišťují přenos sdělení z mediální agendy do agendy veřejné“ (Tabery, 2008: 34). Dle Kalvase et al. pak vztah procesu rámcování a nastolování agendy závisí na zájmu příjemce zprávy (respektive na významu který mu přikládá), přičemž se jedná o „kognitivně odlišné a paralelní procesy“, a ač na sebe oba procesy reagují, nastolování některých agend je úspěšnější, pokud jsou na něj aplikovány některé specifické rámce (Kalvas et al., 2012: 7; Lecheler, de Vreese, Slothuus, 2009).

Rámce lze dělit na tematické a epizodické, přičemž první zmíněné nahlízejí na danou událost v širším kontextu a za odpovědné považují společenské aktéry spíše než jednotlivce, druhé zmíněné (epizodické) pak akcentují konkrétní události a jednotlivce (Iyengar, 1990). Za zmínku též stojí druhý sledovaný proces v tomto stupni nastolování agendy, kterým je tzv. vypíchnutí (priming) (Tabery, 2008: 37). Tato práce se pak bude zabývat právě druhým stupněm nastolování agendy rámcováním.

Na samotnou produkci mediálních obsahů a jejich výslednou podobu mají klíčovou roli okolnosti ideologie, ve kterých je tento obsah tvořen. Ideologií se zde rozumí „soubor idejí, představ a hodnot, které daná společnost (...) bere za dané, samozřejmé a s nimiž se ztotožňuje jako se „svým“ výkladem světa“ (Jiráček & Köpplová, 2015: 30). Ideologie je podle Hermana s Chomskym jedním z faktorů toho, že média působí jako přenositel propagandy podporující systém a pomáhající k udržení statu-quo v dané společnosti, přičemž není tato jejich funkce výlučná pouze pro autoritářské režimy, ale také pro režimy demokratické (Herman & Chomsky, 2002). Na to poukazují i Shomakerová a Reese, když

popisují vztah masových médií ke státu, který má podle nich zásadní vliv na mediální organizace skrze regulace a zákony, a to i u médií v soukromém vlastnictví (Shoemaker & Reese, 1996). Rámcování zpráv je v úzkém příčinném vztahu s dominantní ideologií, a to jak v komunistickém, tak kapitalistickém zřízení, přičemž někteří jednotliví novináři mohou z těchto ideologických bariér vystoupit (Akhavan-Majid, Ramaprasad, 1998: 150). Kromě médií pak ideologii tvoří a množí jiné státní aparáty jako jsou náboženské, vzdělávací, kulturní a jiné instituce (Althusser, 1971). Dominantní ideologií v současné Čínské lidové republice je kombinace komunismu s kapitalismem v podobě socialismu s čínskými vlastnostmi, jejíž podpora ve společnosti je daná silným ekonomickým rozvojem regionu v posledních dvaceti letech (od přijetí Číny do Světové obchodní organizace) (Sparks, 2015b: 43).

Z hlediska soft power jsou pak rozlišovány dva druhy rámcování. Normativní rámce se soustředí na emoční a morální rozměry událostí a snaží se tak působit na hodnoty příjemce, přičemž často vyvolávají dojem omezeného množství voleb. Analytické rámce jsou typické vyvoláváním kauzálního vztahu mezi událostmi, přičemž může docházet k záměrnému zahrnutí či vyloučení aktérů na základě potřeb aktéra užívajícího prostředků soft power (Rothman, 2011: 54–55).

1.1.2. Protestní paradigma

Jak bylo již nastíněno výše, média mají zásadní vliv na vnímání událostí veřejnosti, a různá média se mohou v prezentování té stejné události lišit. Protestní hnutí, jakožto projev nesouhlasu s určitou situací ve společnosti, dávají (a často i vyhledávají) prostor pro svou interpretaci v médiích, která může být v kontextu dané situace pro jejich budoucí existenci zásadní. Zároveň se událostí, které mohou mít podstatný vliv na život společnosti, často zúčastní pouhý zlomek občanů, což otevírá možnosti k jejich různému rámcování v médiích (Lee, 2014: 2725). Samotné rámcování protestů v médiích pak bylo přímo spojeno s určováním viníka za společenskými, ekonomickými nebo politickými problémy v očích veřejnosti (Iyengar, 1991: 1361).

Co se týče protivládních protestů jsou jedním s determinujících faktorů jejich prezentace v médiích hranice ideologie daného systému, ve kterém nebo proti kterému protestní hnutí vystupuje (Du, Yang, Zhang, 2018: 2558). V době studií o obrazu protestujících v médiích z druhé poloviny 20. století (například Gitlin 1980; Halloran et al. 1970) bylo Althusserovo pojetí dominantní ideologie spolu s Gramscioho pojetím hegemonie považováno za zásadní

determinující faktor v dominantním rámcování protestů a v jejich „bagatelizaci, polarizaci, marginalizaci a znevažování protestujících a jejich cílů“ (Cottle, 2008: 856; Lee, 2014: 2527; Gitlin, 1980). Chan a Lee (1984) na své studii protestu studentů a učitelů proti řediteli, katolické církvi a místní vládě na jedné z hongkongských konzervativně-katolických škol (tzv. Golden Jubilee protesty) poukazují na vztah způsobu vyobrazení protestů a politické orientace daného média (také Weaver & Scacco, 2013; Cammaerts, 2013 či Lee, 2014) a uzavírají s tím, že média hlavního proudu mají tendenci podporovat zavedené instituce a obhajovat existující normy a hodnoty systému. Příčinou tohoto jevu je podle Smith et al. fakt, že společenská občanská hnutí vstupují do systémů politických institucí a procesů zvenčí, čímž stojí již z principu v nevýhodě, což podle autorů vede k tomu, že média hlavního proudu nemusí (z hlediska objektivity) uspět v pokrytí protestů nebo problémů, kterých se protesty týkají. Z pohledu médií pak dle těchto autorů dochází ke dvěma druhům zaujetí (bias): selektivnímu (kdy dochází k výběru konkrétních událostí z širšího počtu, typicky se jedná spíše o pokrytí masivnějších a násilnějších akcí, které však nemusí být reprezentativní vůči samotnému hnutí) a popisnému (tedy konkrétní vyobrazení daného protestu) (Smith et al., 2001: 1400; McCarthy, McPhail, Smith, 1996). Tato práce se zabývá především popisným zaujetím (angl. „description bias“) vybraných médií.

McLeod svou studii, zaměřující se na zpravodajství Los Angeles Times o demonstracích při „Dni bez imigrantů“, definoval vlastnosti protestního paradigmatu: rámcování událostí (v Entmanově definici); spoléhání se na oficiální zdroje při odkazování; generalizování veřejného postoje vůči protestům (které je častější než zobecňování vlastností samotných protestujících, jehož rámcování probíhá typicky na základě projevů násilí); delegitimizace ve smyslu neschopnosti média předat smysl nebo kontext protestu a démonizace, tedy soustředění se na negativní následky protestů (McLeod, 2007: 186–187).

Závěrem studií tradičního protestního paradigmatu pak bylo často volání po sebereflexi médií a profesionalizaci novinářů (Křeček, 2013: 93), například ve smyslu nutnosti ignorování kolemjdoucích (nemajících se samotným protestem mnoho společného) nebo ve smyslu prošetření problémů institucí, na které protestující cílí (naproti tomu dochází spíše k ignorování cílené instituce a soustředění se na samotný střet protestujících s policií) (McLeod, 2007: 93).

V další výzkumné etapě se stalo zobrazování protestujících komplexnějším problémem, slibujícím větší moc nad výkladem samotným protestujícím. Pouze protesty se zajímavými prvky z pohledu médií (např. násilím) však mají šanci na zahrnutí do zpravodajství (Kilgo

& Harlow, 2019: 509). Cottle proto konstatuje, že protestní hnutí jsou do jisté míry definována samotnou snahou o určitou sebe prezentaci v médiích. Na jedné straně je tedy mediální agenda formována prostředím, ve kterém vzniká, na druhé jsou pak projevy protestujících formovány touhou po jistém vykreslení událostí, což může mít pro jejich iniciativu zásadní následky (Cottle, 2008: 854). Média hrají z pohledu protestujících roli komunikačního nástroje, který může zapříčinit například rozšíření dané iniciativy, a zároveň může znamenat její legitimizaci, či naopak delegitimizaci. Jak píšou DeLuca a Peeples, protestní hnutí se musí vyrovnat s výzvou „buď negativního pokrytí/mediace, nebo žádného pokrytí/mediace.“ (DeLuca, & Peeples, 2002, převzato z Křeček, 2013: 94). Kilgo a Harlow také poukazují na tento paradox, kdy se hnutí snaží vykazovat takové prvky, aby bylo v médiích zmíněno, když se mu to však podaří, média mají tendenci ono hnutí demonizovat a akcentovat jeho hrozbu pro stabilitu společnosti (Kilgo & Harlow, 2019: 510). Taktika protestů (tedy konkrétní projevy protestujících) se pak jeví jako důležitější v určování jejich mediálního obrazu než postoje a cíle protestující skupiny (Boyle, McLeod & Armstrong, 2012: 137).

Cottle podotýká, že protestní hnutí a demonstrace se z politického okraje postupně dostaly až do hlavního proudu, a stala se tak z nich akceptovaná taktika politického boje, což může být dáno právě prostorem v médiích, který je protestům věnován (Cottle, 2008: 854). Protest může být z pohledu média vykreslen jako „deviantní akce charakterizovaná násilím a vandalismem, stejně tak jako společenské hnutí usilující o spravedlnost a demokracii“ (Du et al., 2018: 2558) přičemž dle protestního paradigmatu dochází spíše k prezentaci vnějších znaků než k popisu příčinností a témat za daným hnutím (McLeod & Detenber, 1999).

Alternativní média, ať už v jakékoli podobě, jsou v posledních letech stále významnějším nástrojem, zpřístupňujícím protestním hnutím cestu k sebe prezentaci, a to spíše při vniknutí do hlavního mediálního proudu dané společnosti, než k jeho obejití za cestou k publiku (Lee, 2014: 2726). Ač by se mohlo zdát, že globalizace médií výše popsané postupy do jisté míry narušila, Shahin et al. na studii protestů v brazilském, čínském a indickém mediálním prostoru dokazují, že globalizace na prezentaci protestů neměla velký vliv, přičemž lokální média stále hrají zásadní roli v jejich vnímání (Shahin et al., 2016: 17). Internet a spolu s ním sociální sítě pak vnášejí do diskuse o vyobrazování protestů v médiích naději na demokratizaci tohoto procesu. Studie Harlow & Johnson (2011) porovnávající vyobrazení protivládních protestů při Egyptské revoluci v rámci Arabského jara v amerických *The New York Times*, na twitterovém účtu reportéra stejného deníku a na platformě *Global Voices*

pro občanskou žurnalistiku prokázala patrné rozdíly v projevech jednotlivých médií. Zatímco NYT poměrně přesvědčivě následovaly zavedené vzorce protestního paradigmatu, projevy tamního novináře na Twitteru poskytovaly širší perspektivu, byly však omezeny charakterem této sociální sítě. Nejvíce se z principů protestního paradigmatu vymanily příspěvky na webových stránkách Global Voices, kde samotní protestující šířili svůj pohled na situaci a médium tak lépe uspělo v zasazení situace do kontextu. Tyto projevy alternativního rámcování egyptských protestů neměly dle zmíněné studie vliv na zpravodajství NYT ohledně stejného tématu. Narušení zvyků protestního paradigmatu při reportování o protestech pomocí sociálních sítí se jeví jako možné (Harlow, 2019), avšak některá publika sdílí rámce s tradičními médii (Kleut, & Milojević, 2021).

K narušení protestního paradigmatu tedy může dojít jak v důsledku výše zmíněného vlivu alternativních médií (sociálních sítí), tak v důsledku rozdílného mediálního systému a dominantní ideologie v něm (Veneti, Karadimitriou & Poulakidakos, 2016: 11; Du & Cheng, 2013).

Z hlediska rozdílů mezi rámcováním protestů v jednotlivých mediálních systémech je patrná souvislost mezi mediálním systémem a způsobem rámcování protestů, což je také častým závěrem výzkumů na toto téma (Du et al., 2018; Veneti et al., 2016; Kyriakidou & Olivas Osuna, 2017; Mourão, 2018; Tenenboim-Weinblatt, 2014). Jako určující se jeví okolnosti národní politiky, stav veřejného mínění a novinářská kultura, to vše pak v závislosti jak na místě (regionu), tak na době, kdy se protesty odehrávají a na konkrétním průběhu protestů (Kleut, & Milojević, 2021: 84; Peng, 2008: 375; Kilgo & Harlow, 2019; Weaver & Scacco, 2013; Lee, 2014). Komparativní analýza (Zhang & Fahmy, 2009) zpravodajství amerických a ruských médií o tzv. barevných revolucích v postkomunistických státech prokázala zásadní rozdíly ve vykreslení protestů v daných krajinách. Zatímco The New York Times užívaly více kombinaci amerických vládních a (z pohledu protestů) protivládních zdrojů a dle autorů vykazovaly jasné vzorce straníci protestním hnutím, The Moscow Times vykreslovaly protestující spíše nepříznivě a své postoje identifikovaly s ruskou či místní (ukrajinskou, běloruskou či uzbeckou) vládou. Zengjun Peng (2008) též provedl komparaci rámcování protestů v různých mediálních systémech (čínském, britském a americkém), přičemž kromě rozdílů v rámcování mezi systémy zřetelně odlišnými pozoroval patrné rozdíly také v rámcování protestů uvnitř jednoho mediálního systému (americká a britská média spadají v typologii Hallina a Manciniho do liberálního modelu).

Co se týče mezinárodního budování agendy byl pak studií (Zhang et al. 2017) prokázán silný vztah mezi obsahy čínských státních médií (zde jakožto přímý účastník čínských projevů soft power) a zahraničních médií (jak evropských, tak amerických či australských), přičemž míra korelace mezi těmito dvěma skupinami se prokázala jako závislá na mezinárodně-diplomatických vztazích mezi ČLR a danou zemí (Zhang, Kim, Mohr, Myslik, Khalitova, Golan & Kioussis, 2017).

Pokrytím hongkongských protestů v roce 2014 (tzv. deštníková revoluce – Umbrella Revolution či Occupy Central/Movement) v médiích se zabývalo několik studií. Komparací rámců kritiky institucí a historického odkazu došlo k potvrzení zásadních rozdílů mezi čínským China Daily, který se držel delegitimizačního přístupu, a britským The Guardian, který vykazoval pozitivní přístup k protestujícím a jejich požadavkům (Veneti et al., 2016). Britská média pak měla tendenci demonstranty vykreslovat jako oběti policejního násilí. Co se týče ideologického rozměru však nebylo pozorováno rámcování z hlediska konfliktu komunismu a demokracie (Sparks, 2015a). Sociální sítě pak měly na mobilizaci studentů v těchto protestech pouze omezený vliv (Chu, 2018).

Porovnáním rámcování protestů v letech 2003, 2014 a 2019 v hongkongském South China Morning Post a v čínském Xinhua News byl potvrzen značný rozdíl mezi vyobrazením protestů v obou mediálních titulech, zároveň byla pozorována změna v obrazu jednotlivých protestů, kde v případě čínského Xinhua News došlo k posunu od tichého, nejednoznačného tónu k aktivnímu přístupu v rámcování protestů (Zhang, 2021).

Ve výzkumu mediálních obrazů pak existují dva hlavní přístupy, přičemž jeden zkoumá konstrukci těchto obrazů pomocí rozhovorů a pozorování přímo na místech událostí (Tenenboim-Weinblatt, 2014), druhý pak užívá obsahové analýzy těchto obrazů, které dává do souvislostí (Lee, 2014: 2727). Tato práce ve své analytické části užívá druhého zmíněného přístupu a staví na postupech, které zavedla studie *A Movement of Varying Faces: How “Occupy Central” was Framed in the News in Hong Kong, Taiwan, Mainland China, the UK, and the U.S.*, soustředící se na rámcování hongkongských protestů v roce 2014 v pěti různých regionech a publikovaná v *International Journal of Communication* (dále též jako zdrojová studie) (Du et al., 2018).

1.1.3. Komparativní hledisko

Mediální systémy se zdatně liší v jednotlivých zemích, přičemž hlediskem, které je pro porovnávání těchto systémů nejčastěji považováno za klíčové, je politický paralelismus a míra státního zasahování do fungování médií. Siebert Peterson a Schramm se ve svých Čtyřech teoriích tisku snažili o ukotvení jednotlivých mediálních systémů do kategorií na základě vztahu mezi médií a společností. Kritika tohoto dělení spočívá v jeho přílišné závislosti na bipolaritě světa, když dává do srovnání na jedné straně libertariánskou teorii a teorii společenské odpovědnosti a na straně druhé autoritářskou a sovětskou komunistickou teorii. Proto byl tento model přepracován nejdříve Herbertem Altschullem, který zahrnul model rozvojový, kde média plní roli integrátora sociální změny a poté Denisem McQuailem, který původní model nejdříve doplnil a pak přepracoval do čtyřech normativních modelů médií, kde rozlišoval modely tržní (liberálně-pluralistický), model společenské odpovědnosti, profesní a alternativní (akcentující organizaci zdola). Západní modely pak Hallin a Mancini rozdělili na základě struktury mediálních trhů, míry propojení politického a mediálního systému profesionalizace žurnalistiky a role státu na liberální, demokraticko-korporativistický a model polarizovaného pluralismu. Tento model je však limitován svou orientací na západní svět a spolu s tím také upozadňuje význam televizního a rozhlasového vysílání (tyto typy médií do systému zahrnul Jonathan Hardy) (Jiráček & Köpplová, 2015: 121–124). Model Hallina a Manciniho rozvinul též Sparks (2010), který navrhnul jeho doplnění o autoritářsko-korporační model, ve kterém zkoumá politickou angažovanost. Hachten a Scotton (2015) pak naopak sdružují tyto modely do jednoho západního konceptu a přidávají hlediska jiných krajín, když kromě západního rozlišují modely komunistický, autoritářský, rozvojový a revoluční. Český mediální systém by v této koncepci patřil do západního modelu, přičemž v koncepci Hallina s Mancinim pak vykazuje prvky jak modelu liberálního, tak modelu polarizovaně-pluralistického s prvky tzv. italianizace (tedy s prvky paralelní politizace a komercializace) (Křeček, 2013: 65–68). Zároveň je v tuzemském prostoru poměrně rozvinutý politický paralelismus, Křeček pak upozorňuje na nedostatek externího pluralismu (Křeček, 2013: 71). Současný čínský systém médií, který historicky nejlépe spadal do Altschullova rozvojového modelu, je v dnešních podobách nejlépe zařaditelný do Sparksova autoritářsko-korporačního modelu. Colin Sparks (2010) porovnává vývoj čínského mediálního prostředí s vývojem v postkomunistických zemích východní Evropy v průběhu 90. let a dochází k poměrně jasným paralelám, jako je schopnost komunistických elit minulosti zdánlivě změnit

ideologii a stát se elitami kapitalistické současnosti. Nesouhlasí proto se zařazením čínského mediálního prostředí do rozvojového, komunistického, ani autoritářského modelu, když zmiňuje například fragmentaci komunistického názorového proudu v odlehlejších částech Číny, což se podle něj také odráží v podobě mediálních organizací, přičemž tato média hrají spolu s internetem nezastupitelnou roli v konstrukci identity (stále poměrně nově „stvořené“) čínské střední třídy. Pro pochopení tamního mediálního prostředí je pak klíčový vztah tržních specifik kapitalismu se stále jasně zřetelným centrálním uchopením moci v zemi. Dynamický vývoj Číny v posledních deseti letech potvrdil autoritářské vedení tamního mediálního trhu, a to jak toho tradičního, kde je na reportéry vyvíjen soustavný tlak s cílem udržování statu quo, tak toho digitálního, nad kterým má stát plnou kontrolu (Hsiao-wen, 2015: 128–129).

S příchodem prezidenta Si Ťin-pchinga došlo k větší centralizaci moci a k odstranění jevů podemílajících autoritu státu, jako je korupce, intelektuální elity, nestátní organizace, ale i mediální organizace a obchodní unie (Brady, 2017: 138). V případech zpravodajství o tématech, která tamní vládní garnitura považuje za citlivá, dochází na základě posouzení příslušné státní instituce („Oddělení propagandy ÚV KS Číny“, nebo „Úřad zahraniční propagandy“ – i když i na poli organizace propagandy do jednotlivých úřadů dochází v Číně pod prezidentem Si k „restrukturalizaci“ za cílem větší centralizace (Lulu, Jirouš & Lee, 2021) buď ke striktní cenzuře, nebo k politické intervenci, přičemž tržní principy jdou v takových situacích stranou. V případě lokálně citlivějších témat může dojít k paradoxu, kdy regionální autority zamezí podrobnějšímu reportování v lokálních médiích, zatímco celostátní média o problému informují do jisté míry standartním způsobem. Ke kompetici na trhu dochází v případech, kdy je předmětem zpravodajství téma, které má v očích strany menší význam. V těchto situacích se pak soukromá média dostávají k většímu slovu a jsou do jisté míry schopná taková témata rámcovat svou vlastní iniciativou (Hsiao-wen, 2015: 128–129). Tržní rozměr byl na jednu stranu utlumen již v roce 2010, kdy Sparks vydal svůj text (a definoval tak svůj autoritářsko-korporační model) a kdy došlo ke stažení několika západních společností z tamního trhu (jmenovitě například Google či média Ruperta Murdocha) (Hachten & Scotton, 2015: kap. 9). Na druhou stranu se čínským autoritám podařilo proměnit do značné míry finančně dotované mediální organizace v inzerci poháněné moderní společnosti, pravidelně vykazující zisk, které se snaží prosadit na západních či afrických trzích (Umejei, 2018). V posledních deseti letech zároveň došlo k masivnímu rozvoji internetu jak z hlediska dostupnosti sítě, tak co se týče dostupnosti

zařízení pro jeho užívání i z hlediska poskytovaných služeb (Martin, 2015: 195). Zároveň ale i v tomto prostoru dochází k cenzuře, přičemž nad samotným internetem drží vláda pevnou ruku i co se týče přístupnosti samotného připojení (Brady, 2017: 137).

Komparativní aspekt této práce spočívá v aplikování analytických postupů Tukeyovy metody mnohonásobného porovnávání, chí-kvadrátového testu a porovnání frekvence výskytu jednotlivých rámců ve vybraných médiích.

1.1.4. Soft power v podání Číny

Úkolem této práce není popsat složité geopolitické vztahy Čínské lidové republiky ve světě, kde se bezpochyby v posledních 10 letech (především pak s nástupem Si Ťin-pchinga do vedení státu v roce 2012, kdy nastínil „novou éru socialismu s čínskými vlastnostmi“) hlásí čím dál více o slovo. Na tomto místě je však důležité alespoň nastínit širší koncept soft power, jeho projevy v podání ČLR v různých částech světa a vysvětlit, proč je pro současnou Čínu jeho aplikace klíčová.

Klíčovost aplikace tohoto konceptu je v úzké souvislosti s navyšující se ekonomickou, politickou i vojenskou silou ČLR. Základním cílem čínských aktivit tohoto rázu je „kultivování asociací s takovými politickými hodnotami, které pozitivně rezonují za hranicemi (Číny), a překonávání hluboce zakořeněného podezření v autoritářské režimy ze strany liberálně-demokratické populace“ (Edney, Rosen, Zhu, 2020: 5). Čínští zákonodárci v čele s prezidentem jsou si vědomi toho, že se vzrůstajícím vlivem se navyšuje také riziko negativních percepce a výkladů konkrétních činů státu a s ním spojených aktérů. S příchodem prezidenta Si se vnitropolitické prostředí ČLR proměnilo směrem k větší uzavřenosti, posun je znatelný i v zahraniční politice, a to jak v ekonomické sféře vlivu pomocí iniciativy Nové hedvábné stezky a s tím spojenými investicemi, tak v územním nárokování ze strany Číny například v oblasti Jihočínského moře (Edney et al., 2020). Jako soft power je označována schopnost státu využívat své prostředky k takovým akcím, které přimějí jiné geopolitické aktéry spíše ke kooperaci než ke kompetici (Nye, 2004) a oproti tzv. hard power neboli tvrdé moci se vyznačuje rozmanitostí využívaných zdrojů (Rothman, 2011: 50). Za příklad konkrétního dosavadního projevu soft power lze považovat čínské pořádání Olympijských her v Pekingu 2008 (Edney et al., 2020), v soukromém sektoru pak v současné době například aktivity společnosti Huawei v souvislosti s instalací a správou komunikační infrastruktury 5G v Evropě (Edney et. al., 2020).

Zde je nutné podotknout, že obdobné praktiky využívá i většina západních států s demokratickým zřízením. Rozdílnou vlastností pojetí měkké síly oproti jiným (západním) společnostem je její státotvornost ve smyslu bezpečnosti a stálosti režimu, čímž se Komunistická strana Číny brání jak proti ideologickým výzvám z USA a Evropy, tak proti atraktivitě alternativních zdrojů autority uvnitř Číny, přičemž tento proces je plně kontrolovaný elitami tamní komunistické strany (Edney, 2015). Snaha o nastolování agendy je v tomto ohledu prováděna skrze Oddělení propagandy Ústředního výboru Komunistické strany Číny, které pravidelně vydává poměrně detailní pokyny ohledně rozsahu informací a povolených frází za účelem nastolení příslušné podoby debaty na dané téma (Brady, 2017: 131).

Důležité je pak podotknout, že na čínské projevy soft power je v západních společnostech nahlíženo liberálně demokratickými normami, což z pohledu Číny neoslabuje, ale naopak posiluje snahu o legitimizaci těchto praktik v mezinárodně-politickém kontextu (Rawnsley, 2012).

Západní společnost se též v posledním desetiletí potýká s vnitřními problémy rozdělené společnosti, s erozí tradiční politiky, nárůstem populismu a s tím spojeným voláním po izolacionismu, což snižuje jednotnost a vytrvalost kritiky některých praktik ČLR (Edney, Rosen, Zhu, 2020). Tento trend v kombinaci s ekonomickým růstem Číny v budoucnu dle Sparkse (2015b: 43–44) povede ke zvyšujícímu se vlivu čínštiny a čínské kultury obecně, avšak zásadnější vliv na světovou mediální agendu se v dlouhodobém měřítku může prokázat jako složitěji dosažitelný, jelikož se Čína snaží vstoupit do systému s již relativně jasně definovanými hodnotami a její úspěch bude přímo závislý na síle čínského státu a jeho elit.

Z toho důvodu, že pro přenos soft power je nutné šíření komunikace (Ciková, 2014; Veselý, 2011) a přenos informací (Rothman, 2011: 50), hrají v tomto procesu média nezastupitelnou roli (Nye 2004).

1.2. Kontext zkoumaných událostí

1.2.1. Vliv Číny v České republice

Na narůstání vlivu Čínské lidové republiky v České republice upozorňuje ve svých výročních zprávách v posledních letech Bezpečnostní informační služba a poukazuje na snahu „vybudovat sinocentrickou globální komunitu, kde ostatní národy uznají legitimitu čínských zájmů“ (Bezpečnostní informační služba, 2020).

Ve vzájemných politických vztazích ČLR a ČR je patrná zdánlivá kontradikce dvou proudů: ekonomického pragmatismu a tradice lidskoprávní politiky ČR, která vybízí k rychlému střídání povahy vztahů (Šebok & Karásková, 2020: 15). Tuto dynamiku lze s jistotou zpětně vysledovat až do roku 2005, kdy proběhla návštěva tehdejšího čínského premiéra Wen Ťia-pao a bylo domlouváno strategické partnerství obou zemí. Do té doby převládal v českém veřejném prostoru spíše kritický postoj vůči ČLR, přičemž při vstupu České republiky do Evropské unie byl český postoj považován v porovnání s ostatními členskými státy za nejkritičtější (Fox & Godement, 2009). Po volbách 2006 došlo k dalšímu ochlazení vztahů v důsledku akcentování lidskoprávních témat některými parlamentními stranami, což vyústilo až ve schůzku premiéra Jana Fischera s Dalajlámou. Ke zlepšení vztahů došlo až v roce 2012 zařazením ČR do programu spolupráce 16+1 (17+1), což vedlo v následujících letech k uzavření několika mezinárodních smluv a vyústění v podobě návštěvy prezidenta ČLR Si Ťin-pchinga v Praze. Tehdejší trend ekonomického pragmatismu dobře ilustruje nabývání aktiv čínskou společností CEFC a navázání jejího předsedy na prezidenta Miloše Zemana. Šebok a Karásková podotýkají, že k následnému opětovnému ochlazení vztahů kromě problémů ohledně samotných investic přispěli také konkrétní čeští aktéři tím, že ohledně těchto finančních toků vyvolávali očekávání, která pak nebyla naplněna (Šebok & Karásková, 2020: 17). V roce 2020 pak určovali česko-čínské vztahy na jedné straně kroky jako cesta předsedy senátu Miloše Vystrčila na Tchaj-wan, či přerušování spolupráce hlavního města Prahy s čínským Pekingem a naopak navázání podobných vztahů s tchajwanskou Tchaj-pejí a na straně druhé pak dodání zdravotnických pomůcek z Číny na začátku pandemie COVID-19, které bylo čínskou ambasádou prezentováno jako humanitární pomoc (Šebok & Karásková, 2020: 20–25). Čínskou politiku k ČR pak lze dle Šeboka a Karáskové přirovnat k metodě „cukru a biče“, což by však znamenalo z čínské strany spíše užívání hard power (Rothman, 2011).

V českém (ale i světovém (Hartig, 2020: 134)) akademickém prostředí se čínská soft power projevuje především fungováním Konfuciových institutů (a obdobných center jako například níže zmiňované Česko-čínské centrum při Karlově Univerzitě), koordinujících meziuniverzitní spolupráci a nabízejících oboustranná stipendia (Šebok & Karásková, 2020: 27–28), finanční podporou kurzů ale také jejich tlakem na cenzuru (Karásková, 2019b).

Pro tuto práci klíčovým projevem snahy o kontrolu či ovlivňování debaty o Číně jsou kroky čínských aktérů ve spojitosti s médii. Jednou z investic výše zmíněné společnosti CEFC byla akvizice 49% podílu v mediální společnosti Empressa Media, což ovlivnilo jak sentiment, tak zaměření mediálních obsahů ve sledovaných médiích Týden a TV Barrandov, spadajících pod tento mediální dům. Výsledkem pak bylo „výlučně pozitivní pokrytí Číny“ (Karásková, Matura, Turcsányi & Šimalčík, 2018: 18), přičemž vysílání TV Barrandov vykazovalo v době návštěvy čínského prezidenta Si Ťin-pchinga v Praze nižší prvky objektivity než vysílání České televize a TV Nova a zároveň obsahovalo prvky propagandy (Švanda, 2017). Ač přítomná, čínská propaganda v ČR se prozatím ukazuje jako spíše neúspěšná (Horký, 2020). To ukazuje i průzkum veřejného mínění CVVM, když konstatuje, že vrchol „sympatie“ k Číně nastal v roce 2015 (26 % populace). Od té doby se však konstantně snižovala až na před-pandemických 15 % (Hanzlová (ed.), 2019). V roce 2020 pak došlo k převzetí mediální agentury Médea čínskou investiční skupinou CITIC (která zároveň v roce 2019 přebrala aktiva skupiny CEFC v ČR) (ČT24, 2020b).

Kromě přímého vstupu do vlastnické struktury médií patří k čínským snahám o moderaci debat o sobě samé také sponzorování konkrétních obsahů médií v případě deníku Právo, v případě Literárních novin pak dohoda o sdílení obsahu s čínským deníkem Kuang-ming ž'-pao. V článcích spadajících do druhé zmíněné spolupráce se měli čeští autoři záměrně vyhnout (z pohledu Číny) palčivým tématům jako Tibet, Tchajwan a Sin-ťiang (Lomová, 2013) přičemž podobný obsah se objevoval i v jiných „západních“ médiích (Šebok & Karásková, 2020: 29–30). Literární noviny pak přispěli k aktivitám vnitročínské měkké síly, když byla zmíněná spolupráce (při příležitosti fóra „Pás a stezka a propojování srdcí českého a čínského lidu“ spoluorganizovaného právě Literárními novinami) šéfredaktorem Kuang-ming ž'-pao mimo jiné označena jako nástroj k tomu, aby média obou zemí mohla pomoci „překročit překážky, které mezi nimi (Čechy a Číňany) leží“ a „vytvořit mezi nimi opravdové upřímné přátelství“ (Lomová, 2019). S ohledem na kontext této práce je na místě zmínit, že daného fóra se zúčastnil také generální ředitel skupiny PPF (mateřská společnost firmy Home Credit) pro Čínu Lumír Meloun (Lomová, 2019). V případě deníku Právo pak

v tomto médiu vyšly od roku 2015 tři „tematické a komerční“ přílohy s výhradně pozitivním vyzněním textů vůči Číně. Tyto přílohy obsahují kromě překladů původních čínských článků (publikovaných i v jiných západních médiích) a textů prezidenta Si Ťin-pchinga také články redaktorů samotného Práva (Sinopsis, 2017; Šebok & Karásková, 2020: 29). Vhodné je též zmínit případy Parlamentních listů a Haló novin, které dávají prostor komentářům čínského velvyslance, čínské velvyslanectví a China Radio International pak také využívají účtů na sociálních sítích, kde publikují překlady textů tamních státních médií (Šebok & Karásková, 2020: 30).

Analýza mediálního diskurzu (Karásková et al., 2018) ukázala mezi lety 2010 a 2017 strmý nárůst počtu mediálních obsahů o Číně, kulminující v roce 2016 s návštěvami čínského prezidenta a Dalajlámy v ČR. Stejně jako česko-čínské politické vztahy byl v těchto letech i mediální obraz Číny v českých médiích spíše polarizovaný mezi ekonomicko-politickými vztahy Číny a lidskoprávními tématy, a to i v porovnání s jinými státy střední a východní Evropy. Nejvýraznější osobou ovlivňující diskusi o Číně byl pak dle této analýzy prezident Miloš Zeman. Kromě toho si tato práce také všimá zmiňovaného obratu v české zahraniční politice vůči Číně v roce 2012 a dává jej do hypotetické souvislosti s aktivitami společnosti Home Credit (a potažmo PPF) na čínském finančním trhu. Česká debata o Číně byla pak v těchto letech dle závěrů analýzy „vysoce politizovaná a stereotypizovaná“. Bittnerová v souvislosti s tímto poukazuje na určitou neslučitelnost rozvíjení ekonomických vztahů s lidskoprávními tématy v mediální obrazu Číny a české politiky vůči ČLR, přičemž též zmiňuje určitou stigmatizaci tamního režimu a jeho porovnávání s tuzemskou komunistickou zkušeností (Bittnerová, 2017).

Analýza (Vojta, 2020) projektu Sinoskop (nyní Asiaskop) poukazuje na nerovnost v přístupu veřejnoprávních médií k debatám o čínských otázkách, kde dochází k protěžování sinologů z projektu Sinopsis (58 % analyzovaných mediálních výstupů), upozadřování vědců zabývajících se Čínou z jiných výzkumných institucí. Zakladatel projektu Sinoskop v textu též volá po rozšíření diskuse ve veřejnoprávních médiích o aktéry z jiných sfér než je ta akademická.

Co se týče zpravodajství o hongkongských protestech v roce 2019 vyvíjela ČLR snahy o ovlivnění výkladu těchto událostí pomocí publikování komentářů pro Čínu pozitivně vyznívajících, jejichž autory jsou velvyslanci v jednotlivých zemích. Obdobné texty obsahující kritiku protestujících a odkaz na „světlou budoucnost Hong Kongu“ byly publikovány kromě České republiky (kde šlo o komentář v Parlamentních listech (Zhang,

2019)) také v Lotyšsku, Estonsku, Polsku, na Slovensku, Severní Makedonii, Bosně a Hercegovině a v Černé Hoře, přičemž v několika případech se jednalo o přední deníky a týdeníky (Karásková, Bachulska, Szunomár & Vladisavljev, 2020). Konkrétně na Slovensku se jednalo o inzerci v podobě komentáře v nejčtenějším ekonomickém týdeníku Trend, který též v roce 2018 spolupracoval s tamním velvyslanectvím na příloze o Číně a jejích ekonomických úspěších (Karásková, 2019a).

V následující kapitole jsou nastíněny okolnosti konkrétních kauz ovlivňování debaty o Číně v českých médiích, jejímiž projevy se tato práce zabývá.

1.2.2. Čína a ovlivňování médií v roce 2019

V druhé polovině roku 2019 (tedy v době, kdy v Hongkongu probíhaly prodemokratické protesty) se média zabývala několika kauzami zahrnujícími ČLR a její potenciální snahy o moderování debaty o Číně. V září roku 2019 vyšel na webových stránkách projektu Sinopsis v sekci „Analytické komentáře“ text o aktivitách společnosti Home Credit v Číně, kde je na základě „analýzy čínského internetu“ popsáno, jakým problémům tato firma poskytující nebankovní úvěry na tamním trhu čelí. Ze zmíněného článku vyplývá, že se Home Credit v roce 2019 potýká s vlnou kritiky z důvodu (dle tamních médií) nekalých praktik založených na skrytosti části úrokových sazeb v některých finančních produktech firmy (úroková sazba 1,75 % je zde navýšena servisním poplatkem 1,25 % měsíčně), což vedlo ke spojování praktik této společnosti s lichvou, a to „prakticky ve všech člancích“ (Jirouš, 2019). V Číně je pak byznysový model podle textu označován jako „silně rizikový“. Na základě tohoto textu pak vyšel článek (Adamcová, 2019) na serveru Aktuálně, pojednávající o stejné problematice. Proti těmto textům se následně skupina PPF (jakožto majoritní vlastník Home Credit) ohradila a uvedla, že „lidé ze Sinopsis tak definitivně potvrdili, že jim nejde o fakta, ale pouze o manipulaci, poškozování dobrého jména společnosti Home Credit a skupiny PPF a šíření lživých informací.“ (PPF, 2019). V reakci na to se od projektu Sinopsis tvořeného akademiky a studenty sinologie na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy sama Karlova univerzita distancovala (Zelenka, 2019).

Tato událost nastiňuje pomyslnou osu sporu v českém veřejném prostoru o vyobrazení Čínské lidové republiky, jejímiž konkrétními projevy se bude tato práce zabývat.

V říjnu téhož roku se pak Home Credit snažil navázat spolupráci s Karlovou univerzitou, proti čemuž se zvedla vlna nevole na několika fakultách univerzity mimo jiné také na

Ústavu Dálného Východu (dnešní Katedře sinologie) Filozofické fakulty (Kubištová, 2019). Předmětem kritiky zde byly jak aktivity společnosti v ČLR, tak její pověst v tuzemském veřejném prostoru a z pohledu kritiků problematická pasáž samotné smlouvy, zavazující obě strany ke zdržení se všech aktivit, které by mohly poškodit „dobré jméno a pověst stran“ (Smlouva o spolupráci, 2019). Tato kritika vedla ke zrušení zmíněného partnerství ze strany společnosti Home Credit a ke snahám některých studentů a univerzitních pracovníků o odvolání rektora Univerzity Karlovy prof. MUDr. Tomáše Zimy, DrSc. (ČT24, 2019d).

Server Aktuálně poté informoval o přímém napojení čínské ambasády na univerzitu skrze její Česko-čínské centrum vedené zmíněným rektorem (Valášek, Horák, 2019). PhDr. Miloš Balabán, Ph.D., vedoucí Střediska bezpečnostní politiky FSV UK, měl podle informací serveru umožňovat financování česko-čínských konferencí pod záštitou univerzity. To bylo dle akademického senátu FSV UK „problematické z důvodu nízké transparentnosti, možného ohrožení akademických svobod a etického kodexu Univerzity Karlovy“ (Usnesení z mimořádného zasedání AS FSV UK, 2019). V reakci na tento případ odešel Miloš Balabán z FSV a Česko-čínské centrum UK bylo rektorem univerzity zrušeno (ČT24, 2020a). Dalším předmětem sporu se pak stal kurz „Nová hedvábná stezka: čínský globální projekt“ vyučovaný na FSV, jehož garantem byl právě Miloš Balabán a který byl dle Aktuálně.cz financován za podpory čínské ambasády (Valášek, Halaštová, 2019).

S poslední (pro kontext této práce klíčovou) kauzou přišel stejně jako v předchozím případě server Aktuálně v prosinci roku 2019. Výše zmíněná společnost Home Credit si dle informací Aktuálně.cz najala PR agenturu C&B Reputation Management na to, „aby v Česku zlepšila obraz čínského komunistického režimu“ (Valášek, Horák, 2019). Proti této formulaci se pak většinový vlastník PR agentury Tomáš Jirsa ohradil s tím, že „(...) zadáním bylo, ať se pokusíme racionalizovat debatu o Číně. To není propagace čínského režimu, ale snaha vyhnout se extrémům (...)“ (ČT24, 2019f). Problematické je takové zadání dle jednoho z autorů článku Lukáše Valáška proto, že Bezpečnostní informační služba ČR považuje takovéto „aktivity za jedno z největších bezpečnostních rizik v současné době“ (Veselovský, 2019: 1:30). C&B pak také spolupracovalo na vzniku institutu Sinoskop sinologa Víta Vojty, přičemž tato činnost byla dle informací Aktuálně.cz také financována společností Home Credit. Kromě například organizování crowdfundingové kampaně pro rozvoj institutu měla PR agentura také upravovat texty různých autorů na webu Sinoskop a stát za komunikací Víta Vojty s médii (jako například přímo se serverem Aktuálně, kde měl pan Vojta vlastní blog, dále pak komunikace s MF Dnes, Českou televizí, časopisem Týden

a internetovou televizí XTV). Mezi pracovní výkazy byla zahrnuta i spolupráce s Milošem Balabánem, stejně tak jako jeho článek v deníku Právo „Čínská ekologická naděje“ (Balabán, 2019a). Cílem institutu Sinoskop pak dle pana Vojty bylo „vyvážit polarizovanou debatu o Číně v naší zemi“ (Valášek, Horák, 2019) a být tak pomyslným oponentem projektu Sinopsis. Aktuálně.cz dále upozorňuje, že Tomáš Jirsa byl v té době zároveň jednatelem vydavatele portálu Info.cz, kde je dle slov Valáška znatelný obrat v obsahu, kdy „portál začal publikovat velké množství textů o Číně“ (a dále se zamýšlí nad vyzněním textů vůči ČLR) (Veselovský, 2019: 5:08). Vůči zaujatosti textů se pak ohradil šéfredaktor Info.cz Michal Půr s tím, že jimi zadaná analýza textů o Číně konstatuje „jasně převažující kritické tóny“ (Info.cz, 2019b). Stejně tak odmítl ovlivňování obsahu webu ze strany Tomáše Jirsy (ČT24, 2019e). Další aktivitou C&B placenou společností Home Credit pak bylo organizování konference o Číně v Poslanecké sněmovně ČR (Veselovský, 2019: 16:30).

Na tomto místě je nutné podotknout, že žádné z výše zmíněných aktivit nejsou českým právním rámcem považovány za nelegální. Možnou protiprávností kroků C&B se pouze v souvislosti s vykázaným „interním monitoringem“ senátora Pavla Fischera zabývala Národní centrála proti organizovanému zločinu, a to na základě jeho trestního oznámení, které však dle NCOZ „nezakládalo podezření z trestného činu“ (Zelenka, 2020).

Motivací k těmto krokům bylo podle autora série textů Valáška působení společnosti Home Credit v ČLR, kde je dle jeho slov „každá taková společnost závislá na libovůli tamní komunistické vlády“ a dodává, že „je samozřejmě důležité, aby i zahraniční politika České republiky (...) tomuto odpovídala, aby k Číně nebyla nepřátelská, aby byla, pokud možno, co nejpřívětivější“ (Veselovský, 2019: 2:50).

V kontextu této kauzy se pak rozhořel spor o debatu o Číně mezi projektem Sinopsis na jedné straně a institutem Sinoskop na té druhé (Hála, 2019; Lomová, 2020; Hála, 2020; Vojta, 2020). Na jednotlivé aspekty této rozepře se v této práci nebude autor soustředit, a to z důvodu snahy o nestrannost.

1.2.3. Hongkong a jeho protesty

Pro tuto práci je důležité nastínit také historicko-politický kontext Hongkongu a přiblížit tak situaci, kterou články zahrnuté do praktické části této práce popisují. Před tím, než bylo území (dnešního) Hongkongu podstoupeno Britskému impériu v rámci série smluv v 19. století (jakožto výsledek mírového usnesení po opiových válkách a pronájmu zbylého

území), se jednalo o řídko osídlenou, poměrně chudou oblast. Kombinace zeměpisné polohy Hongkongu spolu s obchodními toky mezi Evropou a Asií poloviny 19. století předznamenaly dynamický rozvoj regionu, kam bylo poměrně záhy rozšířeno křesťanství a britské školství. Vlny imigrace, bující ekonomika, ale také dýmějový mor a rasová segregace, provázely oblast až do druhé světové války, kdy byl Hongkong pod japonskou okupací, která měla za následek naopak emigraci z regionu. Následný návrat pod britskou vlajku znamenal opětovnou vlnu čínské imigrace, změnu orientace ekonomiky z obchodu (mimo jiné) na textilní průmysl a etablování Hongkongu jakožto ekonomického a turistického centra Asie. Po čínské komunistické revoluci v roce 1949 změnila britská vláda imigrační politiku Hongkongu, čímž se snažila odvrátit odliv kapitálu z regionu (po zbohatnutí se totiž čínští imigranti vraceli zpět do pevninské Číny), z druhé strany se pak ČLR snažila omezit vliv „imperialistického“ Hongkongu zamezením emigrace (So, 2011: 99). V době Čínské kulturní revoluce pak hongkongská vláda aktivně vystupovala proti komunistické infiltraci například zamezením působnosti KS Číny v Hongkongu, přičemž tento spor vyústil až do série protestů místních komunistů v roce 1967 (Tsang, 2007).

V porovnání s čínským sousedem se obyvatelé Hongkongu těšili vyšší míře vzdělanosti, lepšímu stavu zdravotnictví a vyššími příjmy, a to až do předání správy města do rukou ČLR v rámci principu „jedna země, dva systémy“. Ten byl britské straně (reprezentované Margaret Thatcherovou) navrhnout jakožto kompromis mezi socialismem s čínskými rysy a západním kapitalismem, na kterém byla založena místní ekonomika (k obdobné situaci došlo v případě čínské dohody s Portugalci ohledně Macaa). Dohoda zároveň zaručovala Hongkongu jistou míru autonomie po dobu padesáti let od přechodu pod čínskou správu v roce 1997. Tento přechod s sebou přinesl odliv kapitálu, v té době již opět založeného na obchodu a finančních službách, což bylo zapříčiněno přesunem výrobních prostředků do pevninské Číny. Obchodem navázané kontakty mezi Hongkongem a ČLR předtím utrpěly zásah po studentských prodemokratických protestech na náměstí Nebeského klidu, a to především po jejich násilném ukončení čínskou armádou. Tento incident zapříčinil, že se z Hongkongu stalo do jisté míry přestupní místo pro emigranty z Číny, zároveň pak umocnil obavy z přechodu pod čínskou správu. Obavy z perzekuce představitelů demokracie se v první fázi čínské správy nenaplnily, přičemž svoboda panovala i v souvislosti s kritikou ČLR a odsuzováním reakce státu na pučící revoluci 1989. Demokratická vláda se naopak stranila ekonomické integrace s Čínou, což znamenalo ochlazení ekonomického růstu na přelomu tisíciletí. V roce 2003 zažil Hongkong své první velké prodemokratické protesty

odstartované snahou vlády o schválení článku ústavy, který by byl potenciálně fatální pro svobodu médií, slova a vyznání. So (2011: 110) udává, že tyto protesty znamenaly odstartování integrace Hongkongu do pevninského státního systému pod vedením centrální vlády. V návaznosti na tyto protesty byl nastartován ekonomický integrační program s přílehlou čínskou provincií, zahrnující také prvky integrace školství obou regionů. Tento proces vzájemného otevření Číny a Hongkongu vedl k provázání obchodu, přičemž z pohledu ČLR představoval Hongkong bránu pro obchodní komunikaci se Západem (po uvedení ČLR do Světové obchodní organizace v roce 2001). Spolu s okolnostmi přesunu průmyslové výroby do pevninské Číny byly v Hongkongu vytvořeny podmínky k tomu, aby se z něj stalo klíčové finanční centrum Asie, kde se kombinoval přístup k levné výrobě (známý z Číny) s kapitalistickým prostředím Hongkongu. To zapříčinilo další populační nárůst, což v kombinaci s poměrně malou rozlohou města vedlo ke strmému nárůstu cen nemovitostí. Opětovné snahy o reinterpetaci z dohody plynoucích zákonů pak v letech 2004 až 2013 znamenaly každoroční prodemokratické demonstrace na výročí změny správy Hongkongu 1. července. Z pohledu světových geopolitických vztahů představoval Hongkong v této době pro Čínu důležitý kanál pro komunikaci se Spojenými státy americkými s cílem společného politického porozumění (Okuda, 2016: 135).

V roce 2014 došlo k protestům v rámci tzv. deštníkové revoluce, zapříčiněné návrhem na reformu volebního systému, kde by centrální čínská vláda měla zásadní vliv na složení kandidujících subjektů. To by z pohledu demonstrantů znamenalo omezení občanských svobod, zaručených společnou deklarací až do roku 2047. Všeobecného volebního práva při volbě výkonné a legislativní moci se hongkongští demokraté domáhají od doby změny správy Hongkongu. Všeobecné právo se dlouhodobě týká pouze voleb komunálních, přičemž guvernér je volen zástupci jednotlivých sektorů například z řad podnikatelů, školství, náboženských představitelů či odborů (Tai, 2018: 155). Protesty v roce 2014 trvaly 79 dní, přičemž došlo i k rozhánění demonstrantů pomocí slzného plynu, což si z pohledu veřejnosti vysloužilo spíše kritiku a podporu studentů (Sing, 2019: 245). V těchto protestech pak lze spatřovat formování identity prodemokratického hnutí, stojícího i za protesty v roce 2019 (Tai, 2018). Za jeho jádro je považována mladá generace, jejíž jedinci se v průběhu let stále méně často identifikují jako Číňané (HKU POP, 2019).

1.2.4. Hongkongské prodemokratické protesty 2019

Příčinou protestů v roce 2019 byla navrhovaná reforma zákona o vydávání podezřelých osob do pevninské Číny. Údajným cílem tohoto kroku bylo vydání Tonyho Chan Tong-kai, který se přiznal hongkongským úřadům k vraždě své přítelkyně při dovolené na Tchaj-wanu, kam nemohl být vydán z důvodu neuznávání Tchaj-wanu jako samostatného státu čínskou centrální vládou a zároveň nemohl být souzen v Hongkongu, protože se čin nestal na jeho území (Victor, May, 2019). Tzv. extradiční zákon by pak mohl vést k vydávání prodemokratických lídrů do Číny, proti čemuž se vyslovili jak zástupci prodemokratických hnutí, tak někteří zástupci obchodu, svazů ale i justice, a to i z řad obvykle provládních figur, které spojovala také omezená víra v záruky spravedlivého procesu v Hongkongu (iRozhlas, 2019; Purbrick, 2019: 5). Protesty postupně nabíraly na rozsahu, až do kulminace v červnu 2019, kdy se jich podle pořadatelů zúčastnilo na milion demonstrantů (Purbrick, 2019: 3–4). Jednání Legislativní rady Hongkongu bylo kvůli bloádě protestujících odloženo. Při jejich následovném rozehnutí pak byly dle Amnesty International porušeny mezinárodní standardy lidských práv (Amnesty International, 2019). S cílem deeskalace střetů mezi policií a protestujícími bylo hlasování o daném článku odloženo na neurčito. K požadavkům demonstrantů se postupně přidal požadavek na vyšetření policejní brutality, propuštění zajatých demonstrantů, změnu prezentace demonstrací jako vzpoury (angl. „riot“ – což mimo jiné opravňovalo hongkongskou policii k zatýkání), nárok na všeobecné volební právo a rezignace guvernérky Carrie Lamové (ta byla terčem protestů již v roce 2014) (Quin, 2019). Protesty v letních měsících pravidelně eskalovaly v ozbrojené střety policie s protestujícími, kteří se oblékali do černého oblečení, nějaké formy obrany proti gumovým projektilům a různých obdob obličejových masek jak proti slznému plynu, tak ze strachu o zpětnou identifikaci pomocí kamer (ČT24, 2019a). Mobilizace protestujících probíhala pomocí sociálních sítí (Telegram, Tinder) a jiných mobilních aplikací s nějakou možností sdílení polohy a dat (Uber, PokemonGo, funkce Airdrop) (Purbrick, 2019: 12). V červenci pak také došlo k útoku na civilisty v místním metru členy místních „triád“ (kriminálních organizací), což veřejnost ještě více popudilo proti hongkongské policii. Blokáda klíčových budov (např. místního letiště či některých vládních budov), stávky v podnicích a pokračující protesty se stávaly čím dál tím více ústředním tématem Hongkongu, což začalo zasahovat i do života běžných obyvatel metropole (například vandalizování obchodních center), kteří například vyjadřovali odpor prodemokratickým nebo provládním podnikům jejich bojkotem (Lee, Yuen, Tang & Cheng, 2019: 10–12). Konečné vyjmutí zákona z vládní

agendy utichnutí situace nepřineslo a demonstrující pokračovali v protestních akcích, jako bylo například poničení budovy čínské oficiální zpravodajské agentury Xinhua (Reuters, 2020). Jednou z událostí zapříčiňujících další vyostření situace bylo postřelení osmnáctiletého studenta policií při 70. výročí založení ČLR (Macháčková, 2020: 30). Identifikaci demonstrujících z pohledu policie ztěžovaly hojně užívané obličejové masky, což vedlo k vyhlášení zákazu zakrývání tváře na veřejnosti (v dubnu následujícího roku byl tento zákon prohlášen za protiústavní) (ČT24, 2019c). První obětí protestů se pak stal student, který za okolností, ohledně kterých se vedou debaty, vypadl z patra garáže (Reuters, 2020). Útočištěm protestujících z řad studentů se staly na podzim roku univerzity, na kterých probíhaly od září stávky. Polytechnická univerzita byla několik dní obléhána ozbrojenými silami hongkongské policie a celá situace pak vyústila v ozbrojené střety, stovky zatčených studentů a první velký „úspěch“ policie (Reuters, 2020). V následných listopadových komunálních volbách výrazně uspěli prodemokratičtí kandidáti, což však s ohledem na jejich pravomoci nevzbuzovalo větší naděje na požadované změny systému (Bradsher, 2019). Na Nový rok 2020 byly masové protesty opět rozehnány policií za pomoci slzného plynu, přičemž šlo o první demonstrace, kde bylo užito takových prostředků i proti rodinám s dětmi (Reuters, 2020). V důsledku dopadů pandemie COVID-19 větší protesty do značné míry utichly a v dubnu 2020 pak došlo k zatčení patnácti vedoucích prodemokratických aktivistů (Helier & Hughes, 2020).

2. Metodologická část

Tato část práce postupně představí stanovený výzkumný cíl, výzkumné hypotézy a kladené otázky. Dále pak zde bude prezentována užitá metoda výzkumu, základní a výběrový výzkumný soubor a nakonec budou popsány charakteristiky jednotlivých proměnných.

2.1. Výzkumný cíl

Cílem práce je porovnat rámcování tématu prodemokratických protestů v Hongkongu v roce 2019 v čínských a českých médiích.

2.2. Výzkumné otázky a hypotézy

Na základě výzkumného cíle byla formulována jedna hlavní a jedenáct vedlejších výzkumných otázek:

HVO: Jaký byl rozdíl mezi rámcováním prodemokratických protestů v Hongkongu v roce 2019 v jednotlivých českých a v obou čínských médiích?

VVO₁: Která média svou rétorikou podporovala postoj čínského režimu?

VVO₂: Která média prezentovala kroky tamní vlády spíše jako smiřující než potlačující?

VVO₃: Která média popisovala chování protestujících jako násilné?

VVO₄: Která média častěji zmiňovala ekonomické následky?

VVO₅: Jakým způsobem jednotlivá média rámcovala konflikt?

VVO₆: Jakým způsobem byla v jednotlivých médiích prezentována příčina událostí?

VVO₇: Kdo byl podle vybraných médií zodpovědný za řešení konfliktu?

VVO₈: Jakých zdrojů jednotlivá média při pokrývání protestů užívala?

VVO₉: Která média častěji vztahovala události ke konkrétním lidem?

VVO₁₀: Která média častěji vztahovala hongkongské protesty k předchozím protestům?

VVO₁₁: Jakým způsobem jednotlivá média využívala nadpisů?

Na základě výsledků zdrojové studie a jiných předpokladů plynoucích z výzkumů zabývajících se protestním paradigmatem byly formulovány tyto hypotézy:

H₁: Média obou zemí budou při rámcování hongkongských prodemokratických protestů v roce 2019 aplikovat jednotlivé rámce takovým způsobem, jaký koresponduje s převažující ideologií daného mediálního systému. Čínská média proto budou v porovnání s českými:

H_{1a}: svou rétorikou podporovat postoj čínského režimu (soft power??).

H_{1b}: kroky tamní vlády prezentovat spíše jako smírující než potlačující.

H_{1c}: popisovat chování protestujících jako násilné.

H_{1d}: častěji zmiňovat ekonomické následky.

H_{1e}: častěji zmiňovat motivace pouze jedné strany konfliktu.

2.3. Metoda výzkumu

Tato práce ve své analytické části využívá přístupu metody kvantitativní obsahové analýzy, která „umožňuje snadné srovnávání různých typů médií a médií různých mediálních krajin“ (Trampota, Vojtěchovská, 2010: 99). Jedná se o stejnou metodu výzkumu, jakou využili Y. Roselyn Du, Lingzi Zhu a Fan Yang ve své studii *A Movement of Varying Faces: How “Occupy Central“ was Framed in the News in Hong Kong, Taiwan, Mainland China, the UK, and the U.S* (dále jako zdrojová studie), ze kterého tato práce metodologicky vychází.

Obecně se kvantitativní obsahová analýza vyznačuje „vysoce strukturovaným a selektivním procesem“ (Scherer, 2004: 29). Přednostmi této metody jsou její systematickosti a možnost zpracování velkého množství textů, metoda také umožňuje podrobení výsledků statistickým analýzám. Kvantitativní obsahová analýza je také vhodná k následné prezentaci výsledků v tabulkách, číselných hodnotách a grafech a vyznačuje se též vysokým stupněm ověřitelnosti (Scherer, 2004: 29–30). Postup této metody spočívá ve formulaci zkoumaného problému, následuje operacionalizace výzkumu tak, aby byly jeho výsledky sto na daný problém odpovědět. To obnáší definici výběrového souboru a výběru jeho příslušného vzorku, definici jednotek měření, konstrukci analyzovaných kategorií obsahu a vystavení systému kvantifikace tak, aby bylo dosaženo dostatečné validity a reliability výsledků. Následuje eventuální zkušební kódování za účelem sjednocení přístupu jednotlivých kódovačů, a poté již dochází k samotnému kódování. Následuje analýza výsledků a definování závěrů (Wimmer, Dominick, 2006: 103–104; Scherer, 2004: 31–32). Každý z těchto kroků přitom podléhá jasně stanoveným pravidlům. (Scherer, 2004: 29). Podle

McQuaila (2007: 309) pak výsledky prezentují „statistický souhrn velmi rozsáhlé mediální reality“, přičemž vyvstává riziko zavedení vlastního významového systému kódovače, což vede k nutné selektivitě a potenciální deformitě takového systému. Již samotná kategorizace předmětu zkoumání nutně znamená uchopení a přizpůsobení si reality, přičemž tato kategorizace znamená zprůměrování jednotlivých zkoumaných jevů na straně jedné a vymezení se vůči ostatním kategoriím na straně druhé (Trampota, 2008: 44). Mezi další limity tohoto přístupu patří redukce komplexity zkoumaných jevů, protože mediální produkce jsou svým způsobem vytrženy z „historického, kulturního, sociálního a ekonomického kontextu“ (Jiráček & Köpplová, 2015: 267). Výsledky kvantitativní obsahové analýzy pak mohou nabídnout na jedné straně souvztažnosti mezi jednotlivými sledovanými jevy, na druhou stranu ale neposkytují odpovědi na otázky ohledně vztahu těchto korelací s širším kontextem (McQuail, 2007: 309–310).

Přístup kvantitativní obsahové analýzy je založen na již zmíněné konstrukci obsahových kategorií, relevantních pro sledované jevy (v případě analýzy rámcování se jedná o rámce), která může probíhat jak pomocí takzvaného průběžného kódování, tak a priori kódování.

Při analýze rámcování dochází ke kvantifikaci sledovaných jevů na základě přítomnosti jednotlivých rámců, případně míry jejich výskytu. V této práci je využit jak přístup samotné přítomnosti rámců, tak míry jejich přítomnosti, jak jej aplikoval například Cammaerts (2013) ve své studii rámcování studentských protestů ve Velké Británii. V tomto přístupu dochází k vytvoření definice jednotlivých stupňů na základě průběžného kódování. Tento přístup je v této práci aplikován na dále specifikované pořadové proměnné *perspektiva zprávy, vládní aktivita a chování protestujících*. Jedná se tak do jisté míry o kvalitativní přístup analýzy rámcování, který si zakládá na hlubším porozumění textu a výsledování vzorců, jenž pak indikují přítomnost či absenci rámce. Tento postup je pak podle Wimmera a Dominicka (2006) využitelný jak při porovnávání mediálních obsahů s realitou, tak vytvoření výchozího bodu při studii účinků médií, nebo při popisu mediálních obsahů, což je předmětem této práce.

2.4. Výzkumný soubor

Za kódovací jednotku je v této práci považován jeden článek publikovaný ve vybraných, dále specifikovaných médiích, který se přímo zabýval hongkongskými protesty v roce 2019. Základním výzkumným souborem se rozumí souhrn všech článků publikovaných ve vybraných internetových portálech a v tisku. Z vybraných českých médií se jedná o

internetové portály Aktuálně.cz, DeníkN.cz, Info.cz a deník Právo v tištěné podobě. Z čínských anglicky psaných médií pak byly vybrány internetové portály deníků Global Times (dostupné na doméně globaltimes.cn) a People's Daily (dostupné na doméně en.people.cn).

K tomuto složení analyzovaných médií bylo dospěno na základě následujících důvodů. Aktuálně.cz bylo zařazeno z důvodu původního odhalení kauzy snahy společnosti Home Credit o ovlivňování debaty o Číně, zároveň zde publikují autoři projektu Sinopsis své názory a komentáře na témata související s Čínou (jmenovitě sinologové Martin Hála a Olga Lomová). K zařazení internetové verze Deníku N došlo též na základě spolupráce tohoto média s projektem Sinopsis, kterému pravidelně dávají prostor k vyjádření se na témata spojená s Čínou. Info.cz bylo zahrnuto kvůli jeho přítomnosti v kauze Home Credit popsané výše v kapitole 1.2.2. Za zmínku stojí, že v letech 2017-2018 na webu Info.cz vyšlo celkem 24 textů od autorů projektu Sinopsis, které byly k Číně spíše kritické, a nelze na nich pozorovat změnu postoje oproti původním textům na stránkách původního projektu. Deník Právo byl zahrnut jak kvůli publikaci „tematických a komerčních“ příloh s pozitivním vyzněním textů z hlediska Číny, tak kvůli spolupráci s Milošem Balabánem a Vítem Vojtou v roli autorů publicistických textů. Global Times byly zahrnuty jakožto jeden z primárních zdrojů o Číně z čínské perspektivy, přičemž se jedná o státní médium patřící do širšího portfolia Ústředního oddělení propagandy KS Číny. People's Daily je pak největším mediálním nakladatelem v zemi, zároveň také přímo spadá pod Ústřední výbor KS Číny. Obě zvolená čínská média jsou pak primárními zdroji zpráv o Číně z čínské perspektivy (Rawnsley, 2015: 465).

Na tomto místě je vhodné podotknout odklon od tezí této diplomové práce, kde je kromě analyzovaného tématu hongkongských protestů zahrnuta též problematika utlačování ujgurského obyvatelstva v čínské provincii Sin-ťiang. K vyřazení tohoto tématu bylo přistoupeno z důvodu malého množství článků tímto tématem se zabývajících a z důvodu cenzury tohoto tématu v čínských médiích.

Základní soubor byl pak omezen časovým obdobím mezi 1. červnem 2019 a 31. lednem 2020. Důvodem tohoto ohraničení byla zběžná analýza článků před výzkumem, kde bylo zjištěno, že se média tématu protestů začala věnovat až s příchodem masových demonstrací v průběhu června 2019 (přičemž demonstrace menšího rázu se konaly od února) (Purbrick, 2019: 3–4), a zároveň agendu do značné míry opustila v průběhu ledna, kdy především čínská média psala o Hongkongu z větší části v souvislosti s probíhající pandemií

koronaviru. Jak je uvedeno v kapitole 1.2.4, samotné protesty pak příčinou opatření spojených s pandemií COVID-19 do značné míry utichly. K výběru článků relevantních pro tuto práci došlo vyhledáváním v databázích Newton Media Search pro česká a Factiva pro čínská média pomocí klíčového výrazu Hongkong (či formy Hong Kong z důvodu častého rozdělování tohoto termínu v anglicky psaných textech). Na tomto místě je vhodné poukázat na rozdíl oproti studii *A Movement of Varying Faces*, ze které tato práce ve své analytické části vychází. V ní bylo k dosažení základního výzkumného souboru užito vyhledávání termínu Occupy Central (jakožto jednoho z termínů užívaných pro prodemokratické protesty tzv. deštníkového hnutí v roce 2014). Protesty v roce 2019 však žádný obdobný název nenesly (v anglicky psaných světových médiích bylo občas užíváno termínu „extradition protests“ (BBC, 2019; The Japan Times, 2019)), proto bylo v následujícím kroku přistoupeno k selekci článků jednoho po druhém a k vyřazení těch, které se tématem hongkongských protestů nezabývaly. Základní soubor pak tvořilo 120 článků v Aktuálně.cz, 53 článků v Deníku N.cz, 52 článků v deníku Právo, 13 článků na Info.cz, 467 článků v Global Times a 483 v People's Daily. Náhodným výběrem došlo k definování výběrového souboru, čítajícího 30 jednotek z Aktuálně.cz, 26 jednotek z Deníku N, 30 jednotek z deníku Právo, 13 jednotek z Info.cz a 30 jednotek jak z Global Times, tak z People's Daily. Celkový počet kódovacích jednotek (článků) pak činil 159. Ve všech případech se pak jednalo jak o články zpravodajského, tak o články publicistického charakteru.

2.5. Charakteristika proměnných

Pro usnadnění vyhodnocení výsledků kódování bylo každé kódovací jednotce přiřazeno identifikační číslo. Dále pak bylo nezbytné zařazení proměnné *název média*, na základě které byly výsledky rozděleny do skupin pro komparativní analýzu. Kromě těchto dvou zmíněných bylo rozlišováno 11 klíčových proměnných, které byly převzaty z již zmíněné studie *A Movement of Varying Faces: How "Occupy Central" was Framed in the News in Hong Kong, Taiwan, Mainland China, the UK, and the U.S.* Konkrétně se jedná o tři pořadové proměnné *perspektiva zprávy*, *vládní aktivita* a *chování protestujících* a osm kategorických proměnných *posuzující titulky*, *zdroj zprávy*, *lidský příklad*, *ekonomické následky*, *zmínka předešlých protestů*, *řešení*, *příčinnost událostí*, *konfliktní rámec*.

V případě pořadových proměnných došlo k definování jednotlivých stupňů, a to na základě průběžného kódování a v případě kategorických proměnných pak bylo postupováno pomocí

tzv. a priori kódování. V praxi tedy došlo při prvním čtení k nakódování kategorických proměnných a induktivní definici stupňů pořadových proměnných, druhé čtení pak sloužilo k nakódování pořadových proměnných. Celá práce pak z podstaty vychází z deduktivního a priori přístupu, jelikož staví na kategoriích definovaných v předchozích výzkumech, její část je pak založená na induktivním přístupu. Následující část práce je věnovaná definicím jednotlivých proměnných.

2.5.1. Vládní aktivita

Vládní aktivita byla stejně jako *perspektiva zpráv* definována jako pořadová (škálová) proměnná, kde první stupeň je *mírové uklidnění*, druhý stupeň je *spíše mírové uklidnění*, třetí stupeň je definován jako *vyvážená aktivita*, čtvrtý stupeň jako *spíše násilné potlačení* a pátý stupeň jako *násilné potlačení*. V prvním čtení došlo k vytvoření definičního souboru jednotlivých stupňů pořadové škály a na základě přítomnosti klíčových slov pak byly články kódovány. *Mírové uklidnění* bylo kódováno v případech, kdy bylo z textů zřetelné, že policie nebo vláda používají vždy mírnější prostředky než jejich opozice z řad protestujících. Klíčová slova jako „uklidnění“ a „zmírnění“ (situace) nebo naopak „zabránění chaosu“ též indikovala zařazení do stupně *mírové uklidnění*. *Vyvážená aktivita* byla kódována v případech absence zmínky o aktivitách vlády, či pod vládu spadajících institucí jako je policie, v případech užití popisných termínů jako „policie zasahovala“, a stejně tak v případech, kdy je z textu jasně zřejmá adekvátnost reakce. *Násilné potlačení* bylo kódováno v případech výskytu klíčových výrazů jako „masové zatýkání“, „tvrdý zásah“, „ochromující projektily“, „násilí“ (na straně policie) či „zásah slzným plynem a vodními děly“ v různých obměnách.

2.5.2. Chování protestujících

Jak již bylo zmíněno, proměnná *chování protestujících* byla definována jako pořadová (škálová) proměnná, kde první stupeň je *silně negativní popis chování*, druhý stupeň je *mírně negativní popis chování*, třetí stupeň je definován jako *vyvážený popis chování*, čtvrtý stupeň jako *mírně pozitivní popis chování* a pátý stupeň jako *silně pozitivní popis chování*. *Silně negativní popis chování* protestujících byl kódován v případech přítomnosti klíčových slov jako „výtržníci“ („rioters“), „teroristi“ („terrorists“), „násilní demonstranti“ („violent protesters“), „bullies“ („tyrani“), či jakéhokoliv soudu v případech popisů činností protestujících jako „wreaking havoc“ („zpusťování“) nebo „násilné útoky“ („violent

attacks“). Hodnota 3, tedy *vyvážený popis chování*, byla kódována v případech, kdy z textu není zřejmé posouzení aktivit protestujících, a tedy v případech, kdy jsou užity pouze striktně popisné termíny jako „protestující“ či „demonstranti“ („protesters“). *Silně pozitivní popis chování* protestujících byl pak kódován v případech, kdy byla z textu zřejmá slabší pozice protestujících, tedy v případech, kdy proti zásahům policie vystupovali z pozice sebeobrany. Stejný postup kromě zdrojové studie využívá také například Peng (2008: 370) při komparativní analýze rámcování protiválečných protestů v Číně, USA a ve Velké Británii.

2.5.3. Perspektiva zpráv

Perspektiva zpráv byla stejně jako dvě předchozí definována jako pořadová (škálová) proměnná, kde první stupeň je *evidentně proti protestujícím*, druhý stupeň je *mírně proti protestujícím*, třetí stupeň je definován jako *vyvážený*, čtvrtý stupeň jako *mírně protivládní* a pátý stupeň jako *evidentně protivládní*. V praxi se jednalo v rámci konkrétní kódovací jednotky o poslední kódovanou proměnnou, což bylo zapříčiněno její značnou komplexitou. Proměnná reflektuje případnou zjevnou přítomnost posouzení situace ze strany autora a není pouhým součtem ostatních proměnných. Například přítomnost zmínění pouze jedné strany konfliktu v článku (proměnná *konfliktní rámeček*) nutně neindikuje perspektivu *evidentně protivládní/proti protestujícím*, stejně tak *negativní* či *pozitivní popis chování* protestujících, nebo vyobrazení *vládní aktivity* nutně neznamená konkrétní hodnotu proměnné *perspektiva zpráv*. Podobný postup analýzy celkového vyznění článků využívají ve svých studiích také Xu (2013) (porovnání rámcování protestů tzv. „Occupy Wall Street“ v USA Today a The New York Times), Cammaerts (2013) (porovnání rámcování studentských protestů v roce 2010 ve Velké Británii v britských labouristických a konzervativních denících) nebo Kobland, Du a Kwon (1992) (analýza rámcování čínských a jihokorejských studentských protestů v The New York Times).

2.5.4. Konfliktní rámeček

Proměnná *konflikt* byla kódována na základě zmínění názorů jedné nebo obou stran konfliktu (tedy stran vlády/policie a protestujících). V případě kódování hodnoty *zmiňuje jednu stranu konfliktu*, neobsahoval článek zmínku o pohledu druhé (chybějící) strany a konstatoval pouze zájmy/cíle jedné strany. Tato proměnná byla zahrnuta z důvodu předpokladu, že čínská média budou častěji popisovat pouze jednu stranu konfliktu (tedy

démonizovat protestující a zmírňovat represivní aktivity ozbrojených složek), česká média se pak budou snažit o vyváženější pohled na konflikt, častěji akcentující argumenty a motivace obou stran problému.

2.5.5. Příčinnost událostí

Tato proměnná byla definována na základě některých předchozích studií do dvou hodnot: *interní* a *externí* podle toho, jakého charakteru jsou důvody za danými událostmi stojící. Stejně jako například ve studii Fahmy a Zhang (2009) jsou v této práci za *interní* příčiny považovány jakékoliv faktory uvnitř režimu, a to ať už se jedná o jeho represivnost, nedostatek svobody a demokracie, touhu po svobodě a demokracii či například korupce ve státě. Za *externí* jsou pak považovány veškeré zahraniční vlivy na dění protestů, přičemž z pohledu českých médií byl jako zahraniční vliv (a tedy *externí* příčina) považován i vliv ČLR na hongkongské dění, a to z toho důvodu, že britsko-čínská dohoda z roku 1997 zajišťuje Hongkongu značnou míru autonomie na Číně. Z pohledu čínských médií se však jedná o součást čínské jurisdikce, a proto byly čínské faktory kódovány jako interní. V rámci protestního paradigmatu se jedná o jeden z často sledovaných rámců, přičemž se může jednat i o snahu o ospravedlnění některých činů v médiích skrze snižování důležitosti některých příčin a naopak akcentování jiných (Entman, 1991: 23).

2.5.6. Řešení

Proměnná *řešení* byla kódována na základě toho, komu je v článku připisovaná zodpovědnost za vyřešení situace. Podle toho pak proměnná mohla nabývat hodnot *jednotlivci* (v případech, kdy se jednalo o konkrétního člověka, např. guvernérka Carrie Lamová), *vláda Hongkongu* (pokud byla za řešení zodpovědná celá vláda), *centrální vláda ČLR*, *jiná vláda*, *instituce/korporace* (v případech kdy byla zodpovědnost za řešení konfliktu připisována buď obchodním organizacím či konkrétní instituci). V rámci protestního paradigmatu je zodpovědnost za řešení problému součástí schopnosti médií ovlivňovat veřejné mínění tím, že spojují dané instituce s řešením konkrétního problému, například chudoby (Zhang & Fahmy, 2009; Semetko & Valkenburg, 2000).

2.5.7. Zmínka předešlých protestů

Historické odkazy byly ve studiích zabývajících se protestním paradigmatem spojeny s delegitimizací protestních hnutí, a to skrze porovnávání současných hnutí s neúspěchy

jeho předchůdců (Hackett & Zhao, 1994; Veneti et al., 2016). V případě hongkongských protestů v roce 2019 se jedná o předchůdce v podobě tzv. deštníkového hnutí, případně pak jiných protestů prodemokratického rázu v Hongkongu. Zároveň se pak jedná o občanské protesty na náměstí Nebeského klidu v roce 1989, ohledně kterých však panuje v současné ČLR striktní cenzura.

2.5.8. Ekonomické následky

Zmínka ekonomických následků byla v souvislosti s mediálním pokrytím protestů studii (Xu, 2013; Veneti et al., 2016; Boykoff, 2006) spojena s delegitimizací protestujících s obecně přijímaný vysvětlením, že je tímto způsobem připomínána disruptivní povaha činů protestních hnutí. V případě této proměnné je důležité brát ohled na politicko-ekonomické vztahy mezi prostředím, kde k společenským protestům dochází, a prostředím, kde konkrétní médium působí. Proto například v komparativní analýze (Luther, 2005) rámcování pandemie SARS v amerických a čínských médiích byl na jedné straně předpoklad častějšího zmiňování ekonomických následků v amerických médiích (Spojené státy americké měly v té době zájem na širším zahrnutí čínské ekonomiky do světového trhu a pandemie negativně ovlivňovala některé americké investiční projekty ve Východní Asii; spolu s tím však autoři také předpokládali kritiku politického systému ze strany amerických médií) a na druhé straně snaha o zachování klidu ze strany čínských médií. V případě hongkongských protestů naopak existuje předpoklad častějšího akcentování ekonomických následků v čínských médiích, která se tímto způsobem snaží delegitimizovat prodemokratické protesty.

Přítomnost tohoto rámce byla kódována v člancích, kde byla jasně zmíněná ekonomická návaznost (v podobě například omezeného turismu) na prodemokratické protesty.

2.5.9. Lidský příklad

V případě proměnné *lidský příklad* byla přítomnost tohoto rámce kódována ve všech člancích, kde byl přímo či nepřímo citován bezprostřední účastník protestů (jak ze strany policie, tak ze strany demonstrantů) a obyvatel Hongkongu mající s protesty zkušenost (například jak byl jeho obchod ovlivněn protesty). Stejně tak byla hodnota *1* (ano) kódována v případech, kdy text obsahoval popis příběhu konkrétního člověka běžné populace (nebyla však kódována v člancích, které obsahovaly citace vyjádření vládních představitelů jakéhokoliv státu). Jedná se o často sledovaný rámec ve studiích protestního paradigmatu,

skrze nějž dochází k přinášení lidského, často i emocionálního rozměru do textu, což si někteří autoři vysvětlují zvyšující se konkurencí na mediálním trhu a soupeřením o lidskou pozornost, čehož lze dosáhnout vztažením do jisté míry abstraktní situace ke konkrétním lidem (Semetko & Valkenburg, 2000: 95). Stejně tak mohou rámce soustředící se na individuální zkušenost spíše než na celospolečenskou strukturu sloužit k odvrácení pozornosti od společenské odpovědnosti některých aktérů (Iyengar & Kinder, 2010).

2.5.10. Zdroj zprávy

Proměnná *zdroj zprávy* byla kódována do hodnot *vládní*, *pro hnutí*, *proti hnutí* a *vyvážené*. Za zprávy pocházející z *vládního* zdroje byly považovány veškeré texty vycházející především z oficiálních vládních zdrojů, jako *pro hnutí* byly kódovány články vycházející ze zdrojů, jasně indikujících svoji podporu vůči hnutí, či přímo členů hnutí. Hodnota *proti hnutí* byla kódována v případech, kdy zdrojem zprávy byly lidé či instituce vyjadřující svůj postoj proti hnutí, jedná se tak například o členy policejních složek, obyvatele nesouhlasící s postoji demonstrantů apod. V případech, kdy text vycházel z více zdrojů, byla těmto zdrojům přidělena důležitost na základě toho, jaká část textu vychází z jakého zdroje. Následně byl text ohodnocen jednou z výše popsaných hodnot, a pokud text odkazoval na více zdrojů rovnoměrně, byly jeho zdroje kódovány jako *vyvážené* (podobně jako ve studii Shahin et al. 2016).

Kromě již zmíněné zdrojové studie pracuje s proměnnou *zdroj zprávy* několik studií protestního paradigmatu (Harlow & Johnson, 2011; Cammaerts, 2013; McLeod, 2007; Zhang & Fahmy, 2009; Mourão, 2018; Lee, 2014).

2.5.11. Posuzující titulek

Tato proměnná byla kódována v případech, kdy titulky jasně naznačovaly nějaký postoj vůči protestům, a to do tří hodnot: *žádná*, *mírná* a *silná* přítomnost soudících slov. Dle Entmana titulky podporují způsob rámcování nastavený samotným textem (z tohoto důvodu jsou pak v některých výzkumech používány jako indikátor rámců) (Hackett & Zhao 1994: 511), přičemž se v nich často objevuje rámeček přičítání zodpovědnosti (Entman, 1991: 11) a rámeček konfliktu či násilí (Lee, 2014: 2733; Peng, 2008: 369; Linström & Marais, 2012: 33). Zároveň se jedná o nejdůležitější nástroj k aktivaci určitých asociací v myslích čtenářů (Pan, 1993: 59).

3. Analytická část

Všechny kódovací jednotky byly na základě výše zmíněných definic zaneseny do programu PSPP za účelem jejich následného vyhodnocení pomocí různých analytických nástrojů. Stejně jako ve zdrojové studii pak došlo v případě pořadových proměnných *vládní aktivita, chování protestujících* a *perspektiva zpráv* k aplikování analýzy rozptylu (ANOVA), v případě *konfliktního rámce, lidského příkladu* a *ekonomických následků* pak došlo k užití metody chí-kvadrátového testu, v případě zbylých kategoriálních proměnných *zdroj zprávy, řešení, příčinnost událost, zmínka předešlých protestů* a *posuzující titulek* pak bylo přistoupeno k vyhodnocení pomocí frekvence výskytu jednotlivých proměnných. Důvodem pro volbu chí-kvadrátového testu pouze u třech výše zmíněných proměnných je nutná výše očekávané hodnoty v jednotlivých buňkách alespoň 5, přičemž v případech zbylých proměnných tento předpoklad nebyl splněn (Du et al., 2018: 2565). Kromě studie Du, Zhu a Yang tento postup využívá při analýze rámcování protivládních protestů například Mourão (2018) či Kim (2000).

Analýza rozptylu i chí-kvadrátový test byli prováděny při hladině významnosti $\alpha = 0,05$ (tedy tak, jak je předem nastavena v programu PSPP).

3.1. Prezentace výsledků

3.1.1. Vládní aktivita, chování protestujících a celková perspektiva zpráv

Výsledky analýzy v Tabulce 1 ukazují, že v pokrytí hongkongských protestů mezi červnem 2019 a lednem 2020 se jednotlivá média do jisté míry lišila, přičemž kopírovala hranice mediálních systémů. Ke konstatování závěru statisticky významného rozdílu bylo dosaženo porovnáním F hodnoty pro příslušné stupně volnosti se statistickými tabulkami, přičemž u všech tří případů (všech proměnných) hodnota F značně převyšovala požadovanou hodnotu. Tímto bychom mohli konstatovat celkové rozdíly v rámcování mezi jednotlivými médii, k určení rozdílnosti mezi konkrétními médii pak bylo přistoupeno k Tukeyově metodě mnohonásobného porovnávání za účelem komparace rozdílnosti průměrů a vyhodnocení podobnosti jednotlivých médií. Výsledky Tukeyova HSD testu ukazují podobnost mezi médii v rámci jednoho mediálního systému, lze tedy konstatovat, že všechna česká média rámcovala zpravodajství z hlediska *vládní aktivity, chování protestujících* a celkové

perspektivy zpráv podobně, kromě páru DeníkN/Právo, který v případech *chování protestujících* ($p = 0,001$) a celkové *perspektivy zpráv* ($p = 0,001$) vykázal statisticky významné rozdíly, naopak v rámcování *vládní aktivity* vykázal tento pár vysokou podobnost ($p = 0,957$). Stejně tak obě čínská média vykazovala mezi sebou ve všech třech případech statisticky velmi významnou míru podobnosti, přičemž vůči českým médiím naopak rámovala hongkongské prodemokratické protesty značně odlišně. Co se týče velmi vysoké podobnosti, kromě výše zmíněného páru, rámovali velmi podobně *vládní aktivitu* také server Aktuálně a deník Právo ($p = 0,994$) a pár People's Daily/Global Times ($p = 0,994$). Rámcování *chování protestujících* ukázalo značnou podobnost v párech Info/Aktuálně ($p = 0,961$) a opět People's Daily/Global Times ($p = 1,000$). Stejně tak tomu bylo i v případě celkové *perspektivy zpráv*, kde je možné za významně podobné označit opět Info/Aktuálně ($p = 0,997$) a People's Daily/Global Times ($p = 0,997$).

Tabulka 1: Analýza rozptylu, zdroj vlastní analýza (2021)

<i>Médium</i>	<i>Počet článků</i>	<i>Vládní aktivita</i>	<i>Chování protestujících</i>	<i>Perspektiva zpráv</i>
	<i>N</i>	<i>M</i>	<i>M</i>	<i>M</i>
Aktuálně	30	3,93	2,63	3,47
Deník N	26	4,19	3,15	3,73
Právo	30	4,03	2,40	3,13
Info	13	3,54	2,85	3,38
People's Daily	30	2,67	1,50	1,23
Global Times	30	2,57	1,53	1,30
<i>F hodnota</i>		$F = 30,31$	$F = 21,42$	$F = 122,31$
<i>Hladina významnosti</i>		$p < 0,001$	$p < 0,001$	$p < 0,001$

Deník N rámoval aktivity vlády a policie spíše jako násilné potlačení, podobně jako deník Právo a server Aktuálně. Z českých médií byl nejbližší vyváženému vyobrazení vládních aktivit portál Info.cz, přičemž obě čínská média byla k těmto aktivitám smířlivější, avšak k vyváženému vyobrazení vládních aktivit se také blížila. *Mírové uklidnění* bylo kódováno pouze ve dvou případech, jednou kdy se jednalo o výňatky z rozhovorů se zasahujícími policisty, kde bylo jasně definováno, že policisté přicházejí do situací v obraně a i proti „smrteľným zbraním“ (angl. „lethal weapons“) používají méně fatálních prostředků než

jejich protivníci z řad protestujících (People's Daily, 2019h) a v druhém, kdy byly policejní složky místním podnikatelem označeny za „nevinné“ (angl. „innocent“) proti „násilným útokům“ (angl. „violent attacks“) ze strany protestujících (People's Daily, 2019c). V několika případech pak byla vládní aktivita rámcována jako *násilné potlačení*, například v případě článku serveru Aktuálně, který na svém konci říká: „policisté zasahují proti demonstrantům vodními děly, slzným plynem či pepřovým sprejem. Ve dvou případech už také použili ostrou palbu.“ (Očenášková, 2019) nebo ve shrnujícím článku v závěru roku publikovaném v Deníku N, kde je uveden odhad počtu granátů slzného plynu vypálených na demonstranty hongkongskou policií, přičemž autorka dodává, že od října policie přikročila k užití nebezpečnějších, protiteroristických prostředků (Slezáková, 2020). Za zmínku též stojí rozhovor s novinářkou prodemokratického hongkongského listu Apple Daily na českém Aktuálně.cz, kde přímo dochází k posouzení chování protestujících v porovnání s aktivitami policie a kde Jannie Chanová uvádí, že „oproti tomu (násilí policistů) jsou protestující velmi mírní“ (Mudrová, 2019).

V čínských médiích pak často chyběla zmínka o jakýchkoliv *vládních aktivitách*, což mělo vliv na celkový průměr, který se blížil vyvážené hodnotě. Jeden článek Global Times pak například přímo porovnává zákroky policie v Hongkongu se zákroky katalánské a chilské policie při tamních protestech a konstatuje, že hongkongští policisté postupovali mírněji (Yu, Tingjing, 2019).

Chování protestujících bylo v českých médiích rámcováno spíše negativně (i když všechna média se značně blížila vyváženému popisu), kromě Deníku N, který jako jediný ze sledovaných médií vykazoval mírně pozitivní popis chování protestujících. Tento výsledek lze vysvětlit častým zmiňováním radikálnější skupiny protestujících, která byla do jisté míry ve všech médiích nadreprezentována. Toto soustředění se médií na vyobrazování násilnějších aspektů protestů bylo v předchozích studiích potvrzeno a tyto výsledky tak korelují s poznatky předchozích výzkumů (Cammaerts, 2013). Ve výše zmíněném článku Global Times je také uvedeno, že v porovnání s deštníkovými protesty je chování protestujících „násilnější“ a „sofistikovanější“ (angl. „violent“, „sophisticated“), což je zapříčiněno tím, že se jedná o stejnou generaci jako před pěti lety, která se však dostala do bouřlivějšího věku.

Celkově nejvyváženější rámcování hongkongských protestů bylo dle výsledků analýzy v deníku Právo, nejvíce protivládní rámcování pak vykázal dle analýzy Deník N.

Na základě těchto výsledků lze formulovat hlavní závěr, že rámcování hongkongských prodemokratických protestů se v období od června 2019 do ledna 2020 v jednotlivých českých médiích do značné míry nelišilo, přičemž všechna sledovaná česká média rámcovala tyto protesty značně odlišně než sledovaná média čínská. V případě čínských médií se potvrdily hypotézy H_{1a} , H_{1b} a H_{1c} , které předpokládaly podporu postoje čínského režimu k protestům, prezentování aktivit tamní vlády spíše jako smiřujících a popis chování protestujících jako násilný.

3.1.2. Konfliktní rámec

Chí-kvadrátová analýza výsledků kódování *konfliktního rámce* v Tabulce 2 ukazuje, že zmiňování jedné nebo obou stran konfliktu hongkongských protestů bylo ve vyobrazení médií závislé na konkrétním titulu, přičemž je z výsledků opět zřetelný rozdíl mezi oběma mediálními krajinami. Za nejvyváženější lze z hlediska prezentování postojů obou stran konfliktu dle výsledků považovat server Aktuálně, nejméně vyvážený obraz protestů pak poskytl People's Daily. Jeden z článků publikovaných na tomto portálu přímo popisuje zkušenosti nasazených policistů s protesty, přičemž sice došlo k prezentování názoru druhé strany, ten je zde ale přímo posouzen slovy, že se jedná o „bezdůvodné obvinění z takzvané ‚policejní brutality‘“ („groundless accusation of so-called ‘police brutality‘“) (People's Daily, 2019h). V českých médiích pak byla oproti tomu v několika případech prezentována pouze protičínská část konfliktu, například v rozhovoru s hongkongským demonstrantem v Deníku N (Slezáková, 2019). Lze tedy konstatovat potvrzení hypotézy H_{1e} , která předpokládala častější zmiňování motivací a názorů pouze jedné strany konfliktu v čínských médiích.

Tabulka 2: Konfliktní rámec, zdroj vlastní analýza (2021)

<i>Médium</i>	Aktuálně	Deník N	Právo	Info	People's Daily	Global Times
<i>Počet článků</i>	$N = 30$	$N = 26$	$N = 30$	$N = 13$	$N = 30$	$N = 30$
<i>Zmiňuje jednu stranu konfliktu</i>	3 (10 %)	5 (19 %)	5 (17 %)	4 (31 %)	28 (93 %)	26 (87 %)
<i>Zmiňuje obě strany konfliktu</i>	27 (90 %)	21 (81 %)	25 (83 %)	9 (69 %)	2 (7 %)	4 (13 %)
Pearsonův chí-kvadrátový test: $x^2 = 82,09$; $p < 0,001$						

3.1.3. Lidský příklad

Lidský příklad je jedním z často sledovaných rámců ve studiích zabývajících se zobrazováním protestů v médiích. Chí-kvadrátový test, jehož výsledky jsou prezentované v Tabulce 3, ukázal i v případě tohoto rámce statisticky významnou závislost jeho výskytu na jednotlivých titulech. Nejvíce lidského kontextu přinášel ve svých článcích server Aktuálně, nejméně pak Info.cz, kde nebylo lidského kontextu užito ani v jednom z analyzovaných textů. Vysvětlením tohoto poznatku může být značně publicistická povaha textů na tomto portálu a snaha o popis určitých událostí v souvislosti s širším kontextem. V tomto ohledu lze pak vysledovat v rámci českých médií dvě skupiny, kde Aktuálně a Deník N přinášely v porovnání s Právem a Info.cz více lidského kontextu do svých textů. V případě prvních dvou zmíněných je vhodné poukázat na míru výskytu tohoto rámce v některých článcích. V těchto dvou médiích byly publikovány výpovědi několika očitých svědků prodemokratických protestů v Hongkongu, jako například v Deníku N publikované osobní zkušenosti českého sinologa Martina Šebeni žijícího v Hongkongu (Šebeňa, 2019), české studentky žurnalistiky na výměnném pobytu též v tomto městě v období protestů (Kudláček, 2019), nebo rozhovor s jedním z demonstrantů (Slezáková, 2019). Server Aktuálně pak publikoval souhrn výpovědí mladých protestujících (některých nezletilých) pro zahraniční média (Václavíková, 2019) či rozhovor s tamní novinářkou hongkongského (prodemokratického) listu Apple Daily (Mudrová, 2019). Za zmínku také stojí častý výskyt twitterových příspěvků protestujících na stránkách obou těchto médií.

Čínská média i v tomto případě vykazují značnou dávku konzistence, jelikož se mezi sebou lišila pouze o dva kódované články, přičemž ve všech případech, kdy byl lidský kontext přítomný, se jednalo o respondenty se silně kritickými názory vůči protestujícím, jako například místní podnikatele, na jejichž obchod měly protesty negativní dopad, konkrétně například v článku o místních taxikáři, kteří podle slov jednoho z nich prožívají „nejhorší období“ (ve své kariéře) (angl. „‘the worst period of time‘ in his career“) (People’s Daily, 2019e). Global Times pak publikovaly článek (2019c) o místních celebritách, bránících čínskou vlajku před demonstranty a volajících po konci násilí a nastolení pořádku. Tento přístup byl zaznamenán i ve studii Du, Zhu a Yang (2018: 2566), kde však byla role celebrit opačná. The New York Times v období protestů 2014 publikoval rozhovor s hongkongskými zpěváky a zpěvačkami o tom, jaké následky měla jejich vyslovená podpora deštníkového hnutí.

Tento rozdíl by tedy mohl nasvědčovat přítomnosti již dříve pozorovaného trendu, kdy je lidský kontext snazší k pozitivnímu vykreslení než kolektivní rámce, které společenská hnutí definují více napřímo proti zavedeným pořádkům (Kyriakidou & Olivas Osuna, 2017: 10).

Tabulka 3: Lidský příklad, zdroj vlastní analýza (2021)

<i>Médium</i>	Aktuálně	Deník N	Právo	Info	People's Daily	Global Times
<i>Počet článků</i>	<i>N</i> = 30	<i>N</i> = 26	<i>N</i> = 30	<i>N</i> = 13	<i>N</i> = 30	<i>N</i> = 30
<i>Ne</i>	12 (40 %)	12 (46 %)	20 (67 %)	13 (100 %)	19 (63 %)	21 (70 %)
<i>Ano</i>	18 (60 %)	14 (54 %)	10 (33 %)	0 (0 %)	11 (37 %)	9 (30 %)

Pearsonův chí-kvadrátový test: $\chi^2 = 17,78$; $p = 0,003$

3.1.4. Ekonomické následky

Ekonomické následky jsou v protestním paradigmatu spojovány s delegitimizací protestních hnutí, a to skrze vztahování narušení běžných pořádků ke konkrétním konsekvencím, potenciálně ovlivňujícím i čtenáře, kterých se téma protestů přímo netýká (D'Angelo & Kuypers, 2010: 190–191; Semetko & Valkenburg, 2000).

Poukazování na narušování ekonomických a společenských pořádků (Tabulka 4) bylo fundamentálním prvkem v mediálním pokrytí deštníkového hnutí čínským deníkem China Daily (Veneti et al., 2016: 7). Stejně tak v porovnání se zahraničními médii byl ekonomický rozměr protestů deštníkového hnutí akcentován častěji (Du et al., 2018: 2566). Výsledky prezentované v Tabulce 4 tyto předpoklady do jisté míry také prokazují a potvrzují tak výše formulovanou hypotézu H_{1d} o častějším zmiňování ekonomických následků v čínských médiích. Statisticky významnou závislost frekvence zmiňování ekonomických následků na daném médiu prokázala i chí-kvadrátová analýza. Jediným českým médiem vystupujícím z opětovného rozdělení médií (na základě této proměnné) do dvou skupin dle mediálního systému je Info.cz, v jehož člancích byly zároveň ekonomické následky zmiňovány nejčastěji (Info.cz, 2019a), a to i v porovnání s čínskými Global Times a People's Daily. Vysvětlením tohoto jevu může být silnější pozice ekonomických témat na tomto portálu, což se však nepotvrdilo v případě studie *A Movement of Varying Faces*, kde se britský list Financial Times (jehož jsou ekonomická témata důležitou součástí) v tomto ohledu výrazně nelišil od tchajwanského, hongkongského ani amerického listu (Du et al., 2018: 2566).

Ekonomické následky do jisté míry zmiňovala všechna média, přičemž česká média si všimla jak například poklesu turismu (Aktuálně, 2019b), snížení investic a celkového zpomalení ekonomiky v Hongkongu (z čehož do jisté míry těží Singapur, usilující o nahrazení Hongkongu na místě finančního centra Asie) (Právo, 2019c, 29.10.), tak důležitosti Hongkongu z hlediska investičních styků mezi Západem a ČLR (Novotný, 2019a). Čínská média pak poukazovala jak na pokles turismu (People's Daily, 2019a), tak na problémy místních malých a středních podnikatelů (People's Daily, 2020) například ve spojení s blokadou místního letiště (Global Times, 2019a). Přímé spojování protestů s ekonomickými tématy pak bylo v některých případech prezentováno jako spor o to, jaká témata demonstranti přinášejí („anti-government and „anti-mainland sentiment“, tedy protivládní a protičínský sentiment), když by podle médií měli demonstrovat za lepší podmínky bydlení, mzdy, pracovní podmínky a hodiny, důchody a jiná témata „zakořeněná“ do hongkongské společnosti (Global Times, 2019b).

Tabulka 4: Ekonomické následky, zdroj vlastní analýza (2021)

<i>Médium</i>	Aktuálně	Deník N	Právo	Info	People's Daily	Global Times
<i>Počet článků</i>	<i>N</i> = 30	<i>N</i> = 26	<i>N</i> = 30	<i>N</i> = 13	<i>N</i> = 30	<i>N</i> = 30
<i>Ne</i>	23 (77 %)	17 (65 %)	16 (53 %)	4 (31 %)	15 (50 %)	10 (33 %)
<i>Ano</i>	7 (23 %)	9 (35 %)	14 (47 %)	9 (69 %)	15 (50 %)	20 (67 %)
Pearsonův chí-kvadrátový test: $\chi^2 = 15,7$; $p = 0,008$						

3.1.5. Zodpovědnost za řešení

Zodpovědnost za řešení konfliktu bývá v rámci protestního paradigmatu spojována také se zodpovědností za jeho vypuknutí, přičemž tyto dvě proměnné pak tvoří rámec zodpovědnosti (angl. responsibility či causality frame), který může sloužit jako součást delegitimačního i legitimačního procesu (Semetko & Valkenburg, 2000: 96; Mourão, 2018: 16).

Výsledky prezentované v Tabulce 5 ukazují značnou diversifikaci přičítání zodpovědnosti jednotlivých médií daným aktérům. Jiné vládě byla přičítána zodpovědnost pouze v jednom případě, a to v článku deníku Právo, jehož tématem byla žádost demonstrantů o zásah ze strany amerického prezidenta Donalda Trumpa při pochodu k americkému konzulátu v Hongkongu (Právo, 2019a, 9.9.). Všechna média ve značné části svých výstupů nijak řešení

konfliktu nezmiňovala, přičemž v případě Info.cz se jednalo o nejvýznamnější část z celku (46 %). Nejvíce článků spojovalo zodpovědnost za řešení (do jisté míry nepřekvapivě) s hongkongskou vládou (36 % článků napříč všemi médii), stejně jako v případě zdrojové studie (Du et al., 2018: 2567). V obou čínských médiích došlo v několika člancích k apelu občanů na hongkongskou vládu, aby konflikt vyřešila: „Doufejme, že naše vláda tento chaos brzy ukončí a do Hongkongu se vrátí mír“ (angl. „Hopefully our government could end this chaos soon, and may peace return to Hong Kong“). (People’s Daily, 2019f). V podání čínských médií pak poměrně velká část textů přičítala zodpovědnost za řešení místní policii (33,3 % a 13 %), oproti tomu česká média tento názor nesdílela. Čínskou centrální vládu v souvislosti s touto proměnnou pak v nějaké míře zmiňovala všechna média, lze zde poukázat jak na poměrně velký rozdíl mezi oběma čínskými listy (1 případ na People’s Daily oproti 8 na Global Times), tak na 39 % výskyt tohoto řešení na portálu Info.cz (u kterého se jednalo o nejčastěji zmiňovaného aktéra zodpovědného za řešení).

Tabulka 5: Řešení (zodpovědnost za řešení nesou), zdroj vlastní analýza (2021)

<i>Médium</i>	Aktuálně	Deník N	Právo	Info	People’s Daily	Global Times
<i>Počet článků</i>	<i>N</i> = 30	<i>N</i> = 26	<i>N</i> = 30	<i>N</i> = 13	<i>N</i> = 30	<i>N</i> = 30
<i>Jednotlivci</i>	2 (7 %)	1 (4 %)	3 (10 %)	0 (0 %)	3 (10 %)	6 (20 %)
<i>Vláda Hongkongu</i>	18 (60 %)	10 (38 %)	11 (37 %)	2 (15 %)	10 (33,3 %)	7 (23 %)
<i>Centrální vláda Číny</i>	3 (10 %)	5 (19 %)	5 (17 %)	5 (39 %)	1 (3,3 %)	8 (27 %)
<i>Jiná vláda</i>	0 (0 %)	0 (0 %)	1 (3 %)	0 (0 %)	0 (0 %)	0 (0 %)
<i>Instituce/Korporace</i>	0 (0 %)	1 (4 %)	0 (0 %)	0 (0 %)	10 (33,3 %)	4 (13 %)
<i>Není zmíněno</i>	7 (23 %)	9 (35 %)	10 (33 %)	6 (46 %)	6 (20 %)	5 (17 %)

3.1.6. Příčinnost událostí

Zatímco Aktuálně a Deník N, podobně jako čínská média, častěji prezentovali prodemokratické protesty jako následek interních příčin, Právo a Info.cz stav situace přičítaly více externím, respektive smíšeným aktérům (viz výsledky v Tabulce 6). Zejména Info.cz pak téměř v polovině článků akcentovalo důležitost čínského vlivu na probíhající situaci a protesty vykreslovalo v celosvětových souvislostech (Novotný, 2019b), například v kontextu obchodní války mezi USA a Čínou (Info.cz, 2019a). Tento jev byl pozorován i

ve zdrojové studii (Du et al., 2018: 2567), kde měla americká a britská média tendenci přičítat zodpovědnost za události centrální vládě ČLR (naopak zodpovědnosti za řešení těchto protestů tyto listy nejčastěji přičítaly hongkongské vládě, stejně jako deník Právo). Podobně pak moskevský i newyorský tisk viděly jako důležitější příčiny politických hnutí v informování o barevných revolucích v postsovětských republikách interní záležitosti, přičemž ruský deník viděl jako příčinu jejich vzniku častěji externí vlivy, což dle autorů reflektuje obavy ze zahraničního vměšování do událostí, které jsou z pohledu Ruské federace považovány za interní (Zhang & Fahmy, 2009: 533). Podobný jev lze sledovat i v rámcování hongkongských protestů v čínských médiích, která ve třetině případů zmiňovala nějaký vliv zahraničních mocností na hongkongské prodemokratického hnutí (Chenrong, 2019).

Tabulka 6: Příčinnost událostí, zdroj vlastní analýza (2021)

<i>Médium</i>	Aktuálně	Deník N	Právo	Info	People's Daily	Global Times
<i>Počet článků</i>	<i>N</i> = 30	<i>N</i> = 26	<i>N</i> = 30	<i>N</i> = 13	<i>N</i> = 30	<i>N</i> = 30
<i>Příčiny externí</i>	5 (17 %)	6 (23 %)	9 (30 %)	6 (46 %)	1 (3 %)	5 (17 %)
<i>Příčiny smíšené</i>	3 (10 %)	3 (12 %)	13 (43 %)	5 (39 %)	4 (13 %)	10 (33 %)
<i>Příčiny interní</i>	22 (73 %)	17 (65 %)	8 (27 %)	2 (15 %)	25 (84 %)	15 (50 %)

3.1.7. Zdroje zpráv

Skrze selekci zdrojů, a především pak pomocí užívání oficiálních zdrojů dochází k rámcování protestů v médiích s výsledkem jejich delegitimizace, marginalizace či v krajních případech i démonizace (Harlow & Johnson, 2011: 1360). Jak píše McLeod (2007: 186–187): „Používání oficiálních zdrojů dodává zprávám prestiž, zvyšuje účinnost produkce zpráv, a to při dodržování rituálů objektivity. (...) zprávy pak mají tendenci být vyprávěny z perspektiv mocných, bagatelizujících tak pohledy, které tuto moc zpochybňují“. Jedním z poznatků protestního paradigmatu je, že články zabývající se protesty se do značné míry spoléhají/odvolávají na oficiální zdroje vlády či policie a zřídka kdy citují samotné demonstranty, přičemž poměr mezi oficiálními zdroji a zdroji ze strany protestních hnutí závisí do jisté míry na tématu protestů (Kilgo & Harlow, 2019: 517). Kromě tohoto pak skladba zdrojů do jisté míry kopíruje postoj média k danému hnutí (Shahin et al., 2016).

Stejně jako v případě zdrojové studie čínská média ani v jednom případě nevyužila zdroje z řad hnutí, za vyvážené lze z hlediska užitých zdrojů považovat dva články Global Times (Tabulka 7). Nejvíce se pak tato média opírala o zdroje z řad aktérů proti hnutí, kde se mohlo jednat například o místní občany nesouhlasící s prodemokratickými náladami, či o zástupce obchodních institucí a policie. Podobné rozložení zdrojů vyplývá i z analýzy *A Movement of Varying Faces* a lze tak v tomto ohledu konstatovat potvrzení předpokladů klasického pojetí protestního paradigmatu.

Česká média v naprosté většině článků užívala zdrojů ve vyvážené míře (ani jeden z článků publikovaných na Info.cz neužíval zdrojů s nějakým zaujetím v nadměrné míře), na nejvíce zdrojů ze strany hnutí, nebo aktérů s hnutím souznících, odkazovaly Aktuálně a především Deník N, kde bylo publikováno několik článků přímo citujících demonstranty (Mudrová, 2019; Václavíková, 2019; Aktuálně, 2019a; Deník N, 2019; Slezáková, 2019). Tyto výsledky zobrazují podobný jev jako některé jiné studie, tedy že zahraniční média dávají zdrojům z řad protivládních protestujících větší prostor než média ve státě, ve kterém se tyto aktivity přímo odehrávají (Zhang & Fahmy, 2009; Parsons & Xiaoge, 2001; Shahin et al., 2016).

Tabulka 7: Zdroj zprávy, zdroj vlastní analýza (2021)

<i>Médium</i>	Aktuálně	Deník N	Právo	Info	People's Daily	Global Times
<i>Počet článků</i>	<i>N</i> = 30	<i>N</i> = 26	<i>N</i> = 30	<i>N</i> = 13	<i>N</i> = 30	<i>N</i> = 30
<i>Vládní</i>	1 (3 %)	0 (0 %)	1 (3 %)	0 (0 %)	12 (40 %)	9 (30 %)
<i>Pro hnutí</i>	7 (23 %)	11 (42 %)	2 (7 %)	0 (0 %)	0 (0 %)	0 (0 %)
<i>Proti hnutí</i>	0 (0 %)	1 (4 %)	1 (3 %)	0 (0 %)	18 (60 %)	19 (63 %)
<i>Vyvážené zdroje</i>	22 (73 %)	14 (54 %)	26 (87 %)	13 (100 %)	0 (0 %)	2 (7 %)

3.1.8. Zmínka předešlých protestů

Stejně jako ve zdrojové studii (a nutno konstatovat že se nejedná o překvapivý výsledek) ani jeden z článků v čínských médiích nezmiňoval protesty na náměstí Nebeského klidu v Pekingu v roce 1989 (Tabulka 8), celkem tři texty (Qingqing, Wenwen & Ruohan, 2019; Font, 2019; People's Daily, 2019b) pak zmiňovaly demonstrace z roku 2014 v rámci tzv. deštníkového hnutí (za zmínku stojí, že v rámci studie Du, Zhu a Yang (2018) nedošlo k této zmínce ani v hongkongském a tchajwanském listu). Z českých médií nejčastěji

zmiňoval předešlé protesty Deník N (v polovině všech článků), v nějaké míře se však tento rámec objevil ve všech sledovaných médiích. V celkem deseti člancích v českých médiích se objevila nějaká zmínka o protestech na náměstí Nebeského klidu, přičemž největší prostor tomuto tématu dával Deník N (7 článků, dále pak 1 na Aktuálně a 2 na Info.cz), který v jednom ze svých článků přímo rozebírá historii prodemokratických protestů v Hongkongu (Deník N, 2019). Jediné Právo toto téma nezmínilo vůbec, v jednom případě informovalo o protestech v Hongkongu a o vojenské přehlídce k 70. výročí vzniku ČLR na náměstí Nebeského klidu (obě události se konaly ve stejný den), ke zmínění masakru v roce 1989 však v tomto textu nedošlo (Právo, 2019b, 2.10.).

Tabulka 8: Zmínka předešlých protestů, zdroj vlastní analýza (2021)

<i>Médium</i>	Aktuálně	Deník N	Právo	Info	People's Daily	Global Times
<i>Počet článků</i>	<i>N</i> = 30	<i>N</i> = 26	<i>N</i> = 30	<i>N</i> = 13	<i>N</i> = 30	<i>N</i> = 30
<i>Ne</i>	24 (80 %)	13 (50 %)	28 (93 %)	10 (77 %)	29 (97 %)	28 (93 %)
<i>Ano</i>	6 (20 %)	13 (50 %)	2 (7 %)	3 (23 %)	1 (3 %)	2 (7 %)

3.1.9. Přítomnost posuzujících titulků

Polovina všech titulků analyzovaných článků v českých médiích neobsahovala žádná slova indikující posuzování situace ze strany média, za nejvíce věcné lze v tomto ohledu označit titulky deníku Právo (viz výsledky v Tabulce 9). Častější výskyt titulků s nějakou přítomností posuzování situace v čínských médiích do určité míry potvrzuje závěry zdrojové studie. Přímo pak vyjadřovalo názor média několik titulků jako „Pokračující nepokoje ukazují, že hongkongská opozice je loutkou vnějších sil“ (angl. „Continued riots show HK opposition camp a pawn of external forces“) (Sheng, Wang, 2019), „Pokračující násilí přivádí Hongkong do ekonomické propasti“ (angl. „Continued violence bringing Hong Kong to economic abyss“) (People's Daily, 2019d) nebo „Násilí narušuje hongkongské školství a vrhá tak stín na budoucí rozvoj“ (angl. „Violence erodes Hong Kong education, casting shadow on future development“) (People's Daily, 2019g). Tyto příklady pak potvrzují Entmanovu tezi o souvztažnosti výskytu konkrétních rámců v textech s jejich titulky (Entman, 1991: 11).

Tabulka 9: Přítomnost slov značících posuzování situace v titulku, zdroj vlastní analýza (2021)

<i>Médium</i>	Aktuálně	Deník N	Právo	Info	People's Daily	Global Times
<i>Počet článků</i>	<i>N = 30</i>	<i>N = 26</i>	<i>N = 30</i>	<i>N = 13</i>	<i>N = 30</i>	<i>N = 30</i>
<i>Žádná</i>	14 (47 %)	6 (23 %)	24 (80 %)	7 (54 %)	9 (30 %)	12 (40 %)
<i>Mírná</i>	11 (37 %)	16 (62 %)	5 (17 %)	6 (46 %)	14 (47 %)	8 (27 %)
<i>Silná</i>	5 (16 %)	4 (15 %)	1 (3 %)	0 (0 %)	7 (23 %)	10 (33 %)

3.2. Diskuse

Na základě výše prezentovaných výsledků lze konstatovat, že se mediální obrazy hongkongských prodemokratických protestů v českých a čínských médiích do značné míry lišily a kopírovaly tak rozdíly mezi oběma mediálními krajinami. Rozdíly mezi jednotlivými českými médii lze pozorovat v případech konkrétních rámců jako jsou *lidský příklad*, *ekonomické následky*, *příčinnost událostí* a *předešlé protesty*. V celkovém vyznění textů však byla pozorovaná česká média konzistentní, podobnost byla naopak v jednotlivých pořadových proměnných prokázána mezi českými médii dvou pomyslných skupin (tedy těch s předpokladem kritického postoje k Číně – Aktuálně a Deník N, a těch s historicky problematickým vztahem k různým aktérům české debaty o Číně – Právo a Info.cz). Komparací výsledků kódování pomocí Tukeyovy metody mnohonásobného porovnávání bylo zjištěno, že rámcování protestů bylo velmi podobné na portálech Info.cz a Aktuálně, a to konkrétně při *popisu chování protestujících* a v *celkové perspektivě zpráv*.

Rámcování *vládních aktivit* pak bylo velmi podobné v deníku Právo a Deníku N, a stejně tak v deníku Právo a na serveru Aktuálně.cz. Tyto vztahy jdou tedy přímo proti teoreticky možnému odlišnému rámcování tématu hongkongských protestů v deníku Právo a portálu Info.cz oproti serveru Aktuálně a internetové verzi Deníku N. Stejně tak se neprokázala podobnost mezi čínským rámcováním a tím na Info.cz a v deníku Právo, kromě proměnné sledující zmínky lidského kontextu, kde Info.cz a Právo měli tendenci *lidský rozměr* spíše nezmiňovat, stejně jako People's Daily a Global Times. Blíže čínskému rámcování byla tato dvě média v porovnání s Deníkem N a Aktuálně.cz také v případě zmiňování *ekonomických následků* a *předešlých protestů*. Opačnou tendenci pak ukázala analýza *příčinnosti událostí*. Zatímco Právo a Info.cz častěji akcentovaly externí příčiny protestů (tedy vliv Číny a jiných geopolitických aktérů), všechna ostatní média usuzovala, že za protesty stojí spíše interní důvody. Info.cz pak zároveň nejčastěji vidělo centrální čínskou vládu jako hlavního aktéra zodpovědného za *řešení* (čínský vliv na dění v Hongkongu byl tedy na Info.cz akcentován jako do jisté míry určující pro jeho vývoj). Tyto poznatky korespondují s vlastnostmi, které zdrojová studie pozorovala v médiích Velké Británie a USA, do jisté míry pak i v tchaj-wanských a hongkongských. Například dávání prostoru přímým účastníkům demonstrací, či publikování pohledu domácích v Hongkongu žijících autorů na Aktuálně a v Deníku N, pozorovali autoři zdrojové studie ve zpravodajství The New York Times.

Především kritický postoj vůči represivitě čínského režimu spadá do všeobecné tendence západních médií vykreslovat a posuzovat východní společnosti a státy spíše v negativním světle a poukazovat na jejich nelidskost (obecně zde dochází ke střetu západního individualismu s východním kolektivismem) (Du et al., 2018: 2572).

Na základě výsledků lze konstatovat, že čínská média People's Daily a Global Times do značné míry kopírovala poznatky předchozích studií protestního paradigmatu. V případě článků těchto dvou médií docházelo k demonizování protestujících, vztahování vlastností menšiny protestujících k celku a akcentování jejich vlivu na destabilizaci situace a ekonomické následky. Patrná byla i generalizace veřejného postoje vůči hnutí a ignorování, či zesměšňování postojů a požadavků demonstrujících (McLeod, 2007: 186–187). Při užívání zdrojů se čínská média opírala především o instituce s kritickým postojem vůči hnutí a o vládní zdroje, čímž (jak píše Du, Zhu a Yang) přenášela dominantní ideologii do mediálních výstupů skrze rámcování. Tyto poznatky tak potvrzují závěry zdrojové studie *A Movement of Varying Faces* (Du et al., 2018: 2569). Jediný rozdíl lze spatřovat v připisování zodpovědnosti za řešení protestů s centrální vládou ČLR v případě Global Times, které zdrojová studie nepozorovala. Výsledky oběma studii sledovaného People's Daily se však shodují i v tomto ohledu a potvrzují tak snahu čínských médií o nespojování jakýchkoli negativních jevů společnosti s vládou. Tyto výsledky pak zároveň ukazují, že se z pohledu příslušných orgánů nejednalo o lokální téma, které by poskytovalo do určité míry objektivní zpravodajství, ale o téma celostátního významu, jehož výklad musí mít ČLR plně pod kontrolou (Hsiao-wen, 2015: 128–120).

Ač kvantitativní obsahová analýza zásadní rozdíly mezi českými médii nepotvrdila, určitý bias médií v prezentování s Čínou souvisejících témat nelze vyloučit. Tato práce se zaměřovala pouze na jedno konkrétní téma hongkongských protestů, které lze chápat z pohledu ČLR jako kontroverzní. Podle Číny prodemokratické protesty narušují územní celistvost ČLR, z čehož plyne zájem tamní vládnoucí garnitury o moderování tohoto tématu v zahraničně-politické debatě. Tato práce na jednu stranu prokázala již dříve nastolený trend rámcování nepohodlných témat v čínských médiích, na druhou stranu nepotvrdila zásadní rozdíly v jeho rámcování mezi českými médii. Jiná témata, jako například spojování pandemie COVID-19 s Čínou (a přičítání jí odpovědnosti), by mohla přinést odlišné výsledky a potenciálně by tak mohlo dojít k potvrzení užívání odlišné „pro-čínské“ respektive „proti-čínské“ rétoriky v jednotlivých českých médiích.

V několika analyzovaných článcích lze spatřovat pár náznaků tohoto (potenciálně stále skrytého) možného jevu. Například v již zmíněném článku „Peking slavil výročí, Hongkong se bouřil“ (Právo, 2019b, 2.10.) o oslavách 70. výročí vzniku ČLR je na jednu stranu poukázáno na moderní technologie, kterými disponuje Čínská lidová osvobozená armáda, a je zde také poukázáno na ve stejný den probíhající protesty v Hongkongu, které vyústily v ostrou palbu policie na protestující. Na druhou stranu tento článek nijak nezmiňuje masakr na náměstí Nebeského klidu (tedy na stejném místě, kde se odehrála ona vojenská přehlídka), což by se v souvislosti se zákroky policie v Hongkongu nabízelo. Deník Právo také publikoval komentář Víta Vojty (zakladatele projektu Sinoskop) s názvem „Co vlastně chtějí v tom Hongkongu“ (Vojta, 2019, 9.9.), který objektivně shrnuje tehdejší situaci, co k ní vedlo a zahrnuje ji do širšího světového kontextu. Na konci článku však autor popisuje územní celistvost Číny jako „otevřenou ránu“, do které „rádi sypou sůl různí aktivisté“. Kritické výroky pražského primátora Zdeňka Hříba na adresu Číny ohledně otázek Tibetu a Tchaj-wanu, které měly za následek zrušení turné dvou českých symfonických orchestrů (ČT24, 2019b), pak Vít Vojta ve svém textu označuje za „lacinou ale líbivou politiku“ a „provokaci“. V deníku Právo též publikující Miloš Balabán se o tématu Hongkongu zmínil pouze v jednom svém komentáři (Balabán, 2019b, 19.8.) o sankcích a obchodní válce mezi Čínou a USA. V tomto článku poukazuje na znatelný pokles podílu Hongkongu na zahraničním obchodu Číny (z poloviny celkového objemu zahraničního obchodu v roce 1997 na jednu osminu v roce 2019) a konstatuje, že s hlavními výzvami 21. století se čínský systém vyrovnává lépe, než evropský a americký.

V analyzovaných článcích publikovaných na portálu Info.cz lze spatřovat akcentování ekonomických následků protestů, čínská politika v Hongkongu pak byla v jednom z analyzovaných článků (Buchert, 2020) popsána jako „brutální“. Je též na místě zmínit úplnou absenci lidských příkladů v textech publikovaných na tomto portálu, což lze vysvětlit jejich publicistickým zaměřením s důrazem na širší kontext událostí. Při prezentování ekonomického kontextu v textech tohoto portálu dochází k prezentování postoje ekonomického pragmatismu, a to například i v souvislosti se společností Home Credit a jejím obchodem na čínském trhu. Dochází zde pak k argumentaci, že na čínském trhu působí i jiné západní společnosti a proč by tedy nemohly obdobné kroky dělat i české firmy. Explicitní kritika tamního režimu některými účastníky české veřejné debaty o Číně pak těmto podnikům pouze přitěžuje (Buchert, 2019). Podobný proud ekonomického pragmatismu lze pak sledovat i v komentářích Víta Vojty a Miloše Balabána v deníku

Právo. Balabán například volá po vystřízlivění „pražské protičínské euforie“ a varuje před dopady určitých kroků na působení českých firem na čínském trhu (Balabán, 2019c, 16.9.). Vít Vojta ve svých článcích pak také připomíná ekonomický pragmatismus panující do jisté míry například v Německu či Francii (Vojta, 2020, 28.8.).

Náznaky trendu proudů ekonomického pragmatismu a lidskoprávní politiky, který v české veřejné debatě o Číně převládal v posledních letech (viz kapitola 1.2.1), jsou do jisté míry patrné i v touto prací analyzovaných českých médiích. Následující studie by se proto mohly zaměřit na komparaci přítomnosti lidskoprávní rétoriky a ekonomického pragmatismu v jednotlivých médiích, a to jak na tématu situace v Hongkongu, tak na jiných tématech spojených s ČLR (jako je například utlačování ujgurské menšiny v západočínské provincii Sin-Ťiang) a jejich rámcování v českých médiích.

V průběhu psaní autor narážel na limity spojené s daným metodologickým přístupem a výsledky proto mohou být do jisté míry zkresleny subjektivním kódováním proměnných autorem a kódovačem v jedné osobě. Přesto (a možná proto), že tato práce staví na základech předem definovaných postupů jako jsou kvantitativní obsahová analýza a rámcování, nelze vyloučit, že opakování zde prezentovaného postupu by mohlo přinést do jisté míry odlišné výsledky. Náhodný výběr článků ze základního výzkumného souboru s sebou mohl přinést nadreprezentaci některých sledovaných aspektů, čímž mohlo dojít ke zkreslení výsledků. Studie sledující celou mediální agendu zvolených médií by tak mohla přijít s relativně jinými závěry. Dále práce nezohledňuje potenciální rozdíl mezi online obsahem a tiskem, přičemž tento limit práce je dán nutným zahrnutím konkrétních médií (deník Právo jako jediné tištěné sledované médium nemá internetovou podobu, k jisté míře sdílení obsahu dochází s portálem Novinky.cz). Za jeden z limitů práce lze také považovat zahrnutí anglicky psaných verzí čínských médií, které se mohou od svých čínských verzí lišit, na druhou stranu jsou vybraná média stále pod striktní kontrolou čínských cenzurních orgánů.

Závěrem této práce považuje autor za důležité přiblížit, jak se situace v Hongkongu vyvíjela a nastítnit současný stav. Jak již bylo zmíněno v kapitole 1.2.4, pandemie COVID-19 a sní spojená opatření zapříčinila utichnutí protestů. V dubnu 2020 bylo policií zatčeno nejméně 15 osob včetně lídrů hnutí a demokratické opozice, přičemž odůvodněním byla jejich účast na „neschválených shromážděních“ (Helier & Hughes, 2020). V květnu téhož roku došlo k obejití hongkongské vlády při tvorbě a schvalování bezpečnostního zákona, umožňujícího „potlačování teroristických a separatistických aktivit, podvratné činnosti i zahraničního

vměšování“ (ČT24, 2020c). Tento zákon byl místní vládou využit k zamezení kandidatury některých prodemokratických lídrů v nadcházejících volbách, mimo jiné z důvodu „prosazování práva na sebeurčení Hongkongu“ (ČT24, 2020d). Volby pak byly o rok odloženy kvůli hrozbě pandemie. Letní měsíce roku 2020 se nesly ve znamení občasných demonstrací proti bezpečnostnímu zákonu a věznění prodemokratických lídrů (iRozhlas, 2020). Za zmínku například stojí případ místního mediálního magnáta a kritika čínské centrální vlády Jimmyho Laie, který byl v důsledku tohoto zákona v srpnu 2020 zatčen a následně odsouzen ke 14 měsícům vězení (Gabbatt, 2020). Zakladatel opoziční Demokratické strany Martin Lee pak obdržel 11měsíční trest (ČT24, 2021c). Nový volební zákon z března 2021 pak přímo umožňuje vyřazení prodemokratických kandidátů volební komisí (ČT24, 2021a). Čína mezitím využívá svého vlivu například k cenzuře školních materiálů na tamních institucích (Ho, 2020). Kombinace těchto kroků Pekingů a hongkongské vlády pak vede k poměrně rozsáhlé emigraci hongkongských obyvatel do západních zemí (ČT24, 2021b).

Závěr

Cílem práce bylo porovnat rámcování tématu prodemokratických protestů v Hongkongu v roce 2019 v čínských a ve vybraných českých médiích. Za užití metody kvantitativní obsahové analýzy a postupu navrženého studií *A Movement of Varying Faces: How “Occupy Central” Was Framed In the News in Hong Kong, Taiwan, Mainland China, the UK, and the U.S.* (Du et al., 2018) byl analyzován reprezentativní vzorek článků ve vybraných médiích, zabývajících se tématem hongkongských prodemokratických protestů v roce 2019. Kontext práce byl určen povahou české veřejné debaty o Číně a konkrétními kauzami, zahrnujícími snahy Čínské lidové republiky o ovlivňování této debaty.

Teoretická část práce představila koncepty rámcování, nastolování agendy a sociální konstrukce reality, dále pak byla představena historie protestního paradigmatu včetně studií, jejichž poznatky pak práce užívá ve své analytické části. Zároveň byla představena specifika mediálních krajín z komparativního hlediska a koncept soft power a jeho aplikace v čínském podání. Následně byly popsány konkrétní snahy Čínské lidové republiky o ovlivňování veřejné debaty o Číně v českých médiích a bylo též přiblíženo téma hongkongských prodemokratických protestů s ohledem na historii regionu. Metodologická část práce pak prezentovala výzkumný cíl, otázky a hypotézy, definovala výzkumný soubor a aplikovanou metodu, včetně charakteristiky jednotlivých proměnných v kontextu jejich užití v jiných studiích. Analytická část této diplomové práce obsahovala výsledky provedeného výzkumu a dala je do souvislosti se studii zabývajících se rámcováním protestů v médiích. V diskusi pak byly tyto poznatky prezentovány s ohledem na širší kontext české veřejné debaty o Číně.

Prezentované výsledky ukazují, že rámcování hongkongských prodemokratických protestů se v období od června 2019 do ledna 2020 v jednotlivých českých médiích do značné míry nelišilo, přičemž všechna sledovaná česká média rámovala tyto protesty značně odlišně než sledovaná média čínská. Čínská média (Global Times a People’s Daily) svou rétorikou podporovala postoj čínského režimu, aktivity hongkongské vlády prezentovala spíše ve smyslu snahy o zmírnění situace (umírněného zakročení) a chování protestujících vykreslovala jako násilné. Zároveň měla tendenci zmiňovat postoje pouze jedné strany konfliktu a častěji odkazovala na vládní zdroje, respektive zdroje z řad aktérů proti hnutí. Tyto výsledky do značné míry potvrzují závěry zdrojové studie (Du et al., 2018) a znamenají rámcování těchto protestů v čínských médiích v souladu s poznatky tradičního pojetí

protestního paradigmatu. Česká média pak protesty rámcovala z hlediska celkové perspektivy zpráv, vládních aktivit a chování protestujících poměrně konzistentně, přičemž nedošlo v tomto ohledu k odhalení pro-čínského nebo proti-čínského zaujetí článků. Následná aplikace Tukeyovy metody mnohonásobného porovnávání naopak potvrdila statisticky velmi významnou podobnost rámcování hongkongských protestů mezi médii obou skupin (Deníku N a Aktuálně.cz na straně jedné, deníku Právo a portálu Info.cz na straně druhé). Dílčím závěrem práce pak jsou častější akcentování ekonomických následků v souvislosti s protesty a spojování zodpovědnosti za řešení a příčinnost událostí s pevninskou Čínou v článcích portálu Info.cz a méně časté zmiňování předchozích protestů v textech deníku Právo (zejména v porovnání s důrazem Aktuálně.cz a především pak Deníku N na kontext masakru na náměstí Nebeského klidu).

Z hlediska české veřejné debaty o Číně pak práce navrhuje další zaměření budoucích studií na téma konfliktu ekonomického pragmatismu s tradicí lidskoprávní politiky ČR, a to například pomocí kvalitativní analýzy článků ve vybraných médiích na jiná (s Čínou související a potenciálně kontroverzní) témata.

Summary

The aim of this thesis was to compare the framing of the topic of pro-democratic protests in Hong Kong in 2019 in Chinese and Czech media. Using the method of quantitative content analysis and the procedure proposed by the study *A Movement of Varying Faces: How "Occupy Central" Was Framed In the News in Hong Kong, Taiwan, Mainland China, the UK, and the U.S.* (Du et al., 2018) a representative sample of articles in selected media dealing with the topic of Hong Kong pro-democracy protests in 2019 was analyzed. The context of the work was determined by the nature of the Czech public debate on China and specific cases involving the efforts of the People's Republic of China on influencing this debate.

The theoretical part of this study introduced the concepts of framing, agenda-setting and social construction of reality, afterwards the history of the protest paradigm was described, including previous studies, the findings of which the work uses in its analytical part. At the same time, the specifics of different media systems from a comparative point of view were delineated and the concept of soft power and its application in Chinese presentation were introduced. Subsequently, the specific efforts of the People's Republic of China to influence the public debate on China in the Czech media were described, and the topic of Hong Kong's pro-democracy protests was also approached, with regard to the history of the region. The methodological part of this study then presented the research goal, research questions and hypotheses, defined the research sample and the applied method, including the characteristics of individual variables in the context of their use in other studies. The analytical part of this thesis contained the results of the research and related them to studies dealing with the framing of protests in the media. In the discussion, these findings were presented with regard to the broader context of the Czech public debate on China.

The presented results show that the framing of Hong Kong's pro-democracy protests in the period from June 2019 to January 2020 did not differ significantly in the selected Czech media, while all monitored Czech media framed these protests with a significantly different framing than the monitored Chinese media. The Chinese media (Global Times and People's Daily) supported the Chinese regime's rhetoric, presenting the Hong Kong government's activities more in an effort to alleviate the situation (moderate intervention) and portraying protesters as violent. At the same time, these outlets tended to mention the attitudes of only one side of the conflict and more often referred to government or anti-protester sources.

These results largely confirm the conclusions of the aforementioned study (Du et al., 2018) and show, that framing of these protests in the Chinese media was in line with the findings of the traditional concept of the protest paradigm. The Czech media then framed the protests relatively consistently in terms of the overall perspective of news, government activities and protesters' behavior, while no pro-Chinese or anti-Chinese interest in the articles was revealed. The subsequent application of Tukey's post-hoc test conversely confirmed a statistically very significant similarity in the framing of Hong Kong protests between the media of both Czech media groups (Deník N and Aktuálně.cz on one hand, Právo and Info.cz on the other). The partial conclusions of this thesis are a more frequent emphasis on economic consequences in connection with protests and linking responsibility for dealing with and causality of events with mainland China in the articles of Info.cz and less frequent mention of previous protests in the daily newspaper Právo (especially in comparison with the emphasis of Aktuálně.cz and (especially) Deník N on the context of Tiananmen Square protests of 1989).

From the point of view of the Czech public debate on China, the thesis proposes further focus of future studies on the conflict of economic pragmatism and the emphasis of tradition of human rights policy of the Czech Republic, for example using the method of qualitative content analysis of articles in selected media on other (China-related and potentially controversial) topics.

Použitá literatura

Adamcová, P. (2019). "Český kredit" je lichva, bouří se zadlužení Číňané. Home Credit zasáhla vlna kritiky. *Aktuálně* [online]. Datum publikování: 8. 9. 2019 [citováno/viděno dne 28.3.2021]. Dostupné z: <https://zpravy.aktualne.cz/ekonomika/home-credit-v-cine/r~f648a662ccd211e98776ac1f6b220ee8/>

Akhavan-Majid, R., & Ramaprasad, J. (1998). Framing and ideology: A comparative analysis of U.S. and Chinese newspaper coverage of the Fourth United Nations Conference on Women and the NGO Forum [online]. *Mass Communication & Society*, 1(3-4), 131–152. <https://doi.org/10.1080/15205436.1998.9677853>

Aktuálně (2019a). Demonstranti v Hongkongu posprejovali semafore. Po dalších protestech chystají stávkou. *Aktuálně* [online]. Datum publikování: 4. 8. 2019 [citováno/viděno dne 21.3.2021]. Dostupné z: <https://zpravy.aktualne.cz/zahranici/demonstranti-v-hongkongu-posprejovali-semafore-po-dalsich-pr/r~1f87cfa6b6f011e9b7740cc47ab5f122/>

Aktuálně (2019b). Je to jako tsunami. Ekonomiku Hongkongu dusí protesty, do země cestuje méně turistů. *Aktuálně* [online]. Datum publikování: 9. 8. 2019 [citováno/viděno dne 21.3.2021]. Dostupné z: <https://zpravy.aktualne.cz/zahranici/je-to-jako-tunami-hongkongskou-ekonomika-dusi-protesty-do-ze/r~df3ba0eebacd11e9b6a9ac1f6b220ee8/>

Althusser, L. (1971). *Lenin and philosophy and other essays*. New York, NY: Monthly Review Press. In: Du, Zhu, Yang (2018)

Amnesty International. (2019). How Not to Police a Protest: Unlawful Use of Force by Hong Kong Police (Report) [Online]. Dostupné z: <https://www.amnesty.org/download/Documents/ASA1705762019ENGLISH.pdf>

Balabán, M. (2019a, 8.8.). Čínská ekologická naděje. *Právo*, s. 6.

Balabán, M. (2019b, 19.8.). V sankční síti. *Právo*, s. 6.

Balabán, M. (2019c, 16.9.). Laciná gesta místo přemýšlení. *Právo*, s. 6.

BBC. (2019). Hong Kong: Timeline of extradition protests. *BBC* [online]. Datum publikování: 4. 9. 2019 [citováno/viděno dne 31.3.2021]. Dostupné z: <https://www.bbc.com/news/world-asia-china-49340717>

Bezpečnostní informační služba. (2020). *Výroční zpráva Bezpečnostní informační služby za rok 2019* (Výroční zpráva) [online]. Datum publikování: 10.11.2020. [citováno/viděno dne 28.3.2021]. Dostupné z: <https://www.bis.cz/public/site/bis.cz/content/vyrocnizpravy/2019-vz-cz.pdf>

Bittnerová, A. (2017). *Politický a mediální obraz Číny v otázkách české lidskoprávní politiky 2005-2016*. Praha. Diplomová práce. Masarykova Univerzita. Fakulta sociálních studií. Katedra mezinárodních vztahů a evropských studií. Vedoucí: Mgr. Hubert Smekal, Ph.D.

Boykoff, J. (2006). Framing dissent: Mass-media coverage of the global justice movement [online]. *New Political Science*, 28(2), 201–228. <https://doi.org/10.1080/07393140600679967>

Boyle, M. P., McLeod, D. M., & Armstrong, C. L. (2012). Adherence to the protest paradigm: The influence of protest goals and tactics on news coverage in U.S. and international newspapers [online]. *The International Journal of Press/Politics*, 17(2), 127–144. <https://doi.org/10.1177/1940161211433837>

Bradsher, K. (2019). Hong Kong Election Landslide Signals More Frictions With Beijing. *The New York Times* [online]. Datum publikování: 25. 11. 2019 [citováno/viděno dne 28.3.2021]. Dostupné z: <https://www.nytimes.com/2019/11/25/world/asia/hong-kong-election-protests.html>

Brady, A. M. (2017). Plus ça change?: Media Control Under Xi Jinping [online]. *Problems of Post-Communism*, 64(3–4), 128–140. <https://doi.org/10.1080/10758216.2016.1197779>

Buchert, V. (2019). Buchert: V čem měl Petr Kellner pravdu. *Info.cz* [online]. Datum publikování: 9. 8. 2019 [citováno/viděno dne 14.3.2021]. Dostupné z: <https://www.info.cz/clanek/42529/buchert-v-cem-mel-petr-kellner-pravdu>

Buchert, V. (2020). Brutální politika v Hongkongu teď prohraje Číně důležité volby na Tchaj-wanu. *Info.cz* [online]. Datum publikování: 2. 1. 2020 [citováno/viděno dne 14.3.2021]. Dostupné z: <https://www.info.cz/clanek/44015/brutalni-politika-v-hongkongu-ted-prohraje-cine-dulezite-volby-na-tchaj-wanu>

Burton, G., Jiráček, J. (2001). *Úvod do studia médií*. Brno: Barrister & Principal

Cammaerts, B. (2013). The mediation of insurrectionary symbolic damage: The 2010 U.K. student protests [online]. *The International Journal of Press/Politics*, 18(4), 525–548. <https://doi.org/10.1177/1940161213496283>

Ciková, Veronika. (2014). *Role soft power v čínské politice vůči Taiwanu*. Brno. Diplomová práce. Masarykova Univerzita. Fakulta sociálních studií. Katedra mezinárodních vztahů a evropských studií. Vedoucí: Mgr. Petr Vilímek, Ph.D.

Cottle, S. (2008). Reporting demonstrations: The changing media politics of dissent [online]. *Media, Culture & Society*, 30(6), 853–872. <https://doi.org/10.1177/0163443708096097>

Škodová, M. (ed.), Červenka, J., Nečas, V., Kalvas, F., Tabery, P., Trampota, T. (2008). *Agenda-setting: teoretické přístupy*. Praha: Sociologický ústav AV ČR, v.v.i.

ČT24. (2019a). Demonstrace v Hongkongu přerostla do násilností. Policie zasáhla slzným plynem. *ČT24* [online]. Datum publikování: 21. 7. 2019 [citováno/viděno dne 22.3.2021]. Dostupné z: <https://ct24.ceskatelevize.cz/svet/2875316-demonstranti-v-hongkongu-se-odmitaji-rozejit-policie-zasahuje-slznym-plynem>

ČT24. (2019b). Čína zrušila další turné. Symfonický orchestr Českého rozhlasu nedostal povolení. *ČT24* [online]. Datum publikování: 23. 8. 2019 [citováno/viděno dne 10.4.2021]. Dostupné z: <https://ct24.ceskatelevize.cz/domaci/2904710-cina-zrusila-dalsi-turne-symfonicky-orchestr-ceskeho-rozhlasu-nedostal-povoleni>

ČT24. (2019c). Hongkong zakázal demonstrantům masky. Lidé na protest znovu vyrazili do ulic. *ČT24* [online]. Datum publikování: 4. 10. 2019 [citováno/viděno dne 21.3.2021]. Dostupné z: <https://ct24.ceskatelevize.cz/svet/2941937-poprve-za-pul-stoleti-hongkong-v-ramci-stavu-nouze-zakazal-demonstrantum-masky>

ČT24. (2019d). Neodhadl jsem reakci, omlouvám se, řekl rektor Zima. Kvůli kritizované smlouvě lidé přesto žádají jeho odvolání. ČT24 [online]. Datum publikování: 18. 10. 2019 [citováno/viděno dne 14.3.2021]. Dostupné z:

<https://ct24.ceskatelevize.cz/domaci/2953058-neodhadl-jsem-reakci-rektor-zima-se-omluvil-za-kritizovanou-smlouvu-mnozi-presto>

ČT24. (2019e). „Tomáš Jirsa obsah neovlivňoval, o jeho spolupráci s PPF jsme nevěděli,“ říká šéfredaktor serveru Info.cz. ČT24 [online]. Datum publikování: 14. 12. 2019 [citováno/viděno dne 14.3.2021]. Dostupné z:

<https://ct24.ceskatelevize.cz/domaci/3004736-tomas-jirsa-obsah-neovlivnoval-o-jeho-spolupraci-s-ppf-jsme-nevedeli-rika-sefredaktor>

ČT24. (2019f). Chtěli jsme narovnat extrém, řekl Jirsa ke kauze čínského vlivu. Lidská práva nejsou extrém, oponoval novinář. ČT24 [online]. Datum publikování: 20. 12. 2019 [citováno/viděno dne 14.3.2021]. Dostupné z:

<https://ct24.ceskatelevize.cz/domaci/3009536-chteli-jsme-narovnat-extremy-rekl-jirsa-ke-kauze-cinskeho-vlivu-lidska-prava-nejsou>

ČT24. (2020a). Univerzita nepřijala žádné peníze od Číňanů, tvrdí Zimův audit. Zůstává otázka, kam tedy šly. ČT24 [online]. Datum publikování: 24. 1. 2020 [citováno/viděno dne 14.3.2021]. Dostupné z: <https://ct24.ceskatelevize.cz/domaci/3037723-univerzita-neprijala-zadne-penize-od-cinanu-tvrdi-zimuv-audit-zustava-otazka-kam-tedy>

ČT24. (2020b). Čínská CITIC ovládla Soukupovu agenturu Médea. ČT24 [online]. Datum publikování: 18. 4. 2020 [citováno/viděno dne 21.3.2021]. Dostupné z:

<https://ct24.ceskatelevize.cz/ekonomika/3079052-cinska-citic-ovladla-soukupovu-agenturu-medea>

ČT24. (2020c). Čínský parlament podpořil bezpečnostní zákon pro Hongkong. Kritici se bojí ohrožení autonomie. ČT24 [online]. Datum publikování: 28. 5. 2020 [citováno/viděno dne 10.4.2021]. Dostupné z: <https://ct24.ceskatelevize.cz/svet/3106808-cinsky-parlament-podporil-bezpecnostni-zakon-pro-hongkong-kritici-se-boji-ohrozeni>

ČT24. (2020d). Hongkong vyřadil dvanáct opozičních kandidátů z voleb, včetně známého aktivisty Wonga. ČT24 [online]. Datum publikování: 30. 7. 2020 [citováno/viděno dne

10.4.2021]. Dostupné z: <https://ct24.ceskatelevize.cz/svet/3151200-hongkong-vyradil-dvanact-opozicnich-kandidatu-z-voleb-vcetne-znameho-aktivisty-wonga>

ČT24. (2021a). Čínský parlament schválil volební zákon pro Hongkong, umožní vyřadit prodemokratické kandidáty. ČT24 [online]. Datum publikování: 10. 4. 2021 [citováno/viděno dne 28.3.2021]. Dostupné z: <https://ct24.ceskatelevize.cz/svet/3281580-cinsky-parlament-schvalil-volebni-zakon-pro-hongkong-umozni-vyradit-prodemokraticke>

ČT24. (2021b). Tisíce obyvatel opouštějí Hongkong. Do emigrace je žene zhoršující se politická situace. ČT24 [online]. Datum publikování: 8. 4. 2021 [citováno/viděno dne 10.4.2021]. Dostupné z: <https://ct24.ceskatelevize.cz/svet/3294547-tisice-obyvatel-opousteji-hongkong-do-emigrace-je-zene-zhorsujici-se-politicka-situace>

ČT24. (2021c). Hongkongský magnát Lai dostal rok vězení za demonstraci. Padly i další tresty. ČT24 [online]. Datum publikování: 16. 4. 2021 [citováno/viděno dne 10.4.2021]. Dostupné z: <https://ct24.ceskatelevize.cz/svet/3298565-hongkongsky-magnat-lai-dostal-rok-vezeni-za-demonstraci-padly-i-dalsi-tresty>

D'Angelo, P., & Kuypers, J. A. (2010). *Doing News Framing Analysis: Empirical and Theoretical Perspectives*. New York: Routledge.

Deník N (2019). Novinář z Hongkongu: Vláda by se měla mladých bát. Jsou frustrováni a k revoluci nepotřebují vůdce. *Deník N* [online]. Datum publikování: 13. 6. 2019 [citováno/viděno dne 14.3.2021]. Dostupné z: <https://denikn.cz/146472/novinar-z-hongkongu-vlada-by-se-mela-mladych-bat-jsou-frustrovani-a-k-revoluci-nepotrebuji-vudce/?ref=list>

de Vreese, C. (2010). Framing the Economy: Effects of Journalistic News Frames. In *Doing News Framing Analysis: Empirical and Theoretical Perspectives* (pp. 187-214). New York: Routledge.

McLeod, D., M. (2007). News Coverage and Social Protest: How the Media's Protect Paradigm Exacerbates Social Conflict [online]. *Journal of Dispute Resolution*, 2007(1), 185–194. Dostupné z: <https://scholarship.law.missouri.edu/jdr/vol2007/iss1/12/>

Du, Y. R., & Cheng, K. L. (2013). Framing the 2011 Egyptian Revolution within ideological boundaries: One incident, three stories [online]. *International Communication Research Journal*, 48(3–4), 27–51. In: Du, Y., Zhu, L., & Yang, F. (2018)

Du, Y., Zhu, L., & Yang, F. (2018). A Movement of Varying Faces: How “Occupy Central” Was Framed In the News in Hong Kong, Taiwan, Mainland China, the UK, and the U.S. [online]. *International Journal Of Communication*, 12(22). Dostupné z: <https://ijoc.org/index.php/ijoc/article/view/7635>

Edney, K. (2015). Building national cohesion and domestic legitimacy: A regime security approach to soft power in China [online]. *Politics*, 35(3–4), 259–272. <https://doi.org/10.1111/1467-9256.12096>

Edney, K., Rosen, S., & Zhu, Y. (Eds.). (2020). *Soft power with Chinese characteristics: China's campaign for hearts and minds*. New York: Routledge.

Entman, R. (1991). Framing U.S. Coverage of International News: Contrasts in Narratives of the KAL and Iran Air Incidents [online]. *Journal of Communication*, 41(4), 6–27. <https://doi.org/10.1111/j.1460-2466.1991.tb02328.x>

Entman, R. M. (1993). Framing: Toward Clarification of a Fractured Paradigm [online]. *Journal Of Communication*, 43(4), 51-58. <https://doi.org/10.1111/j.1460-2466.1993.tb01304.x>

Font, C. (2019). Weak governance, fractured politics fuel violence in Catalonia. *Global Times* [online]. Datum publikování: 21. 10. 2019 [citováno/viděno dne 28.3.2021]. Dostupné z: <https://www.globaltimes.cn/content/1167321.shtml>

Fox, J., Godement, F. (2009). *A Power Audit of EU-China Relations*. London: European Council on Foreign Relations. Dostupné z: http://www.ecfr.eu/page/-/ECFR12_-_A_POWER_AUDIT_OF_EU-CHINA_RELATIONS.pdf

Gabbatt, A. (2020). China uses Hong Kong security law against US and UK-based activists. *The Guardian* [online]. Datum publikování: 1. 8. 2020 [citováno/viděno dne 28.3.2021]. Dostupné z: https://www.theguardian.com/world/2020/jul/31/china-hong-kong-security-law-american-citizen-exiles?CMP=share_btn_tw

Gitlin, T. (1980). *The Whole World Is Watching: Mass Media in the Making and Unmaking of the New Left*. Berkeley, CA: University of California Press.

Hackett, R., & Zhao, Y. (1994). Challenging a master narrative: Peace protest and opinion/editorial discourse in the US press during the Gulf War. *Discourse & Society*, 5(4), 509-541. Dostupné z: <http://www.jstor.org/stable/42887949>

Global Times. (2019a). Rise in capacity, decline in popularity for HK airport. *Global Times* [online]. Datum publikování: 9. 8. 2019 [citováno/viděno dne 16.3.2021]. Dostupné z: <https://www.globaltimes.cn/content/1160776.shtml>

Global Times. (2019b). The futility of violence in Hong Kong. *Global Times* [online]. Datum publikování: 8. 8. 2019 [citováno/viděno dne 16.3.2021]. Dostupné z: <https://www.globaltimes.cn/content/1160680.shtml>

Global Times. (2019c). Hong Kong celebrities call for voters to fulfill duties, oppose violence. *Global Times* [online]. Datum publikování: 25. 11. 2019 [citováno/viděno dne 16.3.2021]. Dostupné z: <https://www.globaltimes.cn/content/1171033.shtml>

Hachten, W. A., & Scotton, J. F. (2015). *The World News Prism: Digital, Social and Interactive* (9th ed.). Oxford: Wiley Blackwell.

Halloran, J., P. Elliott & G. Murdock (1970). *Demonstrations and Communication: A Case Study*. London: Penguin.

Hála, M. (2019). Restart Martina Hály: Magická zbraň předsedy Si v českých rukou. *Sinopsis* [online]. Datum publikování: 13. 12. 2019 [citováno/viděno dne 21.3.2021]. Dostupné z: <https://sinopsis.cz/restart-martina-haly-magicka-zbran-predsedy-si-v-ceskych-rukou/>

Hála, M. (2020). K patologii jednoho českého metadiskurzu. *Sinopsis* [online]. Datum publikování: 31. 1. 2020 [citováno/viděno dne 22.3.2021]. Dostupné z: <https://sinopsis.cz/k-patologii-jednoho-ceskeho-metadiskurzu/>

Hanzlová, R. (Ed.). (2019). *Sympatie české veřejnosti k některým zemím – listopad 2019* (Tisková zpráva) [Online]. Praha. Dostupné z: https://cvvm.soc.cas.cz/media/com_form2content/documents/c2/a5069/f9/pm191213.pdf

Harlow, S., & Johnson, T. J. (2011). Overthrowing the Protest Paradigm? How The New York Times, Global Voices and Twitter Covered the Egyptian Revolution [online]. *International Journal Of Communication*, 2011(5), 1359-1374. Dostupné z: <https://ijoc.org/index.php/ijoc/article/view/1239>

Harlow, S. (2019). Framing #Ferguson: A comparative analysis of media tweets in the U.S., U.K., Spain, and France [online]. *International Communication Gazette*, 81(6–8), 623–643. <https://doi.org/10.1177/1748048518822610>

Hartig, F. (2020). A decade of wielding soft power through Confucius Institutes: some interim results. In K. Edney, S. Rosen, & Y. Zhu, *Soft Power with Chinese Characteristics: China's Campaign for Hearts and Minds* (pp. 133-148). New York: Routledge.

Helier, Ch., Hughes, R. (2020). Why are there protests in Hong Kong? All the context you need. *BBC* [online]. Datum publikování: 21. 5. 2020 [citováno/viděno dne 28.3.2021]. Dostupné z: <https://www.bbc.com/news/world-asia-china-48607723>

Herman, E. S., & Chomsky, N. (2002). *Manufacturing consent: the political economy of the mass media: with a new introduction by the authors*. New York: Pantheon Books.

HKU POP. (2019). HKU POP final farewell: Rift widens between Chinese and Hongkong identities, national pride plunges to one in four (Tisková zpráva) [online]. Datum publikování: 27. 6. 2019. Dostupné z: <https://www.hkupop.hku.hk/english/release/release1594.html>

Ho, K. (2020). Hong Kong teachers' union raises concerns over censorship as publishers revise textbooks after gov't review. *Hong Kong Free Press* [online]. Datum publikování: 19. 8. 2020 [citováno/viděno dne 28.3.2021]. Dostupné z: <https://hongkongfp.com/2020/08/19/hong-kong-teachers-union-raises-concerns-over-censorship-as-publishers-revise-textbooks-after-govt-review/>

Horký, Aleš. (2020). *Analýza čínské propagandy v České republice*. Brno. Bakalářská práce. Masarykova Univerzita. Fakulta sociálních studií. Katedra politologie. Vedoucí: Mgr. Miloš Gregor, Ph.D.

Chan, J. M., & Lee, C. C. (1984). Journalistic paradigms on civil protests: A case study of Hong Kong. In A. Arno & W. Dissanayake (Eds.), *The news media in national and international conflict* (pp. 183–202). Boulder, CO: Westview Press.

Chenrong, Z. (2019). US should not test China's patience on HK. *Global Times* [online]. Datum publikování: 5. 12. 2019 [citováno/viděno dne 22.3.2021]. Dostupné z: <https://www.globaltimes.cn/content/1172316.shtml>

Chu, D. S. C. (2018). Media use and protest mobilization: A case study of Umbrella Movement within Hong Kong schools [online]. *Social Media + Society*, 4(1), 1–11. <https://doi.org/10.1177/2056305118763350>

Info.cz (2019a). Protesty v Hongkongu decimují tamní ekonomiku. Experti varují před důsledky pro celý svět. *Info.cz* [online]. Datum publikování: 16. 8. 2019 [citováno/viděno dne 18.3.2021]. Dostupné z: <https://www.info.cz/svet/protesty-v-hongkongu-decimuji-tamni-ekonomiku-experti-varuji-pred-dusledky-pro-cely-svet-42624.html>

Info.cz. (2019b). Nezávislá analýza ukazuje, jak INFO.CZ psalo o Číně. *Info.cz* [online]. Datum publikování: 13. 12. 2019 [citováno/viděno dne 18.3.2021]. Dostupné z: <https://www.info.cz/zpravodajstvi/strategie/nezavisla-analyza-ukazuje-jak-info-cz-psalo-o-cine>

iRozhlas. (2019). ‚Žádné vydávání do Číny, žádný špatný zákon!‘ V Hongkongu protestují davy lidí proti návrhu vlády. *iRozhlas* [online]. Datum publikování: 9. 6. 2019 [citováno/viděno dne 21.3.2021]. Dostupné z: https://www.irozhlas.cz/zpravy-svet/hongkong-demonstrace-cina-extradicni-zakon_1906091234_kro

iRozhlas. (2020). V Hongkongu protestovaly stovky lidí kvůli odkladu voleb. Policie jich desítky zatkla. *iRozhlas* [online]. Datum publikování: 6. 9. 2020 [citováno/viděno dne 21.3.2021]. Dostupné z: https://www.irozhlas.cz/zpravy-svet/hongkong-protesty-parlamentni-volby-policie_2009061406_kro

Iyengar, S. (1990). Framing Responsibility for Political Issues: The Case of Poverty [online]. *Political Behavior*, 12(1), 19-40. Dostupné z: <http://www.jstor.org/stable/586283>

Iyengar, S. (1991). Is anyone responsible? How television frames political issues. Chicago: University of Chicago Press In: Harlow & Johnson (2011)

Iyengar, S., & Kinder, D. R. (2010). *News that matters: Television and American opinion*. Chicago, IL: University of Chicago Press. In: Luther, C. A., & Zhou, X. (2005).

Jiráček, J., & Köpplová, B. (2015). *Masová média* (2. přepracované vydání). Praha: Portál.

Jirouš, F. (2019). Český “Kráľ lichvářů”: Home Credit v Číně znovu terčem společenské kritiky. *Sinopsis.cz* [online]. Datum publikování: 3. 9. 2019 [citováno/viděno dne 14.3.2021]. Dostupné z: <https://sinopsis.cz/cesky-kral-lichvaru-home-credit-v-cine-znovu-tercem-spolecenske-kritiky/>

Kalvas, F., Váně, J., Štípková, M., & Kreidl, M. (2012). Rámcování a nastolování agendy: Dva paralelní procesy v interakci [Online]. *Czech Sociological Review*, 48(1), 3-38. <https://doi.org/10.13060/00380288.2012.48.1.01>

Karásková, I., Matura, T., Turcsányi, R. Q., & Šimalčík, M. (2018). *Central Europe for Sale: The Politics of China's Influence* (Policy Paper) [Online]. Praha. Dostupné z: https://www.amo.cz/wp-content/uploads/2018/04/AMO_central-europe-for-sale-the-politics-of-chinese-influence.pdf

Karásková, I. (2019a). Peking boduje. Část tuzemských médií ochotně šíří jeho pohled na Hongkong a světlé zítřky pod vedením čínských komunistů. *Deník N* [online]. Datum publikování: 21. 11. 2019 [citováno/viděno dne 28.3.2021]. Dostupné z: <https://denikn.cz/238089/peking-boduje-cast-tuzemskych-medii-ochotne-siri-jeho-pohled-na-hongkong-a-svetle-zitrky-pod-vedenim-cinskych-komunistu/>

Karásková, I. (2019b). *Vliv Číny v českém akademickém prostředí a jak se mu bránit* (Policy paper) [Online]. Praha. Dostupné z: <https://www.chinfluence.eu/wp-content/uploads/2019/12/Vliv-Ciny-v-ceskem-akademickem-prostredi-a-jak-se-mu-branit.pdf>

Karásková, I., Bachulska, A., Szunomár, A., & Vladisavljev, S. (2020). *Empty shell no more: China's growing footprint in Central and Eastern Europe* (Policy paper) [Online]. Praha. Dostupné z: <https://www.amo.cz/cs/china-observers-in-central-and-eastern-europe-choice/empty-shell-no-more-chinas-growing-footprint-in-central-and-eastern-europe/>

Keohane, R.O. Nye, J.S. (1989). *Power and interdependence*. 2nd ed. Glenview, IL: Scott, Foresman. Ep 9, In: Rothman S. B. (2011)

Kilgo, D. K., & Harlow, S. (2019). Protests, media coverage, and a hierarchy of social struggle [online]. *Politics The International Journal of Press*, 24(4), 508–530.

<https://doi.org/10.1177/1940161219853517>

Kim, S. T. (2000). Making a Difference: U.S. Press Coverage of the Kwangju and Tiananmen Pro-Democracy Movements [online]. *Journalism & Mass Communication Quarterly*, 77(1), 22–36. <https://doi.org/10.1177/107769900007700103>

Kleut, J., & Milojević, A. (2021). Framing Protest in Online News and Readers' Comments: The Case of Serbian Protest "Against Dictatorship" [online]. *International Journal Of Communication*, 2021(15), 82-102. Dostupné z:

<https://ijoc.org/index.php/ijoc/article/view/13815>

Kobland, C. E., Du, L., & Kwon, J. (1992). Influence of ideology in news reporting case study of New York Times' coverage of student demonstrations in China and South Korea [online]. *Asian Journal of Communication*, 2(2), 64–77.

<https://doi.org/10.1080/01292989209359549>

Křeček, J. (2013). *Politická komunikace: Od res publica po public relations* [Online] (1st ed.). Praha: Grada.

Kubištová, D. (2019). ‚Jsou paranoidní.‘ Univerzita Karlova reaguje na kritiku spolupráce s Home Creditem: Není se čeho obávat. *iRozhlas* [online]. Datum publikování: 9. 10. 2019 [citováno/viděno dne 28.3.2021]. Dostupné z: https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/home-credit-univerzita-karlova-clovek-v-tisni-analyza-smlouva_1910090730_dok

Kudláček, J. (2019). Očité svědectví: Situace v Hongkongu se zostřuje, přicházejí zprávy o prvních postřelených. *Deník N* [online]. Datum publikování: 1. 10. 2019 [citováno/viděno dne 22.3.2021]. Dostupné z: <https://denikn.cz/206400/ocite-svedectvi-situace-v-hongkongu-se-zostruje-prichazi-zpravy-o-prvnich-postrelenych/>

Kyriakidou, M., & Olivas Osuna, J. J. (2017). The Indignados protests in the Spanish and Greek press: Moving beyond the 'protest paradigm'? [online]. *European Journal of Communication*, 32(5), 457–472. <https://doi.org/10.1177/0267323117720342>

Lee, F. (2014). Triggering the Protest Paradigm: Examining Factors Affecting News Coverage of Protests [online]. *International Journal Of Communication*, 8(22). Dostupné z: <https://ijoc.org/index.php/ijoc/article/view/2873>

Lee, F., Yuen, S., Tang, G., & Cheng, E. (2019). Hong Kong's Summer of Uprising: From Anti-Extradition to Anti-Authoritarian Protests [online]. *China Review*, 19(4), 1-32. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/26838911>

Lecheler, S., de Vreese, C., & Slothuus, R. (2009). Issue Importance as a Moderator of Framing Effects [online]. *Communication Research*, 36(3), 400-425. Dostupné z: <https://doi.org/10.1177/00936502093333028>

Linström, M., & Marais, W. (2012). Qualitative News Frame Analysis: A Methodology [online]. *Communitas*, 2012(17), 21-37. Dostupné z: <https://journals.ufs.ac.za/index.php/com/article/view/991>

Lomová, Olga. (2013). Kulturní revue a svoboda slova. *Aktuálně* [online]. Datum publikování: 08. 10. 2013 [citováno/viděno dne 14.3.2021]. Dostupné z: <https://blog.aktualne.cz/blogy/olga-lomova.php?itemid=21196>

Lomová, Olga. (2019). Miloš Zeman vyráží propojovat srdce čínského a českého lidu. *Sinopsis* [online]. Datum publikování: 24. 4. 2019 [citováno/viděno dne 14.3.2021]. Dostupné z: <https://sinopsis.cz/milos-zeman-vyrazi-propojovat-srdce-cinskeho-a-ceskeho-lidu/>

Lomová, O. (2020). Psaní o Číně k smíchu i k pláči zároveň. *Sinopsis* [online]. Datum publikování: 12. 5. 2020 [citováno/viděno dne 14.3.2021]. Dostupné z: <https://sinopsis.cz/psani-o-cine-k-smichu-i-k-placi-zaroven/>

Lulu, J., Jirouš, F., & Lee, R. (2021). Xi's centralisation of external propaganda: SCIO and the Central Propaganda Department [online]. [citováno/viděno dne 28.3.2021]. Dostupné z: <https://sinopsis.cz/en/scio/>

Luther, C. A., & Zhou, X. (2005). Within the boundaries of politics: News framing of SARS in China and the United States [online]. *Journalism & Mass Communication Quarterly*, 82(4), 857–872. <https://doi.org/10.1177/107769900508200407>

- Macháčková, K. (2020). *Prodemokratické hnutí v Hongkongu: Vizuálně-sociologická analýza současných novinářských materiálů*. Praha. Diplomová práce. Masarykova Univerzita. Fakulta sociálních věd. Institut komunikačních studií a žurnalistiky. Katedra Žurnalistiky. Vedoucí: Mgr. Andrea Hružová, Ph.D.
- Martin, J. A. (2015). Politics and social media in China. In G. D. Rawnsley & M. -Y. T. Rawnsley, *Routledge Handbook of Chinese Media* (pp. 181-202). New York: Routledge.
- McCarthy, J. D., McPhail, C., & Smith, J. (1996). Images of protest: Dimensions of selection bias in media coverage of Washington demonstrations, 1982 and 1991 [online]. *American Sociological Review*, 61(3), 478. <http://dx.doi.org/10.2307/2096360>
- McLeod, D. M., & Detenber, B. H. (1999). Framing effects of television news coverage of social protest [online]. *The Journal of Communication*, 49(3), 3–23. <https://doi.org/10.1111/j.1460-2466.1999.tb02802.x>
- McQuail, D. (2007). *Úvod do teorie masové komunikace*. Praha: Portál.
- DeLuca, M., K., & Peebles, J. (2002). From public sphere to public screen: democracy, activism, and the “violence” of Seattle. *Critical Studies in Media Communication*, 19(2), 125–151 In: Křeček, J. (2013)
- Mourão, R. R. (2018). From mass to elite protests: News coverage and the evolution of antigovernment demonstrations in Brazil [online]. *Mass Communication & Society*, 22(1), 49–71. <https://doi.org/10.1080/15205436.2018.1498899>
- Mudrová, N. (2019). Jestli nás zapálíte, shoříte s námi. Novinářka z Hongkongu popisuje násilí policistů. *Aktuálně* [online]. Datum publikování: 7. 9. 2019 [citováno/viděno dne 28.3.2021]. Dostupné z: <https://zpravy.aktualne.cz/zahranici/rozhovor-s-novinarkou-z-hongkongu-o-demonstracich/r~22c52928cfbb11e98d520cc47ab5f122/>
- Novotný, P. (2019a). Novotný: Komunistický Peking tentokrát ustoupil finančníkům, kteří utíkali z Hongkongu. *Info.cz* [online]. Datum publikování: 15. 6. 2019 [citováno/viděno dne 21.3.2021]. Dostupné z: <https://www.info.cz/nazory/novotny-komunisticky-pekings-ustoupil-financnikum-kteri-utikali-z-hongkongu-trh-tentokrat-vyhral-41985.html>

Novotný, P. (2019b). Čínská armáda si sepsala, na koho má spadeno. Kde všude mají na nezávislost zapomenout? *Info.cz* [online]. Datum publikování: 25. 7. 2019 [citováno/viděno dne 21.3.2021]. Dostupné z: <https://www.info.cz/clanek/42371/cinska-armada-si-sepsala-na-koho-ma-spadeno-kde-vsude-maji-na-nezavislost-zapomenout>

Nye, J. (2005). *Soft power: The means to success in world politics*. New York, NY: PublicAffairs.

Okuda, H. (2016). China's "peaceful rise/peaceful development": A case study of media frames of the rise of China [online]. *Global Media and China*, 1(1–2), 121–138. <https://doi.org/10.1177/2059436416646275>

Očenášková, A. (2019). Čína zakázala export černého oblečení do Hongkongu. Nosí ho demonstranti. *Aktuálně* [online]. Datum publikování: 19. 10. 2019 [citováno/viděno dne 24.3.2021]. Dostupné z: <https://zpravy.aktualne.cz/zahranici/cina-zakazala-dovoz-cernych-odevu-do-hongkongu/r~df49f7c8f19811e99ec9ac1f6b220ee8/>

Pan, Z., & Kosicki, G. (1993). Framing analysis: An approach to news discourse [online]. *Political Communication*, 10(1), 55–75. <http://dx.doi.org/10.1080/10584609.1993.9962963>

Parsons, P., & Xiaoge, X. (2001). News framing of the Chinese embassy bombing by the people's daily and the New York Times. *Asian Journal of Communication*, 11(1), 51–67. <https://doi.org/10.1080/01292980109364792>

Peng, Z. (2008). Framing the anti-war protests in the global village: A comparative study of newspaper coverage in three countries [online]. *International Communication Gazette*, 70(5), 361–377. <https://doi.org/10.1177/1748048508094293>

People's Daily. (2019a). Protests, violence take toll on Hong Kong's retail, tourism. *People's Daily* [online]. Datum publikování: 3. 8. 2019 [citováno/viděno dne 17.3.2021]. Dostupné z: http://www.xinhuanet.com/english/2019-08/02/c_138279335.htm

People's Daily. (2019b). Recent situation "most dangerous" in 25 years, says senior Hong Kong police officer. *People's Daily* [online]. Datum publikování: 19. 8. 2019 [citováno/viděno dne 17.3.2021]. Dostupné z: http://www.xinhuanet.com/english/2019-08/19/c_138320749.htm

People's Daily. (2019c). Violence will only dampen Hong Kong's future: HK entrepreneur. *People's Daily* [online]. Datum publikování: 24. 8. 2019 [citováno/viděno dne 18.3.2021]. Dostupné z: <http://en.people.cn/n3/2019/0824/c90000-9608928.html>

People's Daily. (2019d). Continued violence bringing Hong Kong to economic abyss. *People's Daily* [online]. Datum publikování: 13. 10. 2019 [citováno/viděno dne 17.3.2021]. Dostupné z: <http://en.people.cn/n3/2019/1013/c90000-9622315.html>

People's Daily. (2019e). Hong Kong taxi drivers fall victim to prolonged unrest. *People's Daily* [online]. Datum publikování: 15. 10. 2019 [citováno/viděno dne 17.3.2021]. Dostupné z: http://www.xinhuanet.com/english/2019-10/14/c_138471518.htm

People's Daily. (2019f). Hong Kong residents say "no" to violence by clearing barricades, mourning innocent victim. *People's Daily* [online]. Datum publikování: 18. 11. 2019 [citováno/viděno dne 18.3.2021]. Dostupné z: <http://en.people.cn/n3/2019/1119/c90000-9633454.html>

People's Daily. (2019g). Violence erodes Hong Kong education, casting shadow on future development. *People's Daily* [online]. Datum publikování: 19. 12. 2019 [citováno/viděno dne 18.3.2021].

People's Daily. (2019h). "I must stick to the post" -- Stories about Hong Kong's embattled yet resolute police force. *People's Daily* [online]. Datum publikování: 20. 12. 2019 [citováno/viděno dne 18.3.2021]. Dostupné z: http://www.xinhuanet.com/english/2019-12/19/c_138642810.htm

People's Daily. (2020). The voice of Hong Kong restaurant owner against violence. *People's Daily* [online]. Datum publikování: 7. 1. 2020 [citováno/viděno dne 17.3.2021]. Dostupné z: <http://en.people.cn/n3/2020/0107/c90000-9646569.html>

PPF. (2019). Skupina PPF se důrazně ohrazuje proti lživým nařčením od Sinopsis a Aktualne.cz (Tisková zpráva). [online]. Datum publikování: 3.9.2019. [citováno/viděno dne 28.3.2021]. Dostupné z: <https://www.ppf.eu/cs/press-releases/skupina-ppf-se-durazne-ohrazuje-proti-lzivym-narcenim-od-sinopsis-a-aktualnecz>

Právo (2019a, 9.9.). Demonstranti žádali Trumpa o pomoc. *Právo*, s. 12

- Právo (2019b, 2.10.). Peking slavil výročí, Hongkong se bouřil. *Právo*, s. 14
- Právo (2019c, 29.10.). Z nepokojů v Hongkongu těží rivalský Singapur. *Právo*, s. 12
- Purbrick, M. (2019). A report of the 2019 Hong Kong protests [online]. *Asian Affairs*, 50(4), 465–487. <https://doi.org/10.1080/03068374.2019.1672397>
- Qingqing, Ch., Wenwen, W., Ruohan, L. (2019). Protesters' apology not accepted. *Global Times* [online]. Datum publikování: 16. 8. 2019 [citováno/viděno dne 14.3.2021]. Dostupné z: <https://www.globaltimes.cn/content/1161605.shtml>
- Quin, A. (2019). Hong Kong Protesters Are Fueled by a Broader Demand: More Democracy. *The New York Times* [online]. Datum publikování: 8. 7. 2019 [citováno/viděno dne 28.3.2021]. Dostupné z: <https://www.nytimes.com/2019/07/08/world/asia/hong-kong-protests-democracy.html>
- Rawnsley, G. (2012). Approaches to soft power and public diplomacy in China and Taiwan [online]. *Journal of International Communication*, 18(2), 121–135. <https://doi.org/10.1080/13216597.2012.695744>
- Hsiao-wen, L. (2015). From control to competition: a comparative study of the party press and popular press. In: G. D. Rawnsley & M. -Y. T. Rawnsley, *Routledge Handbook of Chinese Media* (pp. 117-130). New York: Routledge.
- Rawnsley, G. D. (2015). Chinese international broadcasting, public diplomacy and soft power. In: G. D. Rawnsley & M. -Y. T. Rawnsley, *Routledge Handbook of Chinese Media* (pp. 460-474). New York: Routledge.
- Reese, S. (2001). Prologue – Framing Public Life: A Bridging Model for Media Research. In S. Reese, J. Gandy, & A. Grant, *Framing Public Life: Perspectives on Media and Our Understanding of the Social World* (pp. 7-31). New York: Routledge.
- Reuters. (2020). Timeline: Key dates in Hong Kong's anti-government protests. *Reuters* [online]. Datum publikování: 30. 5. 2020 [citováno/viděno dne 31.3.2021]. Dostupné z: <https://www.reuters.com/article/us-hongkong-protests-timeline-idUSKBN23608O>

Rothman, S. B. (2011). Revising the soft power concept: what are the means and mechanisms of soft power? [online]. *Journal of Political Power*, 4(1), 49-64.

<https://doi.org/10.1080/2158379X.2011.556346>

Semetko, H. A., & Valkenburg, P. M. V. (2000). Framing European politics: A content analysis of press and television news [online]. *The Journal of Communication*, 50(2), 93–109. <https://doi.org/10.1111/j.1460-2466.2000.tb02843.x>

Shahin, S., Zheng, P., Sturm, H. A., & Fadnis, D. (2016). Protesting the paradigm: A comparative study of news coverage of protests in Brazil, China, and India [online]. *The International Journal of Press/Politics*, 21(2), 143–164.

<https://doi.org/10.1177/1940161216631114>

Sheng, Y., Wang, Q. (2019). Continued riots show HK opposition camp a pawn of external forces. *Global Times* [online]. Datum publikování: 3. 12. 2019 [citováno/viděno dne 28.3.2021]. Dostupné z: <https://www.globaltimes.cn/content/1172031.shtml>

Shoemaker, P., & Reese, S. (1996). *Mediating the message: Theories of influences on mass media content* (2nd ed.). White Plains, NY: Longman.

Scherer, H. (2004). *Úvod do metody obsahové analýzy*. In: Schulz, W., Reifová, I., eds. (2005). *Analýza obsahu mediálních sdělení*. Praha: Karolinum.

Sing, M. (2019). Mass Support for the Umbrella Movement. In N. Ma & E. W. Cheng, *The Umbrella Movement: Civil Resistance and Contentious Space in Hong Kong* (pp. 233-250). Amsterdam: Amsterdam University Press B.V.

Sinopsis. (2017). Tento program vám přináší KS Číny. *Sinopsis* [online]. Datum publikování: 22. 11. 2017 [citováno/viděno dne 21.3.2021]. Dostupné z:

<https://sinopsis.cz/tento-program-vam-prinasi-ks-ciny/>

Slezáková, M. (2019). Demonstrant z Hongkongu: Lži komunistů jsou k smíchu. Věřím ve svržení Číny a nezávislost. *Deník N* [online]. Datum publikování: 26. 8. 2020

[citováno/viděno dne 28.3.2021]. Dostupné z: <https://denikn.cz/181642/demonstrant-z-hongkongu-lzi-komunistu-jsou-k-smichu-verim-ve-svrzeni-ciny-a-nezavislost/>

Slezáková, M. (2020). Příběh roku 2019: „Svobodu Hongkongu, revoluce naší doby!“. *Deník N* [online]. Datum publikování: 1. 1. 2020 [citováno/viděno dne 28.3.2021]. Dostupné z: <https://denikn.cz/254475/pribeh-roku-2019-svobodu-hongkongu-revoluce-nasi-doby/>

Smith, J., McCarthy, J. D., McPhail, C., & Augustyn, B. (2001). From protest to agenda building: Description bias in media coverage of protest events in Washington, D.C. [online]. *Social Forces; a Scientific Medium of Social Study and Interpretation*, 79(4), 1397–1423. <http://dx.doi.org/10.1353/sof.2001.0053>

Smlouva o spolupráci (2019). [online]. Datum publikování: 30. 9. 2019 [citováno/viděno dne 20.3.2021]. Dostupné z: <https://www.irozhlas.cz/sites/default/files/documents/f5cfb92fb276246e1fae1b4b7f4c6cc9.pdf>

So, A. Y. (2011). “One country, two systems” and Hong Kong-China national integration: A crisis-transformation perspective [online]. *Journal of Contemporary Asia*, 41(1), 99–116. <https://doi.org/10.1080/00472336.2011.530039>

Sparks, C. (2010). China Media Colloquium| China's Media in Comparative Perspective [online]. *International Journal Of Communication*, 4(15), 552–566. Dostupné z: <https://ijoc.org/index.php/ijoc/article/view/754>

Sparks, C. (2015a). Business as usual: the UK national daily press and the Occupy Central movement [online]. *Chinese Journal of Communication*, 8(4), 429–446. <https://doi.org/10.1080/17544750.2015.1063525>

Sparks, C. (2015b). China, soft power and imperialism. In: G. D. Rawnsley & M. -yeh T. Rawnsley, *Routledge Handbook of Chinese Media* (pp. 27-46). New York: Routledge.

Šebeňa, M. (2019). „Nemůžu se bavit, když Hongkong krvácí.“ Jak se změnil můj život ve městě protestů. *Deník N* [online]. Datum publikování: 18. 11. 2019 [citováno/viděno dne 26.3.2021]. Dostupné z: <https://denikn.cz/236260/nemuzu-se-bavit-kdyz-hongkong-krvaci-jak-se-zmenil-muj-zivot-ve-meste-protestu/>

Šebok, F., & Karásková, I. (2020). *Cukr a bič: Nástroje prosazování čínského vlivu v České republice* (Policy paper) [Online]. Praha. Dostupné z:

<https://www.amo.cz/cs/mapinfluence/cukr-a-bic-nastroje-prosazovani-cinskeho-vlivu-v-ceske-republice/>

Švanda, R. (2017). *Komparace mediálního obrazu návštěvy čínského prezidenta na území České republiky optikou hlavních zpravodajských relací televizních stanic*. Brno. Diplomová práce. Masarykova Univerzita. Fakulta sociálních studií. Vedoucí: Mgr. Kateřina Škařupová, Ph.D.

Tai, B. Y. T. (2018). From past to future: Hong Kong's democratic movement. In W. Lam & L. Cooper, *Citizenship, Identity and Social Movements in the New Hong Kong: Routledge Contemporary China Series* (pp. 151-172). New York: Routledge.

Tabery, P. (2008). První a druhý stupeň nastolování agendy (agenda-setting), rámcování (framing) a vypíchnutí (priming) In: Škodová, M. (ed.), Červenka, J., Nečas, V., Kalvas, F., Tabery, P., Trampota, T. *Agenda-setting: teoretické přístupy*. Praha: Sociologický ústav AV ČR, v.v.i.

Tenenboim-Weinblatt, K. (2014). Producing protest news: An inquiry into journalists' narratives [online]. *The International Journal of Press/Politics*, 19(4), 410–429. <https://doi.org/10.1177/1940161214540941>

The Japan Times. (2019). Hong Kong Extradition Protests. *The Japan Times* [online]. Naposledy aktualizováno: 29. 11. 2019 [citováno/viděno dne 31.3.2021]. Dostupné z: <https://www.japantimes.co.jp/tag/hong-kong-extradition-protests/>

Trampota, T. (2008). Mediální agenda. In: Škodová, J. Červenka, V. Nečas, F. Kalvas, P. Tabery, & T. T., *Agenda-setting: teoretické přístupy* (pp. 40-47). Praha: Sociologický ústav AV ČR, v.v.i.

Trampota, T., Vojtěchovská, M. (2010). *Metody výzkumu médií*. Praha: Portál.

Tsang, S. (2007). *A Modern History of Hong Kong*. London: I.B. Tauris

Umejei, E. (2018). Chinese media in Africa: Between promise and reality [online]. *African Journalism Studies*, 39(2), 104–120. <https://doi.org/10.1080/23743670.2018.1473275>

Usnesení z mimořádného zasedání AS FSV UK. (2019). [online]. Datum publikování: 14. 10. 2019 [citováno/viděno dne 28.3.2021]. Dostupné z:

<https://fsv.cuni.cz/sites/default/files/uploads/files/Usnesen%C3%AD%20z%20mimo%C5%99%C3%A1dn%C3%A9ho%20zased%C3%A1n%C3%AD%20AS%20FSV%20UK%2014.%2010.%202019.pdf>

Václavíková, J. (2019). Je jim i dvanáct let a protestují za Hongkong. Radši u sebe nosím závěť, říká chlapec. *Aktuálně* [online]. Datum publikování: 16. 12. 2019 [citováno/viděno dne 27.3.2021]. Dostupné z: <https://zpravy.aktualne.cz/zahranici/v-hongkongu-protestuji-i-stredoskolaci-je-jim-dvanact-let/r~08cd97e0200f11ea926e0cc47ab5f122/>

Valášek, L., Horák, J. (2019). Konference, které pořádá rektor UK Zima, platila skrytě statisíci čínská ambasáda. *Aktuálně* [online]. Datum publikování: 25. 10. 2019 [citováno/viděno dne 13.3.2021]. Dostupné z: <https://zpravy.aktualne.cz/domaci/konferenci-uk-platila-cina-stredisko-bezpecnostni-politiky/r~79c2b80ef4b311e9858fac1f6b220ee8/>

Valášek, L., Halaštová, E. (2019). Čínská ambasáda tajně financovala i předmět na univerzitě o výhodách Hedvábné stezky. *Aktuálně* [online]. Datum publikování: 29. 10. 2019 [citováno/viděno dne 13.3.2021]. Dostupné z: <https://zpravy.aktualne.cz/domaci/cinska-ambasada-tajne-poslala-penize-i-na-predmet-uk-o-vyhod/r~7fa1adb8f71311e9b1410cc47ab5f122/>

Valášek, L., Horák, J. (2019). Kellnerův Home Credit platil kampaň na podporu rudé Číny. Využil experty i novináře. *Aktuálně* [online]. Datum publikování: 10. 12. 2019 [citováno/viděno dne 13.3.2021]. Dostupné z: <https://zpravy.aktualne.cz/domaci/home-credit-ppf-kampan-cina-pr-agentura-cb/r~5f0774e01a6111ea8d520cc47ab5f122/>

Veneti, A., Karadimitriou, A., & Poulakidakos, S. (2016). Media ecology and the politics of dissent: Representations of the Hong Kong protests in the Guardian and China Daily [online]. *Social Media + Society*, 2(3), 1–13. <https://doi.org/10.1177/2056305116662175>

Veselovský, M. (2019). Valášek: Home Credit platil rozsáhlou operaci, o kampani pro Čínu se dlouho šuškal. *Aktuálně* [online]. Datum publikování: 11. 12. 2019 [citováno/viděno dne 13.3.2021]. Dostupné z: <https://video.aktualne.cz/dvty/valasek->

[home-credit-platil-rozsahlou-operaci-o-kampani-pro-c/r~f8bc7a4e1c6011ea82ef0cc47ab5f122/r~3e8b8adc07f311ebb1110cc47ab5f122/](https://www.asiaskop.cz/r~f8bc7a4e1c6011ea82ef0cc47ab5f122/r~3e8b8adc07f311ebb1110cc47ab5f122/)

Veselý, Z. (2011). *Diplomacie. Teorie – praxe – dějiny*. Plzeň: Aleš Čeněk.

Victor, D., May, T. (2019). The Murder Case That Lit the Fuse in Hong Kong. *The New York Times* [online]. Datum publikování: 15. 6. 2019 [citováno/viděno dne 28.3.2021]. Dostupné z: <https://www.nytimes.com/2019/06/15/world/asia/hong-kong-murder-taiwan-extradition.html>

Vojta, V. (2019, 9.9.). Co vlastně chtějí v tom Hongkongu? *Právo*, s. 12

Vojta, V. (2020). Analýza: Česká televize a Český rozhlas v případě informování o Číně zřejmě porušují vlastní kodex. *Asiaskop* [online]. Datum publikování: 11. 3. 2020 [citováno/viděno dne 28.3.2021]. Dostupné z: <https://www.asiaskop.cz/analyzy-komentare/analyza-ct-cro>

Vojta, V. (2020). Střet dvou koncepcí rozděluje českou odbornou debatu o Číně. *Asiaskop* [online]. Datum publikování: 1. 4. 2020 [citováno/viděno dne 28.3.2021]. Dostupné z: <https://www.asiaskop.cz/analyzy-komentare/stret-dvou-koncepci-rozdeluje-ceskou-odbornou-debatu-o-cine>

Vojta, V. (2020, 28.8.). Co (ne)získáme z cesty na Tchaj-wan. *Právo*, s. 6

Weaver, D. A., & Scacco, J. M. (2013). Revisiting the Protest Paradigm [online]. *The International Journal of Press/Politics*, 18(1), 61–84. <https://doi.org/10.1177/1940161212462872>

Wimmer, R. D., Dominick, J. R. (2006) Mass Media Research. An Introduction. Thomson Wadsworth In: Trampota, T., Vojtěchovská, M. (2010) *Metody výzkumu médií*. Praha: Portál.

Xu, K. (2013). Framing Occupy Wall Street: A Content Analysis of The New York Times and USA Today. *International Journal Of Communication*, 7(21), 2412–2432. Dostupné z: <https://ijoc.org/index.php/ijoc/article/view/2089>

Yu, Z., Tingjing, Z. (2019). Clash on the Streets. *Global Times* [online]. Datum publikování: 29. 10. 2019 [citováno/viděno dne 28.3.2021]. Dostupné z:

<https://www.globaltimes.cn/content/1168214.shtml>

Zelenka, J. (2019). Sinologové ze Sinopsis šíří lživé články, napsala Zimovi firma Home Credit. Univerzita se od projektu distancovala. *Deník N* [online]. Datum publikování: 29. 11. 2019 [citováno/viděno dne 21.3.2021]. Dostupné z:

<https://denikn.cz/243806/sinologove-ze-sinopsis-siri-lzive-clanky-napsala-zimovi-firma-home-credit-univerzita-se-od-projektu-distancovala/>

Zelenka, J. (2020). Agentura pracující pro Home Credit „sledováním“ Fischera zákon neporušila. Informace dostala BIS. *Deník N* [online]. Datum publikování: 17. 6. 2020 [citováno/viděno dne 22.3.2021]. Dostupné z: <https://denikn.cz/382357/agentura-pracujici-pro-home-credit-sledovanim-senatora-fischera-zakon-neporusila-police-nicmene-informace-predala-bis/>

Zhang, J., & Fahmy, S. (2009). Color Revolutions in Colored Lenses: A Comparative Analysis of U.S. and Russian Press Coverage of Political Movements in Ukraine, Belarus and Uzbekistan [online]. *International Journal Of Communication*, 3(23). Dostupné z: <https://ijoc.org/index.php/ijoc/article/view/253>

Zhang, T., Kim, J. Y., Mohr, T. L., Myslik, B. A., Khalitova, L., Golan, G. J., & Kioussis, S. (2017). Agenda-Building role of state-owned media around the world: 2014 Hong Kong protest case [online]. *Journal of Public Relations Research*, 29(5), 238–254.

<https://doi.org/10.1080/1062726X.2017.1396988>

Zhang, J. (2019). Čínský velvyslanec exkluzivně pro PL: Hongkongská otázka neumožňuje „dvojí měřítko“. *Parlamentní listy* [online]. Datum publikování: 22. 11. 2019 [citováno/viděno dne 28.3.2021]. Dostupné z:

<https://www.parlamentnilisty.cz/arena/monitor/Cinsky-velvyslanec-exkluzivne-pro-PL-Hongkongska-otazka-neumoznuje-dvoji-meritko-604278>

Zhang, H. (2021). *Perception of Hong Kong protests*. Prague. Master thesis. Charles University. Faculty of Social Sciences. Institute of Political Studies. Supervisor: Aleš Karmazin, Ph.D.

Teze diplomové práce

19.3.20

SCHVÁLENO *mf.*

Institut komunikačních studií a žurnalistiky FSV UK Teze MAGISTERSKÉ diplomové práce													
TUTO ČÁST VYPLŇUJE STUDENT/KA:													
Příjmení a jméno diplomantky/diplomanta: Mikoláš Adam	Razítko podatelny: <table border="1"><tr><td colspan="3">Univerzita Karlova Fakulta sociálních věd</td></tr><tr><td>Došlo dne:</td><td>10-03-2020</td><td>-1-</td></tr><tr><td>Čj:</td><td>23</td><td>Příloh:</td></tr><tr><td colspan="3">Přiděleno:</td></tr></table>	Univerzita Karlova Fakulta sociálních věd			Došlo dne:	10-03-2020	-1-	Čj:	23	Příloh:	Přiděleno:		
Univerzita Karlova Fakulta sociálních věd													
Došlo dne:		10-03-2020	-1-										
Čj:		23	Příloh:										
Přiděleno:													
Imatrikulační ročník diplomantky/diplomanta: 2018													
E-mail diplomantky/diplomanta: mikoladam44@gmail.com													
Studijní obor/forma studia: Mediální studia/prezenční													
Název práce v češtině: Komparativní analýza čínských a českých médií na příkladu události roku 2019													
Název práce v angličtině: Comparative analysis of Czech and Chinese media on the example of events of 2019													
Předpokládaný termín dokončení (semestr, akademický rok – vzor: ZS 2012/2013) (diplomovou práci je možné odevzdat <u>nejdříve</u> po dvou semestrech od schválení tezí) ZS 2020/2021													
Charakteristika tématu a jeho dosavadní zpracování (max. 1800 znaků): V diplomové práci se budu zabývat srovnáním čínského a českého mediálního pokrytí dvou témat, která v roce 2019 plnila titulní strany světových médií. Těmito tématy jsou protesty v Hongkongu a perzekuce ujgurského obyvatelstva v Číně. Samotná skutečnost intenzivního mediálního pokrytí těchto témat problematizuje snahu čínského režimu o kladné vyobrazení sebe sama. Mediálním obrazem Číny v českých médiích se v posledních letech zabývalo několik bakalářských a diplomových prací, avšak žádná z nich neprovádí komparaci tamního rámcování nepohodlných témat s českými mediálními výstupy. Obvyklým závěrem těchto prací je, že česká média (do jisté míry stejně jako čeští politici) akcentovala lidskoprávní témata a všeobecně zaujímala negativní postoj k situaci dodržování lidských práv v Číně. Koncem roku 2019 došlo zároveň k odhalení snahy společnosti Home Credit o skryté ovlivňování diskuse o Číně v českém veřejném prostoru, do které bylo kromě PR agentury C&B zapojeno také několik akademiků a mediálních organizací. Míru "vstřícnosti" vůči Číně ve výstupech médií, které si s Home Creditem zadaly, dosud nikdo nesrovnal ani s pokrytím čínských témat v ostatních českých médiích ani s rétorikou oficiálních čínských sdělovacích prostředků. Práce by měla přispět do diskuse o případném vlivu Číny v českých médiích právě tím, že způsob pokrytí dvou vybraných citlivých témat v čínských a českých médiích porovná.													
Předpokládaný cíl práce, případně formulace problému, výzkumné otázky nebo hypotézy (max. 1800 znaků): Cílem práce je porovnat rámcování témat prodemokratických protestů v Hongkongu v roce 2019 a otázky ujgurského obyvatelstva v Číně v čínských a českých médiích. Výzkum bude ověřovat hypotézu, zda a případně do jaké míry česká média se vztahem k Číně (a společnosti Home Credit) přebírají rétoriku čínských médií, která tato témata rámcují za účelem nastolení příslušného obrazu čínského režimu v kontrastu s jinými českými médii se vztahem k projektu Sinopsis, který je k Číně otevřeně kritický.													
Předpokládaná struktura práce (rozdělení do jednotlivých kapitol a podkapitol se stručnou charakteristikou jejich obsahu): 1) Úvod - Představení tématu a obsahu práce 2) Teoretická východiska a. Relevantní koncepty mediálního diskurzu - V této kapitole bude představeno několik pro práci důležitých konceptů z oblasti mediální teorie a jejich vztah k tématu.													

<ul style="list-style-type: none"> i. Mediální a sociální konstrukce reality ii. Nastolování agendy iii. Teorie rámcování <p>b. Historický kontext zkoumaných událostí</p> <ul style="list-style-type: none"> - Tato kapitola se bude zabývat samotným průběhem dvou zkoumaných událostí a jejich zasazením do mezinárodně-politického kontextu. <ul style="list-style-type: none"> i. Hongkongské protesty ii. Ujgurská menšina v Číně iii. Snahy o rámcování diskuze o Číně v ČR <p>3) Vlastní výzkum</p> <ul style="list-style-type: none"> - V této kapitole budou popsány všechny části výzkumu a jejich průběh, spolu s prezentací výzkumného cíle, hypotéz i výzkumných otázek. Bude zde též popsán výzkumný vzorek. <ul style="list-style-type: none"> a. Metodologická východiska b. Operacionalizace výzkumu <p>4) Prezentace výsledků</p> <ul style="list-style-type: none"> - Stěžejní kapitola práce, kde budou prezentovány výsledky výzkumu pomocí odpovědí na výzkumné otázky, spolu s potvrzením či vyvrácením hypotéz. <p>5) Diskuse</p> <ul style="list-style-type: none"> - Tato část práce zasadí výsledky do širšího mediálně-politického kontextu obou zemí. <p>6) Závěr</p>
<p>Vymezení podkladového materiálu (např. titul periodika a analyzované období): Analýza bude porovnávat celkem tři skupiny médií: česká média s předpokladem kritické rétoriky vůči Číně, česká média s vazbou na Čínu nebo Home Credit, a čínská média. Z první skupiny českých médií se bude jednat o web Aktuálně.cz (jakožto ustálené komerční médium, publikující texty autorů projektu Sinopsis a důležitý aktér v odkrývání aktivit společnosti Home Credit) a DeníkN (jakožto médium publikující názory autorů projektu Sinopsis). Z druhé skupiny českých médií se bude jednat o portál Info.cz (jakožto médium s vazbou na společnost Home Credit) a deník Právo (jakožto levicově orientované médium s osobou Miloše Balabána v roli častého komentátora). Z čínských elektronických médií se bude jednat o China's Daily online (jakožto oficiální médium Oddělení propagandy Komunistické strany Číny) a Shanghai Daily online/Shine (jakožto významné ustálené komerční médium). U obou zmíněných čínských médií se bude jednat o elektronickou verzi jejich anglické podoby, přičemž obě jsou dostupná čínským občanům a nevztahuje se na ně cenzurní program tamního režimu. Z hlediska analyzovaného období se bude jednat o druhou polovinu roku 2019 a počátek roku 2020 (předběžně 6/2019 až 2/2020). Pokud by v některém ze dvou zmíněných tematických okruhů došlo k významnému vývoji, bude se práce snažit tento vývoj adekvátně reflektovat.</p>
<p>Metody (techniky) zpracování materiálu: Média budou nejdříve podrobena kvantitativní obsahové analýze na základě přítomnosti klíčových slov a poté dojde k aplikování analýzy rámcování jednotlivých témat v daných médiích a k následné komparaci těchto dat jak mezi čínskými a českými médii, tak mezi oběma skupinami českých médií.</p>
<p>Základní literatura (nejméně 5 nejdůležitějších titulů k tématu a metodě jeho zpracování; u všech titulů je nutné uvést stručnou anotaci na 2-5 řádků): BANDURSKI, David. HÁLA, Martin. Investigative journalism in China: eight cases in Chinese watchdog journalism. Hong Kong: Hong Kong University Press, 2010. ISBN-13: 978-962-209-173-3 Sbírka čtenáře seznamuje s tématem investigativní žurnalistiky, která podle autorů zažívá od počátku 21. století znatelný rozmach. Na celkem osmi příkladech je tak popsána poněkud odlišná strana mediálního prostředí Čínské lidové republiky. BRADY, Anne-Marie. Plus ça change?: Media Control Under Xi Jinping. In Problems of Post-Communism, Vol 64:3-4, s. 128-140. Taylor & Francis Group, LLC, 2017. ISSN: 1557-783X (online) DOI: 10.1080/10758216.2016.1197779 Článek se zabývá vlivem prezidenta Si Ťin-pchinga na čínská média a porovnává trendy</p>

v kontrole médií s érami dvou předchozích prezidentů. Celý vývoj je zde chápán cyklicky s tím, že nynější režim je v jistých ohledech vůči médiím represivnější.

DILLON, Michael. Xinjiang in the twenty-first century: Islam, ethnicity and resistance. London; New York: Routledge, 2018. ISBN-13: 978-1-138-81105-8

Tato práce poskytuje náhled do problematiky ujgurské menšiny v čínské provincii Sin-Ťiang, kde dochází v průběhu 21. století k opakovaným nepokojům spojeným s náboženskou a etnickou odlišností tamních obyvatel od většiny čínské populace. Ústředním tématem knihy jsou pak represivní praktiky čínského režimu vůči této minoritě.

EDNEY, Kingsley. ROSEN, Stanley. ZHU, Ying. Soft Power with Chinese Characteristics: China's Campaign for Hearts and Minds. New York: Routledge, 2020. ISBN-13: 978-1-315-20867-1

Sbírka se zaměřuje na snahy Komunistické strany Číny o vylepšení jejího obrazu ve světě za pomoci rozšiřování „soft power“ v období prezidentství Si Ťin-pchinga. Konkrétně jsou zde pojednány vliv čínských přístupů v Hong Kongu, Taiwanu Africe a Jižní Americe, debaty o „soft power“ uvnitř čínského vedení a kniha též obsahuje případové studie určitých oblastí, kam tento vliv zasahuje jako jsou film, zpravodajství či Konfuciovi Instituty.

ENTMAN, Robert M. Projections of Power, Framing News, Public Opinion, and U.S. Foreign Policy. Chicago: University of Chicago Press, 2003. Studies in Communication, Media, and Public Opinion. ISBN-10: 0226210723

Publikace slouží jako základní literatura k porozumění konceptu rámcování témat v mediálních obsazích v souvislosti s politickými rozhodnutími v reakci na konkrétní události především v oblasti zahraniční politiky.

LI, Mingjiang. Soft Power: China's Emerging Strategy in International Politics. Lanham: Lexington Books, 2009. ISBN-13 978-07-3913-377-4

Tato sbírka analyzuje čínskou „soft-power“ v jejích domácích i mezinárodních podobách a za pomoci pohledů z různých oborů akcentuje širší zapojení tohoto konceptu v posledních letech a popisuje jeho limity v souvislosti s rozdílností politických hodnot režimu a názorů obyvatel v Číně i v zahraničí.

MCCOMBS, Maxwell E. Agenda setting: nastolování agendy – masová média a veřejné mínění. Praha: Portál, 2009. ISBN-13 978-80-7367-591-2

Autor zde poskytuje čtenáři jednotný popis principu nastolování agendy jakožto dlouhodobého účinku médií. Tento proces je pak vykreslen na řadě příkladů jednotlivých výzkumů.

RAWNSLEY, Gary D. RAWNSLEY Ming-yeh T. Routledge Handbook of Chinese Media. Abingdon: Routledge, 2015. ISBN-13: 978-04-1552-077-5

Editoři této sbírky se spolu s ostatními autory zaměřili na zásadní témata v souvislosti s čínskými médii jako jsou propaganda v čínském kontextu, veřejnoprávní televize, svoboda tisku v Hongkongu, využívání „soft power“ či cenzura internetu.

RINGEN, Stein. Perfektní diktatura: Čína ve 21. století. Praha: Academia, 2018. ISBN-13: 978-80-200-2915-7

Knihy vysvětluje čínský systém vlády a popisuje, kam Čína v nejbližších letech míří. Podle autora je nynější systém o mnoho radikálnější než v minulých letech. Pomocí analýzy vládnutí prezidenta Si Ťin-pchinga, čínské podoby tržní ekonomiky, korupce a represivních praktik tak čtenář získává konkrétnější představu o současné Číně.

SEDLÁKOVÁ, Renáta. Výzkum médií: Nejužívanější metody a techniky. Praha: Grada Publishing, 2014. ISBN-13: 978-80-247-3568-9

Autorka této knihy poskytla čtenářům základní přehled různých přístupů k výzkumu médií, a to jak kvalitativních, tak kvantitativních metod zkoumání obsahů i účinků médií od začátku výzkumu v podobě výběru tématu, až po jeho dokončení a prezentování výsledků.

ŠKODOVÁ, Markéta, ČERVENKA, Jan. Agenda-setting: teoretické přístupy. Praha: Sociologický ústav Akademie věd ČR, 2008. ISBN: 978-80-7330-151-4

Knihy představuje poměrně ucelený přehled tématu nastolování agendy od jednotlivých historických výzkumů, které tento proces formovaly, po popis jednotlivých stupňů nastolování agendy (agenda-setting, framing a priming). Publikace též obsahuje popis výzkumu mediální, veřejné a politické agendy.

TRAMPOTA, Tomáš. VOJTĚCHOVSKÁ, Martina. Metody výzkumu médií. Praha: Portál, 2010. ISBN-13: 978-80-7367-683-4

Na konkrétních příkladech z českých médií autoři popisují jednotlivé komerční i akademické přístupy k výzkumu médií jako jsou nastolování agendy, diskurzivní, narativní či sémiotická analýza.

VOCI, Paola. HUI, Luo. Screening China's Soft Power. London: Routledge, 2017. ISBN-13: 978-03-6787-755-2

Tato sbírka se soustředí především na téma „soft power“ v čínském kontextu, a to na několika příkladech vizuálních populárních obsahů, a především pro tuto práci důležité projevy „soft power“ v televizním zpravodajství Čínské ústřední televize CCTV.

Diplomové a disertační práce k tématu (seznam bakalářských, magisterských a doktorských prací, které byly k tématu obhájeny na UK, případně dalších oborově blízkých fakultách či vysokých školách za posledních pět let)

ONDRA, Martin. Mediální obraz Číny v prostředí českých psaných internetových deníků [online]. Brno, 2015 [cit. 2020-29-02]. Dostupné z: <https://is.muni.cz/th/iwlwh/Bakalarska_prace_Ondra.pdf/>. Bakalářská práce. Masarykova univerzita, Filozofická fakulta. Vedoucí práce Dušan Vávra.

BITTNEROVÁ, Andrea. Politický a mediální obraz Číny v otázkách české lidskoprávní politiky 2005-2016 [online]. Brno, 2017 [cit. 2020-02-29]. Dostupné z: <<https://is.muni.cz/th/czbla/>>. Diplomová práce. Masarykova univerzita, Fakulta sociálních studií. Vedoucí práce Hubert Smekal.

KUČEROVÁ, Daniela. Mediální obraz Číny v nejčtenějším českém periodiku za rok 2016 [online]. Olomouc, 2017 [cit. 2020-02-29]. Dostupné z: <<https://theses.cz/id/9dhecu/>>. Bakalářská práce. Univerzita Palackého v Olomouci, Filozofická fakulta. Vedoucí práce Bc. Martin Lavička, M.A.

ŠVANDA, Robert. Komparace mediálního obrazu návštěvy čínského prezidenta na území České republiky optikou hlavních zpravodajských relací televizních stanic [online]. Brno, 2018 [cit. 2020-02-29]. Dostupné z: <<https://is.muni.cz/th/gr5fw/>>. Diplomová práce. Masarykova univerzita, Fakulta sociálních studií. Vedoucí práce Kateřina Škařupová.

GAŠPARECOVÁ, Andrea. Pohľad významného slovenského denníka na Čínu a jej aktivity v prvom polroku 2015 [online]. Brno, 2015 [cit. 2020-02-29]. Dostupné z: <<https://is.muni.cz/th/sl2z0/>>. Bakalářská práce. Masarykova univerzita, Filozofická fakulta. Vedoucí práce Dušan Vávra.

BÍLKOVÁ, Barbora. Čína a její reprezentace v médiích: vznik hrozivé nebo zodpovědné velmoci? [online]. Ostrava, 2010 [cit. 2020-02-29]. Dostupné z: <<https://theses.cz/id/r55rw9/>>. Diplomová práce. Ostravská univerzita, Přírodovědecká fakulta. Vedoucí práce RNDr. Tomáš Drobík, Ph.D.

SCHRAMMOVÁ, Monika. Protestní hnutí na Taiwanu a v Hongkongu v roce 2014 [online]. Brno, 2018 [cit. 2020-02-29]. Dostupné z: <<https://is.muni.cz/th/unp1e/>>. Bakalářská práce. Masarykova univerzita, Filozofická fakulta. Vedoucí práce Denisa Hilbertová.

SIKORA, Matouš. Ujgurové jako bezpečnostní hrozba pro Čínskou lidovou republiku ve 21. století [online]. Brno, 2018 [cit. 2020-02-29]. Dostupné z: <<https://is.muni.cz/th/igywq/>>. Bakalářská práce. Masarykova univerzita, Fakulta sociálních studií. Vedoucí práce Josef Kraus.

JANÁČOVÁ, Karin. Diskurzivní analýza mediální reprezentace dáždňíkového hnutia v Hong Kongu v denníku South China Morning Post [online]. Brno, 2017 [cit. 2020-02-29]. Dostupné z: <<https://is.muni.cz/th/ks1to/>>. Diplomová práce. Masarykova univerzita, Fakulta sociálních studií. Vedoucí práce Kateřina Kirkosová.

Datum / Podpis studenta/ky

TUTO ČÁST VYPLŇUJE PEDAGOG/PEDAGOŽKA:	
Doporučení k tématu, struktuře a technice zpracování materiálu:	
Případné doporučení dalších titulů literatury předepsané ke zpracování tématu:	
Potvrzuji, že výše uvedené teze jsem s jejich autorem/kou konzultoval(a) a že téma odpovídá mému oborovému zaměření a oblasti odborné práce, kterou na FSV UK vykonávám.	
Souhlasím s tím, že budu vedoucí(m) této práce.	
MIESSLER JAN	
Příjmení a jméno pedagožky/pedagoga	Datum / Podpis pedagožky/pedagoga

TEZE JE NUTNO ODEVZDAT VYTIŠTĚNÉ, PODEPSANÉ A VE DVOU VYHOTOVENÍCH DO TERMÍNU UVEDENÉHO V HARMONOGRAMU PŘÍSLUŠNÉHO AKADEMICKÉHO ROKU, A TO PROSTŘEDNICTVÍM PODATELNY FSV UK. PŘIJATÉ TEZE JE NUTNÉ SI VYZVEDNOUT V SEKRETARIÁTU PŘÍSLUŠNÉ KATEDRY A NECHAT VEVÁZAT DO OBOU VÝTISKŮ DIPLOMOVÉ PRÁCE.

TEZE NA IKSŽ SCHVALUJE GARANT PŘÍSLUŠNÉHO STUDIJNÍHO OBORU.

Seznam příloh

Příloha č. 1: Kódovací arch (tabulka), zdroj vlastní analýza (2021)

Seznam vložených tabulek

Tabulka 1: Analýza rozptylu, zdroj vlastní analýza (2021)

Tabulka 2: Konfliktní rámec, zdroj vlastní analýza (2021)

Tabulka 3: Lidský příklad, zdroj vlastní analýza (2021)

Tabulka 4: Ekonomické následky, zdroj vlastní analýza (2021)

Tabulka 5: Řešení (zodpovědnost za řešení nesou), zdroj vlastní analýza (2021)

Tabulka 6: Příčinnost událostí, zdroj vlastní analýza (2021)

Tabulka 7: Zdroj zprávy, zdroj vlastní analýza (2021)

Tabulka 8: Zmínka předešlých protestů, zdroj vlastní analýza (2021)

Tabulka 9: Přítomnost slov značících posuzování situace v titulku, zdroj vlastní analýza (2021)